PRECES VETERVM

CVM HYMNIS COÆVIS

From the Editor.

W.J.

Preces Veterum.

LONDINI:
GILBERT ET RIVINGTON, IMPRESSORES,
ST. JOHN'S SQUARE.

DEDICATED

To the Beloved Memory of

My Parents and Children,

IN PRAYERFUL HOPE OF REUNION

AMID THE BLEST FELLOWSHIP OF THE

Saints of God.

Preface.

THE object of the present publication is to endeavour to make more generally available many time-honoured and beautiful prayers not included in our service-books. Some of the originals, though familiar to liturgical scholars, are only to be found interspersed among the various writings of their authors; and contained in editions neither within easy reach, nor convenient when searched out for the purpose of private devotion. Some may be met with more readily, and in editions less cumbrous and costly; but, these too, from being similarly intermingled with other compositions of greater extent, are hardly fitted for devotional use. Moreover, with both classes alike, the English churchman's sympathy in the main current of their fervid language is liable, every now and then, to meet a

check in some clause or expression from which he recoils, as opposed to his convictions; and consequently defeating the desire, he would otherwise entertain, of uniting himself in common supplication with the elder worshippers. Yet he would fain, perhaps, adopt and profit by all their primitive and scriptural aspirations, with the feeling of Keble, that—

> "Saints parted by a thousand years
> May thus in heart embrace."

Now, the aim of this volume being essentially practical, not simply antiquarian; I have, in preparing it, while necessarily pruning occasional redundancy, dropped out passages of the kind referred to, as blemishes, not only obnoxious to the English reader, but alien to the real intent of the writers themselves. Without some adaptation, it is evident that ancient formularies, private or public, must in many instances remain to us mere records of byegone, or foreign, religious practice; most interesting indeed in that character, and richly recompensing the student who takes down the dusty folios which enshrine them; but, regarded as operative agencies, virtually non-existent. There can, therefore, it would seem, be no impropriety in endeavouring

bonâ fide to accommodate to modern use such relics of the past; in the ways just adverted to, or by bringing together in connected sequence passages from the same author "quamvis non uno in loco conscripta [1]." And there are abundant precedents for the attempt.

I trust then that this selection from the products of many gifted and saintly minds,—extracts compiled with care, and revised (where revisal was imperative, or plainly desirable) with reverence,—will be found at once faithful to the spirit of the originals, and free from any sentiment or expression which an instructed member of the Anglican Church could not loyally and consistently make his own.

The majority of the hymns have at different times been incorporated into the services of the Church, at home or abroad; but I have preferred arranging them under the names of their respective authors, as far as possible. One needs special notice; namely, the celebrated lyrical poem of the fourteenth century,—the Stabat Mater; which is so misused in this country, as a mere vehicle for "the concord of sweet sounds" wedded to it by the

[1] A'Kempis.

genius of Rossini. The wish to rescue its solemn stanzas from being, at least exclusively, thus appropriated among us (by rectifying that faulty direction of the petitions, which forbade its legitimate use) will sufficiently explain the few verbal but significant variations of the text, which I have ventured to introduce. Bishop Mant, it will be remembered, made a corresponding modification in his partial English version[2]; and I am glad to justify the freedom now taken by so good an example.

No. XXIV. is from among a group of poems by Eugenius, Archbishop of Toledo in the seventh century. Ven. Bede would seem to have been struck with it; and hence to have transcribed the first nine verses (probably from memory, as there are several various readings in his copy) into his collection of "Scintillæ sive loci communes." Subsequently the fragment came to be accounted his own, and was annexed abruptly to his hymn "De die judicii." Cassander, after considering the claim, concludes positively in favour of Eugenius. He says

[2] Ancient Hymns from Roman Breviary, Rivingtons. The reader fond of sacred melody will find that most of the subjoined hymns are in metres which admit of their harmonious accompaniment, in his private musings, by some of the simple tunes customarily assigned to the metrical psalms, or standard old English hymns.

of this prayer: "Hoc carmen continet summatim precationem omnium, quæ ad piam beatamque vitam pertinent [3]."

In No. XLII. A. will be recognized the original of the ordination hymn in our English office-book, the only metrical possession of the mediæval church authoritatively there retained. It is at least as old as the time of Charlemagne, to whom it has been, apparently without sufficient reason, attributed. Still earlier is the date which can, with certainty, be assigned to No. CLXI. Its author, S. Hilary of Poictiers, was regarded with the highest admiration by S. Augustine and S. Jerome. The former says, "Venerandum quis ignorat Hilarium episcopum?" and again, "Catholicus loquitur, insignis ecclesiarum doctor loquitur, Hilarius loquitur [4]." And the latter—who terms him "Latinæ eloquentiæ Rhodanus [5]" in allusion, it has been conjectured, to the impetuous force of his language, but probably not less to its beauty and perspicuity—gives a short biographical

[3] Opp. p. 301.

[4] Contra Julianum, lib. i. c. 3; and lib. ii. c. 8.

[5] Præf. in lib. ii. Comment. ad Galatas. "Tantum virum (Hilarium) et temporibus suis disertissimum . . . qui et confessionis suæ merito, et vitæ industria, et eloquentiæ claritate, ubicunque Romanum nomen est, prædicatur." S. Hieron., Epist. cxli. ad Marcellam.

notice, which is still extant [6]. In this, as also elsewhere, S. Jerome refers to his book of hymns ; but that given in the text is believed to be the only genuine one remaining. A greater interest attaches to it, as the occasion of the composition is made known to us by the writer himself. He appended it, together with a companion hymn for the evening, to a letter written (probably during exile) to his daughter Abra, S. Hilary being a married man. This letter is an eloquent and affectionate persuasive, couched in metaphor, in favour of seeking the robe of holiness and pearl of great price ; to the exclusion of all worldly allurements. It would not be easy to find in the range of literature, a more charming emanation from elevated piety and parental love combined. It is printed at length among the works of S. Hilary by the Abbé Migne, who follows the Benedictine edition, from which the above particulars are taken.

No. CLXX., preserved in Archbishop Ussher's treatise "De Symbolis," reproduced in Bishop Andrewes' "Preces Privatæ," and again in Dr. Routh's "Reliquiæ Sacræ," is of primitive antiquity ; being cited by S. Basil the Great, as already

[6] Lib. de Script. Eccl.

ancient, even in his (and S. Hilary's) days,—those of the middle of the fourth century[7]. It is further remarkable, as having flowed afresh from the pen of Keble, in a close literal translation which vies in beauty and sublimity with the parent Greek[8].

The arrangement of the extracts, subject to the tripartite division of the whole, is for the most part chronological; formulæ of devotion being drawn from successive æras, as crystallizations from the incense-cloud which has ascended continuously through all Christian ages to the Throne on High. And it is gratifying to observe how large, even in the darkest periods of the Church's history (as these pages testify), has been the share borne by Englishmen, native or adopted, in kindling and wafting upward that spiritual offering.

Some prayers, at the end of the volume, exemplify the commemoration of departed friends; a practice which was habitual in primitive times, is

[7] Usserius de Romanæ Ecclesiæ symbolo apostolico vetere, aliisque fidei formulis, &c., 1647; Preces priv. quotid., 1675; Reliq. Sac. t. iii. p. 519. S. Basil's words, as quoted by Ussher with the introductory observation "Hunc ipsum hymnum respiciens Basilius," are:—*ὅστις μὲν ὁ πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνων τῆς ἐπιλυχνίου εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν. ὁ μέν τοι λαὸς* ΑΡΧΑΙΑΝ *ἀφίησι τὴν φωνὴν,—Αἰνοῦμεν*, &c. S. Basil died A.D. 379.

[8] Lyra Apostolica; and Miscellaneous Poems. Parker, 1869.

so consonant with the promptings of natural affection, and is unforbidden (as far as I know) either by Holy Scripture or the Church. Indeed, S. Peter, kneeling beside the dead body of Dorcas, appears to me to have given explicit Apostolical sanction to this practice; for if it were right to pray for renewed mortal life for the departed, can it be wrong to implore life eternal?

One of the prayers in question is from the "Preces Quotidianæ" of a Bishop of Winchester in post-reformation days,—a prelate whose orthodoxy is beyond dispute. Others were written by the tutor and favoured companion of Charlemagne, nearly a thousand years before;—an author who elsewhere cautions us emphatically against that fallacious reliance on the future, which has seemed to many religious men a necessary outgrowth of, and therefore objection against, petitions of the kind referred to. "In hoc sæculo," says Alcuin, "pœnitentiam facientibus Dei misericordia subvenit; in futuro autem pœnitentia non proficit, sed rationem nostrorum reddituri sumus. In hac vita tantum pœnitenti patet libertas; post mortem vero nulla correctionis est licentia [9]."

[9] De virtutibus et vitiis, ch. xiii.

Another suppliant on his friends' behalf, "sive in carne adhuc vivant, sive jam sæculo defuncti sint [1]," enforces this warning with the shrewd and pointed admonition, "Noli confidere super amicos et proximos, nec in futurum tuam differas salutem; quia citius obliviscentur tui homines, quam æstimas. Melius est nunc tempestive providere, et aliquid boni præmittere, quam super aliorum auxilio sperare. Si non es pro te ipso sollicitus modo, quis erit sollicitus pro te in futuro [2]?"

These quotations amply prove, that the giving utterance in prayer to our heart's yearnings for the happiness of those we have loved involves no dependence, for ourselves, on the aid of survivors; and is not inconsistent with entire resignation to our own personal extinction from human memory, when we pass from sight. I will only add, that such intercessions (though of course, in common with every good and holy thing, capable of being abused) imply no assent or leaning whatever to the figments of purgatory.

It is needless here to vindicate the deviations from the usage of classical authors, to be found in the following pages. For mediæval Latin, however un-

[1] A'Kempis, IV. ix. 5.

[2] A'Kempis, I. xxiii. 5.

acceptable to the classical purist, does after all represent, as has been truly said, "the Latin language during the greater part of its existence [3]." It may well therefore maintain its own cause. But a few remarks are called for, upon the right signification to be attached to one particular form of expression, in order to prevent possible and serious misconception. I allude to the verb 'mereor' with its inflections, which occurs frequently, and is unquestionably at first sight suggestive of the English word 'deserve' as its equivalent. There is, however, abundant proof that the idea of desert or merit was not in the minds of the writers; with whom, "'mereri' vitam, gloriam," &c., simply meant to gain or win the benefits sought; as in the line of Alcuin,—

"Incerti qualem mereamur tangere portum."

This sense is in conformity with the derivation of the word from *μείρω*, or *μείρομαι*, = 'consequor,' 'nanciscor;' and was not unknown to the later classical authors according to Facciolati, who gives an example from Pliny, "Sequi gloria, non appeti, debet; nec, si casu aliquo non sequatur, idcirco quod gloriam non meruit minus pulchrum est." It is also alone compatible with the obvious purport

[3] *Saturday Review*, Sept., 1871.

of such phrases as "mereamur meritis Unigeniti," "ex semetipsis indevoti, ex Te autem devoti esse merentur[4]," and many others, wherein the word is in connexion with the lowliest acknowledgments of individual unworthiness. Thus Bernard of Morlaix writes,—"flendo merebere cœlica festa;" but subsequently in the same poem,—

> "Nec meritis peto; nam meritis meto morte perire;
> Nec reticens tego, quod meritis ego filius iræ[5]."

Upon this point the Archbishop of Dublin, as quoted in Bright's "Ancient Collects," says, "The implied merit, which of course originally belonged to the word ('mereor') has quite fallen out of sight in these cases." Dr. Maitland[6] speaks to the same effect, "I believe that the true sense of 'mereor,' as commonly used by writers of the dark ages, is to 'arrive at,' or 'obtain,' or 'come to the possession of' some honour or benefit without reference to personal desert." And Canon Bright, alluding to his own translations[7], observes, "The oft-recurring word 'mereamur' has not been rendered 'may deserve' or 'may merit,' because those words would

[4] Infra CXVIII.; A'Kempis, IV. iv. 3, &c.
[5] De Contemptu Mundi, edited by Rev. J. M. Neale, 1858.
[6] Dark Ages, page 387.
[7] Ancient Collects, Preface.

convey a false notion of the original; but by such words as 'may obtain,' or 'may be enabled to have.'"

This view had in fact been enunciated long before. Cassander had said expressly, "Vocabulum merendi apud veteres ecclesiasticos scriptores fere idem valet quod consequi [8];" others, who had been accustomed to recite the word in the liturgy, and hence were fully qualified to determine the signification it was intended and understood to bear, evidently held the same opinion. For so the compilers of our prayer-book translated, from the Sarum Missal, the collects for the Sunday next before Easter and the fourteenth Sunday after Trinity, and that placed second at the end of the Communion Service. The first of these contains the petition, "concede propitius, ut—Ipsius—resurrectionis consortia habere mereamur;" the second, "ut mereamur adsequi quæ promittis, fac nos amare quod præcipis;" and the third, "te auxiliante, sani et salvi esse mereamur." But there is no mention in the English version of DESERVING any thing: and the idea of MERITING the blessings spoken of was, there can be little doubt, as far from the thoughts

[8] Opp. Hymni Eccles., Parisiis, 1616, p. 179.

of the original composer of these beautiful collects, (which are traced back to S. Gregory's Sacramentary), as it certainly was from those of the translators. There need, then, be no scruple or misgiving in using the word in question, in the unobjectionable sense indisputably belonging to it.

The various sources, whence the bulk of this collection has been gathered, will be found severally indicated and acknowledged in the proper place, at the conclusion of this preface. The library of Sion College, to which I have by courtesy had the privilege of access; that of Lambeth Palace, now with like liberality open to the research of students; and that of the British Museum, have enabled me to consult rare and valuable copies of some of the works cited; to choose out from them, and collate with other editions, that which was best adapted for the object in view, and to take advantage of the light thrown by the Benedictine editors upon the true authorship of doubtful portions of their contents[9]. The "Imitation of Christ" has yielded many contributions. Whether that 'golden book'

[9] Where an author's name is put at the head of any of the articles, but not first, it is to be understood that the text beneath is with some uncertainty, or in part only, considered his.

is justly assigned to Thomas à Kempis; or should rightly be ascribed to John de Gerson for many years his contemporary, or to some other person, I do not pretend to offer an opinion. The former name is prefixed to the extracts made, as being the better known and more convenient for reference: and this at any rate is clear, that, whatever were the designation by which the real author of the "Imitation" passed in his lifetime; it is under that of Thomas à Kempis that he has been generally recognized by posterity, up to the present day.

I would here also acknowledge how much I am indebted to Archbishop Trench's learned and interesting volume on "Sacred Latin Poetry[1];" containing as it does some of the choicest specimens of mediæval versification extant, and comprising in moderate compass a treasure of information on the general subject of ancient hymnology.

The occasional employment in prayer of the identical language used by our forefathers in the faith, as contemplated in this work, must necessarily appear under different aspects (favourable or the reverse) to different minds; partly as they are by

[1] Macmillan, 1864.

nature predisposed, or not, to cling with fondness to associations of the past. But be this as it may; it is well to draw attention to the fact, that not only is the practice of thus employing Latin maintained as the rule in public ministrations throughout the half of Christendom; but it is also, under certain conditions, specially sanctioned and provided for by the Church of England. I refer to her enactment, that "when men say prayers privately, they may say the same in any language, that they themselves do understand;" and to the circumstance, that in our cathedrals and universities the celebration of Divine Service in Latin, at particular times, is enjoined, and the injunction to this day obeyed.

The example likewise of some of the most eminent of her sons, only to mention that of Bishops Andrewes and Laud, may be adduced in support of the practice. It is indeed incontestable, that the prudent and restricted use of the less common language helps to keep alive attention; checking the disposition to wandering thoughts, and assisting to counteract that apathy and inadequate realization of their full import, with which we are too apt to recite familiar forms of prayer. Yet prescript

forms, as universal experience proves, are a necessity to Christian men; those even, who have sternly repudiated them in plainer garb, accepting them without offence when, clothed in poetry and accompanied with music, they are presented in the guise of hymns. And somewhat analogous in subjective operation to the attractive accessories, which render these so popular, is the sober resource of investing addresses to the Deity in a non-colloquial tongue. Only, as in religious song, care is needed, that emotional excitement should not become substituted for a genuine and abiding sentiment of the heart; so is it requisite that the Latin formula should be well understood, and should correctly express the "soul's sincere desire," that it too may be free from the taint of unreality.

Finally, in putting forth this volume of sacred extracts, I may own that it has been a labour of love to select and gather them together, and one of hope to incorporate them into a series for the use of others. In executing the latter task, my part has been like that of the jeweller who manipulates costly materials, shaping them to produce the desired combination, and who is responsible that the gems he is setting shall not suffer deterioration

at his hands; or like that of the worker in Mosaic, who must carefully adjust his varied cubes to create the wished-for result. Care has not been wanting in the present instance, nor the sense of responsibility in dealing with materials truly valuable; for I have borne in mind that they are the utterances of holy and learned men, deeply versed in Scripture, in their solemn communings with Almighty God. I offer the cluster of gems thus composed, the Mosaic of precious tesseræ (however imperfect their setting), as a layman's contribution to the Sanctuary of the closet. "In templo Dei," writes S. Jerome[2], "offert unusquisque quod potest; alii aurum, argentum, et lapides pretiosos; alii . . . . pelles et caprarum pilos." And (dropping metaphor) I may fitly cite also in this place S. Gregory's[3] counsel to S. Augustine of Canterbury, "ex singulis quibusque ecclesiis, quæ pia, quæ religiosa, quæ recta sunt, elige; et hæc, quasi in fasciculum collecta, apud Anglorum mentes in consuetudinem depone."

In conformity with this teaching, I venture to edit the ensuing devotions,—as venerable for their

[2] Bibl. Vulg. Prologus galeatus.

[3] Epist. lib. xi., Ep. 64, ad August. Anglorum Episc.

antiquity, as they are eloquent in the outpouring of supplication and praise. The hope I have spoken of is, that these Voices of the past will awaken a responsive echo in the hearts of some of the present generation; whose living piety will animate the saintly words once more, and render them again, in very deed, "effectual fervent prayers availing much" at the mercy-seat of God.

FAXIT DEUS!

Kensington, August, 1872.

Hujus Libelli Fontes.

LITURGIA Divina, dicta S. Jacobi[1] Apostoli; (versio Latina) Bibliotheca Max. Vet. Patrum, De la Bigne, Lugduni, 1677.
Liturgia Apostolica, dicta S. Petri; ibidem.
Liturgia Ambrosiana; Daniel, Codex Liturgicus, Lipsiæ, 1847; C. Bona, De rebus liturgicis, 1672.
Liturgia Mozarabica vel Hispanica; Daniel, Cod. Liturg.
Liturgia Gallicana; ibidem.
Doxologia, "Græcorum Hymnus vespertinus, sæculo secundo vel certe tertio compositus;" Usserius, De symbolis, 1647; Andrewes, Preces quotid., 1675, Lib. of Anglo-Catholic Theology, 1853; Routh, Reliquiæ Sacræ, t. iii. Oxon., 1846.
Breviarium et Missale Parisiense, Romanum, Sarisburiense.
S. Hilarii, Episc. urbis Pictav. Aquitaniæ, q. ob. A.D. 367, Hymnus; opp., Migne, Patrolog. Cursus.
S. Ambrosii, Episc. Mediolan., q. ob. A.D. 397, æt. 57, Hexameron, Hymni; Caillau, Patres, Parisiis, 1842; Hymnale Sarisb., Littlemore, 1850; Oratio, apud Alcuinum.
S. Hieronymi, Presb. conf., q. ob. A.D. 420, æt. 81, Preces; apud Alcuinum, Opp. Quercetanus, Paris, 1617.

---

[1] "Bellarminus monuit, a posterioribus ita locupletatam esse hanc liturgiam, ut non facile dijudicare quæ pars ejus S. Jacobum habuerit auctorem." (Biblioth. Max. Vet. Pat.)

Hujus Libelli Fontes.

S. Augustini, Ep. Hippon., q. ob. A.D. 430, æt. 76, Confessiones, ed. Bened., Berolini, 1823; Thesaurus precum; Alcuini Sacram. lib.

S. Gregorii Mag. Papæ, q. ob. A.D. 604, æt. 60, Liber Sacramentorum; Bright's Ancient Collects; Hymnus, Baszler, Berlin, 1858.

Eugenii, Archiepisc. Toletani, q. ob. A.D. 658, Precatio; Biblioth. Max.; Cassandri Opp., Paris, 1616; Patrologiæ Cursus, Migne, Paris, 1854.

Bedæ Venerabilis, q. ob. A.D. 735, æt. 63, Opera, Coloniæ, 1612; Patrol. Curs. Migne ex Op. Mabillonii; Cassandri Opp.; Giles, Patres Eccles. Anglic.

Alcuini, Diaconi Eboracensis, Abbatis Turon., Caroli Magni Imperatoris "Magistri deliciosi," q. ob. A.D. 804, Opp. Quercetanus, Paris, 1617.

Roberti II., Regis Franciæ, q. ob. A.D. 1031, æt. 61, Hymnus; Daniel, Thesaurus Hymnologicus, Halis, 1841; Trench, Sacred Latin Poetry, 1864.

Damiani, Card. Episc. Osti., q. ob. A.D. 1072, æt. 70, Hymnus; S. Augustini Opp. ed. Bened., Paris, 1685; Trench.

S. Anselmi, Archiep. Cantuar., q. ob. A.D. 1109, æt. 75, Opp. Gerberon, Paris, 1675; Meditationes et orationes, Paris, 1864.

Hildeberti, Archiep. Turon., q. ob. A.D. 1134, "Rhythmus elegantissimus, ex veteribus membranis Cottonianis" ab Usserio Archiep. Armach. descriptus, Lib. de symbolis, 1647; Trench, loc. cit.

S. Bernardi, Abbat. Clarævall., q. ob. A.D. 1153, æt. 62, Meditationes, Hymni, Confess. formula; Migne, Patrol. Curs.

Meditationes, Manuale, Soliloquia animæ ad Deum, S. Augustino adsignata, Paris, 1864; sed re vera (testibus monachis ord. S. Benedicti) "deflorationis opuscula de verbis" Augustini, Anselmi, aliorumque collecta.

Adami de S. Victore, q. ob. circ. A.D. 1182, Hymni; Gautier, Œuvres d'Adam, Paris, 1858; Trench, loc. cit.

Thomæ de Celano, q. ob. A.D. 1226, Hymnus; Hymni Eccles., Newman, 1865; Daniel, Thes. Hymnol.

Hujus Libelli Fontes.

S. Thomæ Aquinatis, q. ob. A.D. 1274, æt. 47, Preces; Thesaurus precum; Granatensis memoriale.

Jacobi de Benedictis, q. ob. A.D. 1306, Hymnus; Newman, Hymni Eccles.; Missale Parisiense.

Raymondi Jordani, Abbatis Celle. q. ob. A.D. 1381, Contemplationes de Amore Divino, Paris, 1864.

Thomæ à Kempis, q. ob. A.D. 1471, æt. 90, vel Joannis de Gerson, q. ob. A.D. 1429, æt. 66, } De Imitatione Christi "Liber aureus."

Ludovici Granatensis, q. ob. A.D. 1588, æt. 84, Memoriale; Opp. Coloniæ, 1628; Thesaurus precum.

Thesaurus Precum "ex variis probatis authoribus collectus," Moguntiæ editus, A.D. 1608.

Lanceloti Andrewes, Episc. Winton., q. ob. A.D. 1626, æt. 71, Preces privatæ quotidianæ, ed. Soc. Anglo-Contin. Londini, 1870.

Drexelii, q. ob. A.D. 1638, æt. 57, Heliotropium, Horologium; Monachii, 1629-30.

Gulielmi Laud, Archiep. Cantuar., q. ob. A.D. 1644, æt. 72, Officium quotidianum, 1649; and Lib. of Anglo-Catholic Theology.

CORRIGENDA.

—:o:—

Article XV.—Last line, for "misere" read "miserere."

,, CIX.—First line, for "hosti" read "hostis."

Index at end.—Second page, omit "Auctorum."

Index Capitum.

PARS I.

PRECES ORDINARIÆ.

Index Capitum.

Index Capitum.

Index Capitum.

PARS II.

PRECES EUCHARISTICÆ.

Index Capitum.

PARS III.

INTERCESSIONES.

Index Capitum.

PARS I.

Preces Ordinariæ.

PARS II.

Preces Eucharisticæ.

PARS III.

Intercessiones.

PARS I.

Preces Ordinariæ.

ΠΝΕΥΜΑ · Ο · ΘΕΟΣ ·

ΚΑΙ · ΤΟΥΣ · ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝΤΑΣ · ΑΥΤΟΝ ·

ΕΝ · ΠΝΕΥΜΑΤΙ · ΚΑΙ · ΑΛΗΘΕΙΑΙ · ΔΕΙ · ΠΡΟΣΚΥΝΕΙΝ ·

CUM gratiam devotionis tribuo, gratias age Deo tuo : non quia dignus es, sed quia tui misertus sum.

Si non habes devotionem, sed magis aridum te sentis, insiste orationi, ingemisce et pulsa : nec desistas, donec merearis micam aut guttam gratiæ salutaris accipere.

À KEMPIS.

Fundamentum.

SINE fide impossibile est placere Deo: Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, et inquirentibus se remunerator sit.

ΠΙΣΤΕΥΩ · ΚΥΡΙΕ ·

ΒΟΗΘΕΙ · ΜΟΥ · ΤΗΙ · ΑΠΙΣΤΙΑΙ ·

Exemplum.

ORATIO DOMINICA.

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum: adveniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terra: panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos a malo: quia tuum est regnum, potentia, et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

I.

AD SS. TRINITATEM HYMNUS.

O Pater Sancte mitis atque pie,
O Jesu Christe Fili venerande,
Paracliteque Spiritus O alme,
Deus æterne ;

Trinitas sancta Unitasque firma,
Deitas vera, Bonitas immensa,
Lux angelorum, salus orphanorum,
Spesque cunctorum ;

Serviunt tibi cuncta quæ creasti,
Te tuæ cunctæ laudant creaturæ,
Nos quoque tibi psallimus devote,
Tu nos exaudi.

Gloria tibi omnipotens Deus,
Trinus et unus, magnus et excelsus,
Te decet hymnus, honor, laus, et decus,
Nunc et in ævum.
Amen.

II.

ORATIO AD IMPLORANDAM DEVOTIONIS GRATIAM.

DOMINE Deus meus, omnia bona mea tu es: et quis ego sum, ut audeam ad te loqui?

Ego sum pauperrimus servulus tuus, et abjectus vermiculus: multo pauperior et contemptibilior, quam scio, et dicere audeo.

Memento tamen, Domine, quia nihil sum, nihil habeo, nihilque valeo.

Tu solus bonus, justus, et sanctus; tu omnia potes, omnia præstas, omnia imples, solum peccatorem inanem relinquens.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et imple cor meum gratia tua, qui non vis esse vacua opera tua.

Quomodo possum me tolerare in hac misera vita, nisi me confortaveris misericordia et gratia tua?

Noli avertere faciem tuam a me: noli visitationem tuam prolongare: noli consolationem tuam abstrahere, ne fiat anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Domine, doce me facere voluntatem tuam; doce me coram te digne et humiliter conversari; quia sapientia mea tu es, qui in veritate me cognoscis, et cognovisti antequam fieret mundus, et antequam natus essem in mundo. Amen.

III.

HYMNUS MATUTINUS.

Somno refectis artubus,
Spreto cubili surgimus;
Nobis, Pater, canentibus
Adesse te deposcimus.

Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat;
Ut actuum sequentium
Tu, sancte, sis exordium.

Cedant tenebræ lumini,
Et nox diurno sideri,
Et culpa, quam nox intulit,
Lucis labascat munere.

Precamur iidem supplices,
Noxas ut omnes amputes;
Et ore te canentium
Lauderis omni tempore.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IV.

PRO CUSTODIA DIEI SEQUENTIS.

MECUM esto, Domine Deus Sabaoth; mane cum surrexero intende ad me, et guberna omnes actus meos, et verba mea, et cogitationes meas, ut totum diem transigam in tua voluntate. Da mihi, Domine, timorem tuum, cordis compunctionem, conscientiæ puritatem; ut terram despiciam, cœlum suspiciam, peccata oderim et justitiam diligam. Planta in me, Domine, castitatem mentis, veram patientiam, lætitiam spiritualem, animi stabilitatem, humilitatem non fictam, fraternam charitatem. Custodi oculos meos, ne videant vanitatem; custodi aures meas ne audiant mendacium, sed semper apertæ sint quotidie ad audiendum verbum Dei; custodi manus meas ne operentur iniquitatem, sed potius eleventur in precibus Domino mundæ et puræ, sine ira et disceptatione; custodi os meum ne loquar vana, ne detraham absentibus, ne maledicam præsentibus, ne respondeam maledictum pro maledicto. Sed, e contrario, benedicam te, Domine, in omni tempore; semper laus tua in ore meo, in sæcula et in sæcula sæculorum, per Jesum Christum Salvatorem nostrum. Amen.

V.

HYMNUS MATUTINUS.

ÆTERNE rerum conditor,
Noctem diemque qui regis,
Et temporum das tempora
Ut alleves fastidium;

Præco diei jam sonat,
Noctis profundæ pervigil,
Nocturna lux viantibus;
Jubarque solis evocat.

Surgamus ergo strenue,
Gallus jacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.

Jesu, labantes respice,
Et nos videndo corrige;
Si respicis, lapsus cadunt,
Fletuque culpa solvitur.

Tu lux refulge sensibus,
Mentisque somnum discute;
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvamus tibi.
Amen.

VI.

ORATIO MATUTINA.

GRATIAS ago clementiæ tuæ, omnipotens sempiterne Deus, fons bonorum omnium, quod me indignum et inutilem servum tuum hac nocte conservasti et ad præsentis diei principium incolumem perduxisti.

Domine, custodi me precor hodierna die ab omni peccato, et concede gratiam ad laudem tuam omnia feliciter auspicandi et absolvendi.

Commendo tibi sanctam Ecclesiam tuam ac totius mundi populum.

Commendo meos parentes, conjugem, liberos, fratres ac sorores, benefactores, amicos, et alios pro quibus precari debeo.

His omnibus peto tuam gratiam, perfectionem, et vitam æternam dari.

Miserere mei peccatoris, misericordissime Domine; dona veniam omnium delictorum; et imple me Spiritu tuo, ut nihil cogitem, loquar, vel agam hac die, nisi quod tibi sit acceptum et cedat ad nominis tui gloriam, et ad animæ meæ vel proximorum salutem.

Sancte Deus, illumina me in tenebris, consolare in afflictionibus, in tentationibus opitulare, in virtutibus promove, adversus vitia defende; ut in via pacis prosperitatis et salutis te duce dirigar; atque in cœlesti patria tibi tandem assistam ac serviam in sæcula, per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

VII.

HYMNUS MATUTINUS.

Jam lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Nostras ut ipse dirigat,
Lux increata, semitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens inane cogitet;
In ore simplex veritas,
In corde regnet caritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pervigil,
Quas sævus hostis obsidet,
Portas tuere sensuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subserviat laudi labor;
Auctore te quæ cœpimus,
Da te favente prosequi.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

VIII.

ANTE LECTIONEM PIAM.

DOMINE Deus meus, æterna veritas, da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua; inclina cor meum in verba oris tui, ne forte moriar, et sine fructu efficiar, si fuero tantum foris admonitus, et intus non accensus.

Ne sit mihi ad judicium, verbum tuum auditum, et non factum; cognitum, nec amatum; creditum, et non servatum.

Loquere igitur, Domine Jesu, quia audit servus tuus: verba enim vitæ æternæ habes.

Loquere mihi, ad qualemcumque animæ meæ consolationem, et ad totius vitæ meæ emendationem; tibi autem ad laudem et gloriam, et perpetuum honorem. Amen.

IX.

ORATIO MERIDIANA.

O BONE Jesu, judex justissime et misericordissime, gratias tibi immensas ago, quod me hactenus tam frequenter et graviter peccantem, in exitium ruere non sis passus; sed ad hanc usque horam, summa pietate, donec ad mentem saniorem redeam, exspectasti. En iterum, Domine, perversam malorum societatem et consuetudinem execror, et sanctissima electorum tuorum vestigia persequi volo. En iterum atque iterum, omni pompæ mundi, et obsequio Diaboli renuncio. Jam me recipe, Domine, in servum perpetuum; et post hujus vitæ curriculum, illius cœlestis gloriæ et hæreditatis me compotem facias. Amen.

In Officium Missæ.

X.

HYMNUS BREVIS MERIDIANUS.

JESU pie, Jesu bone,
Nostro nobis in agone [1]
  Largire victoriam;
Mores nostros sic compone,
Ut perpetuæ coronæ
  Mereamur gloriam. Amen.

Clichtovæus, l. iv.

[1] ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν.

XI.

HYMNUS VESPERTINUS.

DEUS Creator omnium,
Polique rector, vestiens
Diem decoro lumine,
Noctem soporis gratia;

Artus solutos ut quies
Reddat laboris usui,
Mentesque fessas allevet,
Luctusque solvat anxios;

Grates peracto jam die,
Et noctis exortu preces,
Votis reos ut adjuves,
Hymnum canentes solvimus.

Te cordis ima concinant,
Te vox canora concrepet,
Te diligat castus amor,
Te mens adoret sobria.

Ut cum profunda clauserit
Diem caligo noctium,
Fides tenebras nesciat,
Et nox fide reluceat.

Christum rogemus et Patrem
Christi Patrisque Spiritum
Unum, potens per omnia
Fove precantes Trinitas. Amen.

XII.

ORATIO VESPERTINA.

O PIISSIME humani generis parens, Deus æterne, immortales ago tibi gratias, pro collatis mihi indignissimo beneficiis: da Pater benignissime, ut tuis donis et gratiis, non ad nominis tui probrum et meam perniciem, sed ad gloriam tuam, meamque et proximorum salutem, semper uti studeam. Obsecro, dona mihi poscenti veniam delictorum omnium. Atque oro, ut si hac nocte hinc me discedere velis, clementer, pro tua misericordia, mecum agas: sin vero diutius vitam meam prorogare cogites, gratiam largiaris, sobrie, juste, et pie vivendi in hoc sæculo.

Salva nos Domine vigilantes, custodi nos dormientes; ut vigilemus cum Christo, et per Christum requiescamus in pace. Amen.

Laud de verbis S. Augustini.

XIII.

PRECATIO NOCTURNA.

O DOMINE, exaudire dignare preces meas in beneplacito tuo. Inimicum ab actibus meis, et cogitationibus, virtute tua expelle. Multiplica mihi fidem, guberna mentem, spirituales cogitationes concede super stratum vigilanti; et ad beatitudinem tuam me perducito per Jesum Christum, Filium tuum, et Salvatorem nostrum. Amen.

Vide XVIII. A.

XIV.

PRO CHRISTI AUXILIO.

JESU nostra redemptio,
Amor et desiderium,
Deus Creator omnium,
Homo in fine temporum;

Quæ te vicit clementia
Ut ferres nostra crimina,
Crudelem mortem patiens,
Ut nos a morte tolleres!

Inferni claustra penetrans,
Tuos captivos redimens,
Victor triumpho nobili
Ad dextram Patris residens.

Ipsa te cogat pietas
Ut mala nostra superes,
Parcendo et voti compotes
Nos tuo vultu facias.

Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium;
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Domine,
Qui scandis supra sidera,
Cum Patre et sancto Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

XV.

ORATIO IN QUA PECCATORUM VENIAM POSTULAT.

MISERATOR, et patiens, et multum misericors, magne, et terribilis Deus, tibi confiteor delicta mea, tibi patefacio vulnera mea: tu, propter ineffabilem bonitatem tuam, confer mihi misero medicinam. Tu enim, mitissime, dignatus es dicere: "Nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur et vivat."

Confiteor, inique egi; perversa est in conspectu tuo via mea; lapsa est in lacum miseriæ vita mea; extincta est in iniquitatibus anima mea. Superbia, libido, ira, impatientia, malitia, invidia, negligentia, et ceteræ pestes occiderunt animam meam. Pollutum est cor meum, et labia mea, visus meus, et auditus; et omnimodis, cogitatione, locutione, sive actione, perditus sum.

Quæso te, Domine Deus, cujus miseratio nullum habet finem, adtrahe me, sicut adtraxisti mulierem peccatricem: concede mihi, ut secundum multitudinem iniquitatum mearum sit magna dilectio mea in te; et propter immensam pietatem tuam omnia dimittas mihi.

Largire mihi, Domine, de præteritis veniam, de præsentibus malis continentiam, de futuris cautelam. Ne dies meos ante finiri sinas, quam peccata dimittas: sed fac me priusquam moriar consequi plenissime misericordiam tuam; et sicut vis, et sicut scis, misere mei, Domine. Amen.

XV. A.

PIA PRECATIUNCULA INTER HUJUS SÆCULI TEMPESTATES.

DA nobis, Domine, successuum flumina prospero ligno currere, tuto portu consistere, nequitiæ spiritalis graviora quam ferre possumus tentamina nescire, fidei ignorare naufragia, habere pacem profundam; et quando aliquid graves nobis sæculi hujus excitet fluctus, evigilantem pro nobis habere gubernatorem, Dominum Jesum; qui verbo imperet, tempestatem mitiget, tranquillitatem maris refundat; cui est honor, gloria, et laus, a sæculis, et nunc, et in omnia sæcula sæculorum. Amen.

XVI.

PRO LIBERATIONE A PROCELLIS MUNDI.

SPES humani generis, Christe, Deus de Deo, refugium nostrum et virtus, cujus lumen inter caliginosas nebulas super maris procellas quasi stella maris oculos nostros irradiat, ut dirigamur ad te portum; guberna, Domine, navem nostram tua dextera et clavo crucis tuæ, ne pereamus in fluctibus, ne nos demergat tempestas aquæ, ne absorbeat nos profundum. Retrahe nos ab hoc pelago ad te solamen unicum nostrum; quem a longe, solem justitiæ, in littore cœlestis patriæ nos expectantem videmus.

Ad te clamamus exsules tui, quos pretioso sanguine redemisti. Exaudi nos, Deus, salutaris noster, spes omnium finium terræ. In mari turbulento versamur; tu aspicis pericula nostra: salvos nos fac propter nomen tuum. Da nobis, Domine, ita tendere ut tandem, omni periculo evitato, securi perveniamus ad portum. Amen.

XVII.

TEMPORE TRIBULATIONIS, VEL INTER HUJUS MUNDI PROCELLAS.

JACTAMUR heu quot fluctibus!
Spes una de cœlis nitet;
Illuc et ora tollimus,
Et mittimus suspiria.

Tu vota præcurris Pater,
Magnamque protendis manum;
Jam fulta tanto robore
Surgit potens infirmitas.

Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis potentior;
Te nostra duræ sentiet
Mens servitutis vindicem.

Quin vile corpus, Filii
Fulgore donabis tui;
At illa venalis patet
Multo[1] labore gloria.

Felix labor, quem recreas
Tam splendida rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacisci gaudium?

Suprema laus et gloria
Uni sit et trino Deo,
Suo reponi qui jubet
Curas et angores sinu. Amen.

[1] S. Matt. xiii. 44, 46; xi. 12; Heb. iv. 11.

XVIII.

PRO GRATIA MULTIFORMI ET SALUTE.

DOMINE Jesu Christe, qui me dignatus fuisti creare ad imaginem tuam, et redimere de tuo precioso sanguine;—qui intra matris viscera mea membra compaginasti, et ad istius vitæ lucem perduxisti, precor dulcissimam pietatem tuam, ut me tuo cœlesti lumine illuminare digneris, et vias Paradisi mihi ostendas, et ad portum salutis æternæ me perducas.

Domine misericordissime, dignare in me accendere ignem amoris tui, qui peccata mea consumat, et ad tuum desiderium semper accendat; et habitet Spiritus sanctus in corde meo, qui me doceat facere voluntates tuas.

Domine, piissime Pater, mollifica cor meum durum et lapideum. Largire mihi compunctionem cordis, ut de reatu peccatorum meorum profusas lacrymas ante clementiam tuam fundam. Concede mihi, Domine, pœnitentiam et dilectionem Mariæ, quæ pedes tuos lacrymis rigavit; concede mihi fidem latronis, qui in cruce positum te confessus est, et audire meruit—"Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso." Præsta mihi, omnipotens Deus, ut in illa die, qua jusseris animam meam a corpore separari, piam sententiam ego audiam, et angeli sancti perducant animam meam ad gaudia Paradisi.

S. Hieronymus.

Dirigatur ad te, Domine, oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo; exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi ad te; miserere mei, Domine, et clamor meus ad te veniat.

O misericors Deus, in Trinitate semper permanens, salva me Salvator mundi, qui regnas in sæcula sæculorum. Amen.

S. Augustinus.

XVIII. A.

ORATIO QUAM POST SINGULOS SERMONES DICERE CONSUEVIT.

CONVERSI ad te Domine Deus, Pater omnipotens, puro corde tibi, quantum potest parvitas nostra, maximas atque veras gratias agimus: precantes toto animo singularem mansuetudinem tuam, ut preces nostras in beneplacito tuo exaudire digneris. Inimicum a nostris actibus et cogitationibus tua virtute expelle; nobis fidem multiplica; mentem guberna; spirituales cogitationes concede; et ad beatitudinem tuam nos perducito: per Jesum Christum, Filium tuum, Dominum nostrum; qui tecum vivit et regnat, in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

XIX.

AD SPIRITUM SANCTUM.

Consolator alme, veni,
Linguas rege, corda leni;
Nihil fellis aut veneni
Sub tua præsentia.
Nil jucundum, nil amœnum,
Nil salubre, nil serenum,
Nihil dulce, nihil plenum,
Nisi tuâ gratiâ.

Tu es lumen et unguentum,
Tu cœleste condimentum,
Aquæ ditans elementum
Virtute mysterii.
Nova facti creatura,
Te laudemus mente pura,
Gratiæ nunc, sed naturâ
Prius iræ filii.

Tu qui dator es et donum,
Tu qui condis omne bonum,
Cor ad laudem redde pronum,
Nostræ linguæ formans sonum
In tua præconia.
Tu purga nos a peccatis,
Auctor ipse puritatis;
Et in Christo renovatis
Da perfectæ novitatis
Plena nobis gaudia. Amen.

XX.

PRO MISERICORDIA ET SANCTIFICATIONE.

O CLEMENTISSIME Pater, et Domine, licet peccator sim, non possum non esse filius tuus, quia tu me fecisti et refecisti : et si ego admisi, unde me damnare potes, tu non amisisti, unde salvare soles : noli ergo Domine sic attendere malum meum, ut obliviscaris bonum tuum.

Ne memineris justitiæ tuæ, Domine, erga peccatorem, sed memor esto benignitatis tuæ erga creaturam tuam ; ne memineris iræ adversus reum, sed memor esto miserationis tuæ erga miserum : obliviscere superbum provocantem, et respice miserum invocantem.

Obsecro, et suppliciter rogo, omnipotens et misericors Domine, ne facias mihi secundum peccata mea, quibus iram tuam merui ; sed secundum magnam misericordiam tuam, quæ superat etiam peccata totius mundi.

Ecce cor meum coram te est, Domine ; discute tenebras ejus, ut amoris tui claritate plenius perfundatur. Compleat tua potentissima divinitas, quod conatur mea tepidissima imbecillitas. Sanctifica me vas tuum, quod fecisti ; de malitia evacua, et imple de gratia ; ut dignum habitationis tuæ efficiar templum hic, et in perpetuum, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

XXI.

CONFESSIO MISERICORDIARUM DEI, CUM ORATIONE PRO ABUNDANTIORI GRATIA.

INVOCO te, Deus meus, qui fecisti me, et oblitum tui oblitus non es. O Domine, ego servus tuus, ego servus tuus et filius ancillæ tuæ. Deus meus, recorder in gratiarum actione tibi, et confitear misericordias tuas super me. Disrupisti vincula mea; tibi sacrificabo sacrificium laudis. Laudet te cor meum, et lingua mea; et perfundantur ossa mea dilectione tua, et dicant, "Domine, quis similis tibi?"

Tu Domine, bonus, et misericors, et respiciens profunditatem mortis meæ. Sero te amavi, pulchritudo tam antiqua et tam nova! Sero te amavi. Mecum eras, et tecum non eram. Vocasti, et clamasti; et rupisti surditatem meam. Coruscasti, splenduisti; et fugasti cæcitatem meam. Fragrasti; et duxi spiritum, et anhelo tibi. Gustavi; et esurio, et sitio. Tetigisti me; exarsi in pacem tuam.

Hei mihi, Domine; miserere mihi; ecce, vulnera mea non abscondo. Medicus es, æger sum; misericors es, miser sum; nam tentatio est vita humana super terram, sine ullo interstitio. Quis velit molestias et difficultates? Tolerari jubes ea, Domine, non amari: et tota spes mea non nisi in magna valde misericordia tua.

S. Augustinus.

O Amor, qui semper ardes et nunquam extingueris, Deus meus, accende me; da quod jubes, et jube quod vis. Nunquid non potens est manus tua, Deus omnipotens, sanare omnes languores animæ meæ; atque abundantiori gratia tua pravos animi motus extinguere? Obsecro, Domine, auge magis magisque in me munera tua; ut anima mea non sit rebellis tibi: et perfice in me misericordias tuas usque ad pacem plenariam, cum absorpta fuerit mors in victoria; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

Ex variis Lib. Confess. locis congesta.

XXII.

HYMNUS VESPERTINUS.

CHRISTE, qui lux es et dies,
Noctis tenebras detegis,
Lucisque lumen crederis,
Lumen beatum prædicans.

Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte,
Sit nobis in te requies,
Quietem nocte tribue.

Ne gravis somnus irruat,
Nec hostis nos surripiat,
Nec caro illi consentiens
Nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat
Famulos qui te diligunt.

Defensor noster, aspice,
Insidiantes reprime ;
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.

Memento nostri, Domine,
In gravi isto corpore,
Qui es defensor animæ
Adesto nobis, Domine.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum.
Amen.

XXIII.

LAUDIS ET GRATIARUM ACTIO.

MAGNUS es, Domine, et laudabilis valde; magna virtus tua, et sapientiæ tuæ non est numerus. Laudare te vult homo,—aliqua portio creaturæ tuæ; et homo circumferens mortalitatem suam,—testimonium peccati sui, et testimonium quia superbis resistis. Tu excitas ut laudare te delectet; quia fecisti nos ad te, et inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. Da mihi, Domine, scire, invocare, et laudare te.

Quæram te, Domine, invocans te; et invocem te, credens in te. Et quomodo invocabo Deum meum, Deum et Dominum meum? et quis locus est in me, quo veniat in me Deus meus? quo Deus veniat in me,—Deus, qui fecit cœlum et terram?

Quis Dominus, præter Dominum? aut quis Deus, præter Deum nostrum? Summe, optime, potentissime, misericordissime et justissime, stabilis et incomprehensibilis, immutabilis et mutans omnia! semper agens, semper quietus es; portans, et implens, et protegens; creans et nutriens et perficiens; quærens, cum nihil desit tibi; nunquam inops, et gaudes lucris; nunquam avarus, et usuras exigis; reddis debita, nihil debens; donas debita, nihil perdens!

Quis mihi dabit requiescere in te? Domine, veni in cor meum; ut obliviscar mala mea, et unum bonum meum

amplectar te. Dic mihi per miserationes tuas, Deus meus, quid sis mihi. Dic animæ meæ, "Salus tua Ego sum:" sic dic, ut audiam. Ecce, aures cordis mei ante te, Domine; aperi eas, et dic animæ meæ, "Salus tua Ego sum."

Ab occultis meis munda me, Domine, et parce servo tuo; quia si iniquitates observaveris, Domine,—Domine, quis sustinebit?

Gratias tibi, honor meus, et fiducia mea, Deus meus; gratias tibi de donis tuis: tu mihi ea serva, Domine; et perfice quæ dedisti; et porta me misericorditer usque ad salutem sempiternam; per Dominum nostrum, Jesum Christum. Amen.

XXIV.

PRECATIO GENERALIS AD DEUM.

Rex Deus, immensi quo constat machina mundi,
Quod miser imploro per Christum perfice clemens.
Da vigilem sensum, Rex regum cuncta gubernans;
Da, precor, ingenium; da mentis lumen honestum.
Sit mihi recta fides, et falsis obvia sectis;
Sit mihi præcipue morum correctio præsens.
Sim carus, verax, humilis, cum tempore prudens,
Secreti tacitus, sim linguæ famine cautus.
Da fidum socium, da fixum semper amicum;
Da blandum, sobrium, parcum, castumque ministrum.
Non me pauperies cruciet, vel languor obuncet;
Sit comes alma salus, sit sufficientia victus.
Incertis opibus ne sperem: jurgia desint,
Invidia, et luxus, et ventris pensio turpis.
Crimine nec lædam quemquam, nec crimine lædar;
Sic bene velle queam, quo pravum posse recedat.
Turpe nihil cupiam, faciam, vel proloquar unquam;
Te mea mens sitiat, sermo canat, actio promat.
Da, Pater altitonans, undosum fletibus imbrem,
Quo valeam lacrymis culparum solvere moles.
Da, precor, auxilium, possim quo vincere mundum,
Et vitæ stadium placido percurrere passu.
Quumque suprema dies mortis patefecerit umbram,
Jesu, da veniam, ne tollat culpa coronam.
Gloria summa tibi, cœli terræque Creator,
Qui Deus es trinus, regnans super omnia solus. Amen.

XXV.

ORATIO DE CONFESSIONE PECCATORUM.

TIBI, Domine Deus, confiteor crimina et delicta mea. Tu, propter ineffabilem pietatem et misericordiam tuam, suscipe, quæso, confessionem meam; imo Ipse largire, ut toto corde confitear. Innumera sunt omnino mala, quæ miser commisi; et quanta enarrare non sufficio. Promisi emendationem, et semper in eisdem malis relabor. Heu me! quantæ impietates, quantæ diversæ tenebræ lacerant animam meam! Quæ universa, nisi ineffabili bonitatis tuæ misericordia repellas ac deleas, mortua est in peccatis anima mea.

Succurre, Domine, Jesu Christe, mihi miserrimo et captivo; et ne me perire patiaris, quem dignatus es redimere precioso sanguine tuo. Ne perdas me cum peccatis meis, neque in æternum reserves mala mea. Ne projicias me a facie tua, ne despicias me, neque confundas me peccantem in te; sed congruum locum, et spatium, et dignos fructus pœnitentiæ peto mihi concedas.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, qui facis magna et mirabilia absque numero; et serva me gratuito munere tuo. Qui non sprevisti publicanum, ne spernas me; qui latroni in cruce posito subvenisti, subveni mihi; qui mulieri peccatrici flenti ad vestigia tua misertus es, miserere mei. Tibi enim est, cum Deo Patre et sancto Spiritu, in Deitate substantia, æquus honor, et par gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

XXVI.

GRATIARUM ACTIO, ET PETITIO.

DOMINE Deus omnipotens, æterne et ineffabilis, sine fine atque initio, quem Unum in Trinitate, et Trinum in Unitate confitemur; te solum adoro, te laudo, te benedico, teque glorifico. Tibi, O misericors et clemens, gratias refero; qui me participem fieri tribuisti gratiæ tuæ. Dona mihi semper cogitare, loqui, et agere, quæ placita sunt tibi; et, gratuita utique pietate me custodiens, fac me indignum ad tuam pervenire beatissimam visionem. Amen.

XXVII.

POSTULATIO DEVOTISSIMA.

PRÆSTA mihi, Domine, spiritum devotionis, ut te tota cordis intentione exquiram. Exue me a peccatis præteritis, custodi me ab imminentibus, muni me a futuris. Da mihi cordis labiorumque munditiam, largire mihi patientiam, longanimitatem, benignitatem, modestiam, et spirituale gaudium. Tribue mihi simplicitatem puritatemque diligere, instanter ea quæ pacis sunt sequi. Longe fac a me hypocrisim, tribue mihi veram humilitatem et perfectam emundationem. Aufer a lingua mea jurandi consuetudinem, mendacium, detractionem, murmurationem, ac stultiloquium. Pone custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labiis meis. Concede mihi, quæso, alacri corde ad compassionem et concordiam concurrere. Da mihi in omnibus discretionem, ut possim inter bona malaque discernere. Excita torporem meum, et fac me strenue perseverare in præceptis tuis.

Largire mihi fidem rectam, spem inconcussam, charitatem perfectam. Infunde cordi meo spiritum sapientiæ et intellectus, consilii et fortitudinis, scientiæ et pietatis, atque timoris tui. Dona mihi, Domine, benedictionem de rore cœli, et de pinguedine terræ. Concede mihi cor habere contritum et humiliatum coram te semper. Summa æterna lux, illumina me; summa æterna virtus, libera me; summa æterna fortitudo, conforta me; summa æterna sapientia,

depelle tenebras ignorantiæ meæ; summa æterna misericordia, miserere mei. Dona mihi toto corde meo, tota anima mea, totis viribus meis, exquirere faciem tuam semper; et perduc me, misericors, ad tuam sanctissimam visionem, et ad gaudia promissa, per Jesum Christum, Dominum nostrum; qui tecum, Pater, in unitate Spiritus sancti, vivit et regnat per infinita sæcula. Amen.

Beda Venerabilis.

XXVIII.

PRO GUBERNATIONE DIVINA.

DOMINE Deus omnipotens, adaperi cor meum, et sancti Spiritus gratia illumina, ad petenda ea quæ sunt tuæ voluntati bene placita. Dirige cogitationes meas, et sensus; et dispone actus meos ad mandata tua: ut, ea jugiter opere complere studeam, et cœlestis vitæ gaudia sempiterna percipiam. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

XXVIII. A.

DE GAUDIO SANCTORUM.

NE grex pusille formides
Dentes leonis perfidos,
Pastor bonus nam pascua
Vobis dabit cœlestia :
Agnum Dei qui candidum
Mundo sequeris tramite,
Manus latronis impias
Ne grex pusille formides.

Absterget omnem lacrymam
Vestris Pater de vultibus ;
Mors vobis ultra non nocet
Vitæ receptis mœnibus.
Qui seminant in lacrymis
Longo metent in gaudio ;
Genis lugentium Conditor
Absterget omnem lacrymam.

Adstant nitentes fulgidis
Ejus throno nunc vestibus,
Stolas suas qui laverant
Agni rubentes sanguine.
Qui perpetis pro patriæ
Regno gementes fleverant,
Læti Deo cum laudibus
Adstant nitentes fulgidis.

Qua nobis inter agmina
Sublimium felicia,
Da, Christe, sortem parvulis
Hymnos tibi canentibus.
Amen.

XXVIII. B.

ORATIUNCULA.

TE deprecor, bone Jesu, ut mihi; cui propitius donasti verba tuæ sapientiæ vel scientiæ dulciter haurire; dones etiam benignus aliquando ad te omnis sapientiæ fontem pervenire, et apparere semper in beatitate ante faciem tuam; qui vivis et regnas, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

XXIX.

GRATIARUM ACTIO ET ORATIO.

GRATIAS tibi ago, Domine Deus omnipotens, qui me in te credere recte fecisti, et tuorum fidelium numero me sociare dignatus es. Te laudo et glorifico, misericordissime Domine, qui me per universa crimina percurrentem non passus es perire; sed benigne revocans, de profundo iniquitatis me ereptum ad pœnitentiam perduxisti. Te laudo et glorifico; qui me de æternæ mortis interitu, de pœnis et hujus carnis cruciatibus, in quibus affligi dignus sum, hactenus liberasti. Tibi ago laudes et gratias; qui me de multis mortibus, de multis opprobriis, calamitatibus, et miseriis exemptum, diruptis vinculis quibus tenebar astrictus, perducere dignatus es ad servitium tuum. Tibi ago laudes et gratias; qui me eripiens a jurgiorum procellis, das mihi servorum tuorum perfrui charitate; qui mihi salutem corporis, et animi quietem largiris. Tibi laudes, tibi, Domine, decanto honorem et gloriam; qui me quotidie delinquentem, et tua præcepta postponentem, tanta adhuc patientia expectas. Quæso, Domine Deus meus; qui mihi usque ad præsentem horam tuam misericordiam impendere dignatus es, perfice opus misericordiæ tuæ; libera me a malis omnibus, quæ premunt me; et salva me usque in finem, per Jesum Christum servatorem nostrum; qui tecum, et cum Spiritu sancto, vivit et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

XXX.

PRO GRATIA INDESINENTE.

DOMINE Jesu Christe, precor et supplico tibi, ut mihi concedere digneris misericordiam et pietatem usque in finem meum, et in illa hora tremenda quando anima mea migratura erit de corpore meo.

Deus meus, tu redemptio mea, tu resurrectio sancta, tu vita perpetua! Te rogo, te deprecor, ut per te ambulem, ad te perveniam, in te requiescam, et ad te resurgam. Exaudi me, Domine; et pro tua pietate salvum me fac, hic et in futuro. Amen.

XXXI.

ORATIO AD PATREM IN NOMINE FILII.

DEUS ineffabilis et incircumscriptæ naturæ, institutor omnium rerum; qui dilectum Filium de sinu tuo misisti suscipere nostram vitam, ut nobis donaret suam, essetque perfectus Deus et perfectus homo, pastor et ovis, temporaliter mortuus, tecum in æternum vivens; obsecro te, ut des mihi, cum eodem Filio tuo, te in omnibus benedicere et glorificare. Des etiam mihi per illum peccatorum omnium veniam, mandatorum tuorum custodiam, dilectionem tuam, et erga fratres charitatem perfectam; ut nec cor intus iniquitatem concipiat, nec lingua foris parturiat. Precor ut des mihi, ut præcepta tua efficaciter compleam, ut quicquid in me pravum deprehendero corrigam, quod rectum est teneam, quod sanum servem, quod infirmum corroborem. Des insuper mihi despicere temporalia, et æterna diligere; ut mortuum mihi deputem mundum, et nec blandis corrumpar, nec adversis concutiar. Et quia Ipse tuus unice natus dixit "Nemo venit ad me, nisi Pater qui misit me, traxerit eum;" obsecro Domine, et suppliciter rogo, trahe me tu ad ipsum, et ipse me perducat ad te illuc, ubi est sempiterna vita sempiterne beata, nullus timor sed unus omnium spiritus; ubi tu cum illo, et ille tecum, in communione sancti Spiritus æternaliter vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

XXXII.

ORATIO UTILIS:

DOMINE Deus omnipotens; qui es trinus et unus, qui es semper et in omnibus Deus benedictus in sæcula; tibi commendo animam meam et corpus meum, visum et auditum, omnes cogitationes meas, affectiones, locutiones, actiones, omnia exteriora, et interiora, sensum et intellectum; ut custodias ea diebus et noctibus. Exaudi me, Trinitas sancta, et conserva me ab omni malo.

Expelle a me jactantiam mentis, et auge cordis compunctionem; minue superbiam meam, suscita et perfice in me humilitatem veram; mollifica cor meum durum et lapideum; libera, Domine, animam meam ab omnibus insidiis inimici, et conserva me in tua voluntate. Doce me, Domine, voluntatem tuam facere, quia Deus meus es tu. Da mihi, Domine, sensum perfectum et intellectum, ut suscipere valeam profundam benignitatem tuam. Illud da mihi petere, quod te audire delectet et mihi expediat. Da mihi lacrymas ex toto affectu, quæ peccatorum meorum possint dissolvere vincula.

Audi, Domine et Deus meus, audi lumen oculorum meorum, audi quæ peto. Si despicis, pereo; si respicis, vivo; si justitiam meam requiris, mortuus fœteo; si cum misericordia respexeris, fœtentem resuscitas de sepulcro. Quod odis, longe fac a me; et castitatis ac continentiæ

spiritum insere in me; ut quodcunque petiero, in ipsa petitione te non offendam. Tolle a me quod nocet, et præbe quod juvat. Præsta mihi, Domine, medicinam, unde mea possint curari vulnera. Da mihi, Domine, timorem tui, et conscientiam puram. Præsta mihi, Domine, ut fraternam semper tenere valeam charitatem, et mala mea non obliviscar, aliena non requiram.

Parce animæ meæ; visita me infirmum, cura me ægrum, sana me languentem, et suscita me mortuum. Da mihi, Domine, cor quod te timeat, mentem quæ te diligat, sensum qui te intelligat, aures quæ te audiant, oculos qui te videant. Miserere mei, Deus, miserere mei; et respice me de sede sancta majestatis tuæ, et tenebras cordis mei radio splendoris tui illumina. Da mihi, Domine, discretionem discernendi inter bonum et malum, et concede ut sensum habeam pervigilem. Peto a te, Domine, remissionem omnium peccatorum meorum; et largiri mihi digneris, Domine, perpetuam vitam in cœlis, secundum clementiam ac benignissimam misericordiam tuam in Christo Jesu, Salvatore nostro. Amen.

XXXIII.

PRO S. SPIRITUS PRÆSENTIA ET AUXILIO.

ADSIS, superne Spiritus,
Pater benigne pauperum;
Sinuque fundas uberi
Promissa terris munera.

Dum nox creati luminis
Jubar tenebris obruit,
Splendere tu non desinas,
Lux increata mentium.

Tu cordis hospes intimus,
Dulcis laborum tu quies;
Tu fletibus, quos elicis,
Divina misces gaudia.

Totius O fons gratiæ,
Certare da nos fortiter,
Certantibus da vincere,
Vincentibus da præmium.

Sit laus Patri, laus Filio;
Par sit tibi laus, Spiritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ignibus.
Amen.

XXXIV.

PRO GRATIA CONTINUA.

SPES mea, Christe Deus, te deprecor, supplico, et rogo, ut per te ambulem, ad te perveniam, in te requiescam; qui es via, veritas, et vita, sine quo nemo venit ad Patrem. Te enim desidero, dulcissimum et pulcherrimum Dominum.

O splendor paternæ gloriæ, qui sedes super cherubim, et intueris abyssos, lumen veridicum, lumen illuminans, lumen indeficiens, in quem desiderant angeli prospicere! ecce cor meum coram te est; discute tenebras ejus, ut amoris tui claritate plenius perfundatur. Da mihi, Deus meus, te; redde mihi te; ut per continuum auxilium tuum sancte, et pie, et recte vivere valeam; et non avertar, donec in pacem Hierusalem patriæ meæ, colligas me totum, atque confirmes in æternum, Deus meus, misericordia mea. Amen.

XXXV.

LAUDIS ACTIO, ET INVOCATIO DEI PRO CUSTODIA INDESINENTE.

DEUS, vera et summa vita, a quo, per quem, et in quo vivunt omnia, quæcunque vere et beate vivunt; Deus, cujus nos fides excitat, spes erigit, charitas jungit; Deus, qui peti te jubes, et inveniri te facis, et pulsanti aperis; Deus, a quo averti, cadere est; ad quem converti, surgere est; in quo manere, consistere est; Deus, quem nemo amittit, nisi deceptus; nemo quærit, nisi admonitus; nemo invenit, nisi purgatus; Deus, quem nosse, vivere est; cui servire, regnare est; quem laudare, salus et gaudium animæ est: te labiis et corde, omnique qua valeo virtute laudo, benedico, atque adoro; tuæque clementiæ et bonitati, pro universis beneficiis tuis, gratias refero, et hymnum gloriæ tuæ cano:—Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Te invoco, O beata Trinitas, ut venias in me, et templum me facias dignum gloriæ tuæ. Rogo ut omnia vitia elongentur a me, et omnes sanctæ virtutes plantentur in me. Deus immense, a quo omnia, per quem omnia, in quo omnia facta sunt, visibilia et invisibilia; qui opera tua extra circumdas, et intra reples; supra regis, et infra fers; custodi me, opus manuum tuarum, in te sperantem, et in tua solummodo misericordia confidentem; custodi me, quæso, hic et ubique, nunc et semper, intus et foris; ita ut in me nullus pateat locus insidiis inimicorum.

Tu es Deus omnipotens, custos et protector omnium in te sperantium, sine quo nemo est tutus, nemo de periculis liberatus; tu es Deus, et non est alius Deus præter te, neque in cœlo sursum, neque in terra deorsum; qui facis magnalia, et mirabilia, et inscrutabilia, quorum non est numerus. Te decet laus, te decet honor, te decet hymnus: tibi omnes angeli, tibi cœli et universæ potestates hymnos dicunt, et laudes indesinenter concinunt; utpote creatori creaturæ, domino servi, regi milites: te sanctam et individuam Trinitatem omnis creatura magnificat, omnis spiritus laudat in æternum. Amen.

XXXVI.

CONFESSIO BENEFICIORUM DEI, CUM ORATIONE DEVOTISSIMA.

O QUANTUM sumus tibi debitores, Domine Deus noster, tanto redempti pretio, tanto salvati dono, et tam glorioso adjuti beneficio! O quantum a nobis miseris es timendus, amandus, benedicendus, et glorificandus; qui nos sic amasti, sic salvasti, sic sanctificasti! Tibi nempe debemus omne quod possumus, omne quod vivimus, omne quod sapimus. Quis enim habet quidquam non tuum? Tu, Domine Deus noster, a quo bona cuncta procedunt, propter nomen sanctum tuum da nobis de bonis tuis; ut de bonis ac datis tuis serviamus tibi, et in veritate placeamus, atque debitas quotidie laudes rependamus tibi pro tantis beneficiis misericordiæ tuæ.

Non enim aliunde possumus tibi servire neque placere, nisi de tuo munere. Omne enim datum optimum et omne donum perfectum de sursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Domine Deus noster, Deus pie, Deus bone, Deus omnipotens, Deus ineffabilis et incircumscriptæ naturæ, Deus institutor omnium rerum, et Domini nostri Jesu Christi Pater; per ipsum summum sacerdotem, et bonum pastorem nostrum, qui se tibi obtulit in sacrificium, ponens animam suam pro grege suo; per ipsum qui sedet ad dexteram tuam, et interpellat

pro nobis, redemptorem et advocatum nostrum; te rogo ut des mihi, cum eodem Filio tuo et Spiritu sancto, te in omnibus benedicere et glorificare, cum multa cordis contritione, cum multa reverentia et tremore; et facias me, Domine, strenue perseverare in præceptis et laudibus tuis usque in finem. Amen.

XXXVII.

LAUDIS ET GRATIARUM ACTIO GENERALIS.

TIBI, Deus noster, sancti et humiles corde, tibi spiritus et animæ justorum, tibi omnes superni cives, et cuncti beatorum spirituum ordines, gloriam et honorem suppliciter adorantes concinunt sine fine. Laudant te, Domine, illi superni cives magnifice et honorabiliter; laudat te homo, portio creaturæ tuæ. Sed et ego, peccator, desiderio magno cupio te laudare, amare te opto amore præcipuo; Deus meus, vita mea, fortitudo mea, dignare me laudare te. Tribue, Domine, ut, donec in hoc fragili corpore positus sum, laudet te cor meum, laudet te lingua mea, et omnia ossa mea dicant: "Domine, quis similis tui?"

Tu es Deus omnipotens, quem trinum in personis, et unum in substantia Deitatis, colimus et adoramus; qui cum non essemus, potenter fecisti nos; et cum perditi fuissemus culpa nostra, pietate et bonitate tua mirabiliter recuperasti nos. Ne sinas nos esse ingratos, obsecro,

tantis beneficiis; te deprecor, supplico, et rogo, auge fidem, auge spem, auge charitatem.

Fac nos per ipsam gratiam tuam semper in fide stabiles, et in opere efficaces: ut per fidem rectam et condigna fidei opera ad vitam, te miserante, perveniamus æternam; ut ibi videntes gloriam tuam sicuti est, adoremus majestatem tuam, et dicamus pariter:—"Gloria Patri, qui creavit nos; gloria Filio, qui redemit nos; gloria Spiritui sancto, qui sanctificavit nos; gloria summæ et individuæ Trinitati, cujus opera inseparabilia sunt, cujus imperium sine fine manet in sæcula sæculorum." Amen.

XXXVIII.

PRO CONTINUA DEI OPE, ET CŒLESTIUM CIVIUM CONSORTIO.

ALPHA et Omega, Deus,
Heli, Heli, Deus meus!
Cujus virtus totum posse,
Cujus sensus totum nosse,
Cujus esse summum bonum,
Cujus opus quicquid bonum;

Sancte, pie, bone Deus,
Ne desperem quamvis reus;
Reus mortis non despero,
Sed in morte vitam quæro.
Quo te placem nil prætendo,
Nisi fidem quam defendo;
Fidem vides; hunc imploro
Leva fascem, quo laboro.

Extra portam jam delatum,
Jam fœtentem, tumulatum,
Vitta ligat, lapis urget;
Sed si jubes, hic resurget.
Jube, lapis revolvetur;
Jube, vitta dirumpetur;
Exiturus nescit moras,
Postquam clamas, "Exi foras!"

Hildebertus.

In hoc salo mea ratis
Infestatur a piratis;
Hinc assultus, inde fluctus,
Hinc et inde mors et luctus.
Sed tu, bone Nauta, veni;
Preme ventos, mare leni;
Fac abscedant hi piratæ;
Duc ad portum salvâ rate.

Infecunda mea ficus,
Cujus ramus ramus siccus;
Incidetur, incendetur,
Si promulgas quod meretur.
Sed a peste solve mentem;
Fac devotam, pœnitentem;
Da fidem, spem, charitatem;
Da discretam pietatem;
Da contemptum terrenorum,
Appetitum supernorum.

Totum, Deus, in te spero;
Deus, ex te totum quæro:
Tu laus mea, meum bonum;
Mea cuncta, tuum donum.
Tu solamen in labore,
Medicamen in languore;
Tu in luctu mea lyra;
Tu lenimen es in irâ;
Tu in arcto liberator;
Tu in lapsu relevator,

Motum præstas in provectu ;
Spem conservas in defectu ;
Si quis lædit, tu rependis ;
Si minatur, tu defendis ;
Quod est anceps tu dissolvis,
Quod tegendum tu involvis.

Tu intrare me non sinas
Infernales officinas;
Ubi mœror, ubi metus,
Ubi fœtor, ubi fletus,
Ubi probra deteguntur,
Ubi rei confunduntur.

Me receptet Sion illa,
Deus, Sion urbs tranquilla ;
Cujus faber Auctor lucis,
Cujus portæ lignum crucis ;
In quâ manet lux solennis,
Ver æternum, pax perennis.

In plateis hujus urbis,
Sociatus piis turbis,
Cum Moÿse et Eliâ,
Tibi cantem Alleluya,
In sæcula. Amen.

XXXIX.

PRO PRÆSENTIA CONTINUA ET UNCTIONE DEI.

DA mihi, Domine, ut amem te semper, quantum volo, et quantum debeo, ut tu solus sis tota intentio mea et omnis meditatio mea. Te mediter per dies sine cessatione, te sentiam per soporem; in nocte te alloquatur spiritus meus, tecum fabuletur mens mea. Lumine sanctæ visionis tuæ illustretur cor meum; ut te rectore, te duce, ambulem de virtute in virtutem, tandemque videam te Deum deorum in Sion; nunc quidem per speculum in ænigmate, tunc autem facie ad faciem, ubi cognoscam te sicut et cognitus sum.

Beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt; beati qui habitant in domo tua, Domine: in sæcula sæculorum laudabunt te. Rogo itaque te, Domine, per omnes miserationes tuas in Christo, quibus de morte æterna liberati sumus, mollifica cor meum durum et lapideum, saxeum et ferreum, tua sacratissima et potenti unctione; et fac me per ignem compunctionis coram te omni hora hostiam vivam fieri. Amen.

XL.

PRO AMORE DEI.

DULCIS Christe, bone Jesu, reple semper, quæso, cor meum inexstinguibili dilectione tui, continua recordatione tua; adeo ut, sicut flamma urens, totus ardeam in tui amoris dulcedine, quem et aquæ multæ in me nunquam possint exstinguere. Fac me, dulcissime Domine, amare te; et desiderio tui deponere pondus omnium carnalium desideriorum, et terrenarum concupiscentiarum gravissimam sarcinam, quæ impugnant et aggravant miseram animam meam; ut, post te expedite currens, usque ad tuæ pulchritudinis visionem efficaciter satiandus, te duce, merear pervenire. Amen.

XLI.

ORATIO DEVOTISSIMA.

CHRISTE Domine, Verbum Patris, qui venisti in hunc mundum peccatores salvos facere, rogo te, per indulgentissima misericordiæ tuæ viscera, emenda vitam meam, meliora actus, compone mores; tolle de me quod mihi nocet et tibi displicet, et da quod nosti tibi placere et mihi prodesse. Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine, nisi tu solus? Tu es Deus omnipotens infinitæ pietatis, qui justificas impios et vivificas mortuos propter peccatum, qui mutas peccatores, et non sunt: tolle ergo de me quidquid tibi displicet in me; imperfecta enim mea plurima vident oculi tui. Mitte, quæso, manum pietatis tuæ, et tolle de me quidquid offendit oculos pietatis tuæ in me. Coram te, Domine, est sanitas et infirmitas mea: illam, precor, serva; istam sana.

Sana me, Domine, et salvabor; salvum me fac, et salvus ero; tu qui infirma sanas, et sanata conservas; tu qui solo nutu tuo restauras diruta et collapsa. Si enim dignaris in agro tuo corde meo serere bonum semen, necesse est ut manu pietatis tuæ spinas prius evellas vitiorum meorum. Benignissime Jesu, infunde, obsecro, multitudinem dulcedinis tuæ et charitatis tuæ pectori meo, ut super omnia te amem, te habeam in corde et in ore meo. Scribe in pectore meo dulcem memoriam

tui nominis, nulla unquam oblivione delendam; scribe in tabulis cordis mei voluntatem tuam et justificationes tuas, ut te Dominum et præcepta tua semper et ubique habeam præ oculis meis; et ut sacrificium spiritus contribulati et cordis contriti quotidie offeram tibi.

Dulcis Christe, bone Jesu, sicut desidero, sicut tota mente mea peto, da mihi amorem tui sanctum et castum; qui me repleat, teneat, totumque possideat in æternum. Pie Jesu Domine, ne efficiaris mihi inexorabilis propter peccata mea; sed propter bonitatem tuam suscipe preces servi tui, et da mihi tandem effectum petitionis meæ et desiderii mei in cœlesti patria. Amen.

XLII.

IN ISTA ORATIONE MENS HUMANA COPIOSIUS COMPUNGITUR, SI IN QUIETE DICATUR.

JESU Domine, Jesu pie, qui mori dignatus es propter peccata nostra, et resurrexisti propter justificationem nostri; rogo te, per gloriosam resurrectionem tuam, resuscita me de sepulcro vitiorum et peccatorum meorum omnium, et da mihi quotidie partem in resurrectione prima, ut in resurrectione tua merear veraciter percipere portionem. Jesu bone, qui ascendisti in cœlum cum triumpho gloriæ tuæ, et sedes ad dexteram Patris, rex potentissimus: trahe me sursum ad te, ut curram post te; curram et non deficiam, te trahente, te ducente me currentem. Trahe os sitientis te animæ in superna fluenta æternæ satietatis; imo trahe me ad te fontem vivum, ut inde bibam unde semper vivam, Deus meus, vita mea.

Tu enim dixisti:—"Si quis sitit, veniat ad me, et bibat." O fons vitæ, da sitienti animæ meæ semper bibere ex te; reple mentem meam torrente voluptatis tuæ; inebria cor meum sobria ebrietate amoris tui; ut obliviscar quæ vana sunt et terrena, et te jugiter habeam in memoria mea.

S. Anselmus.

Da mihi Spiritum sanctum tuum, quem significabant illæ aquæ quas sitientibus daturum te promiseras. Da, quæso, toto desiderio et omni studio tendere quo te ascendisse credimus; ut in præsenti quidem miseria solo tenear corpore, tecum autem sim cogitatione semper et aviditate; et ibi sit cor meum et anima mea in æternum, ubi tu es, Domine, thesaurus meus incomparabilis. Amen.

XLII. A.

AD S. SPIRITUM.

VENI, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia
Quæ tu creasti pectora.

Qui Paracletus diceris,
Donum Dei altissimi,
Fons vivus, ignis, charitas,
Et spiritalis unctio ;

Tu septiformis munere,
Dextræ Dei tu digitus,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura :

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Te utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Sit laus Patri; laus Filio;
Par sit tibi laus, Spiritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ignibus.
Amen.

XLIII.

PRO CONSOLATIONE DIVINA.

O TU, Domine, usquequo oblivisceris in finem? usquequo avertis faciem tuam a nobis? quando respicies et exaudies nos? quando illuminabis oculos nostros et ostendes nobis faciem tuam? quando restitues te nobis? Respice, Domine, et exaudi, et illumina nos, et ostende nobis teipsum; restitue te nobis, ut bene sit nobis, sine quo tam male est nobis; invita nos, adjuva nos, obsecro, Domine. Amaricatum est cor meum sui desolatione; indulcora illud tua consolatione, obsecro, Domine. Esuriens cœpi quærere te, ne deserar jejunus a te; famelicus accessi, ne recedam impastus; pauper veni ad divitem, miser ad misericordem, ne recedam vacuus et contemptus.

Domine Jesu, incurvatus sum, et non possum nisi deorsum aspicere: erige me, ut possim sursum videre vel intendere. Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, obvolverunt me, et sicut onus grave gravant me: evolve me et exonera me, ne urgeat super me puteus os suum. Doce me quærere te, et ostende te quærenti; quia nec quærere te possum, nisi doceas tu; nec invenire nisi te ostendas. Quæram te, Domine, desiderem te; inveniam, et amem inveniendo. Amen.

XLIV.

PRO COGNITIONE ET AMORE DEI.

ORO te, Deus meus, ut cognoscam te, amem te, et gaudeam de te: et si non possum in hac vita ad plenum, vel proficiam de die in diem. Proficiat in me hic notitia tua, ut in vita æterna fiat plena; crescat in me hic amor tuus, ut ibi sit plenus. Deus verax, peto ut accipiam quod promittis, ut gaudium meum sit plenum. Meditetur inde interim mens mea, esuriat illud anima mea, sitiat illud caro mea, desideret illud tota substantia mea; et tandem intrem in gaudium Domini mei, qui es Deus benedictus in sæcula. Amen.

XLV.

ORATIO DEVOTA DE RECORDATIONE PASSIONIS CHRISTI.

DOMINE Jesu Christe, redemptio mea, misericordia mea, salus mea, te laudo; tibi gratias ago, quamvis valde impares tuis beneficiis, quamvis multum expertes devotionis, et non quales scio me debere. Spes cordis mei, virtus animæ meæ, compleat tua potentissima dignitas quod conatur mea imbecillitas; vita mea, tu finis intentionis meæ; et si nondum merui tantum quantum debitor sum amare, utique saltem desidero te amare quantum debeo.

Illuminatio mea, tu vides conscientiam meam: quia, Domine, ante te est omne desiderium meum, et tu donas si quid bene vult conscientia mea. Bonum est, Domine, ut te velim amare; da, quod me facis velle; da ut quantum jubes, tantum te merear amare. Laudes et gratias offero; ne sit mihi donum tuum infructuosum, quod tua spontanea dedisti voluntate. Perfice quod incœpisti; et dona quod me, benigne præveniendo, immeritum desiderare fecisti. Converte, Domine, meum torporem in ferventissimum tui amorem; ad hoc enim tendit hæc oratio mea, hæc memoria et meditatio beneficiorum tuorum, ut tui accendas in me amorem.

Domine, tua bonitas me creavit, tua misericordia creatum ab originali peccato mundavit, tua patientia post illam emundationem baptismi in aliis peccatorum sordibus involutum hactenus toleravit, nutrivit, et expectavit. Ex-

pecta tu, bone Domine, correctionem: expectat anima mea ad pœnitendum, ad bene vivendum, tuæ gratiæ inspirationem. Deus meus, creator meus, tolerator et nutritor meus, te sitio, te esurio, te desidero: et, sicut pupillus benignissimi patris orbatus præsentia, flens et ejulans incessanter, ejus dilectam faciem toto corde amplectitur; sic ego, non quantum debeo, sed quantum queo, memor passionis tuæ, qualiter pro me occisus es, qualiter sepultus; simul memor tuæ gloriosæ resurrectionis et ascensionis; hæc fide teneo, exsilii mei ærumnas defleo, spero tui adventus consolationem, ardenter desidero tui vultus gloriosam contemplationem.

Quid enim mihi est in cœlo, et a te quid volui super terram? Te volo, te spero, te quæro, tibi dixit cor meum: "Quæsivi vultum tuum; vultum tuum, Domine, requiram; ne avertas faciem tuam a me."

Amator hominum benignissime, tibi derelictus est pauper; orphano tu eris adjutor. Mi advocate tutissime, miserere mei, orphani derelicti; pupillus factus sum absque patre; anima mea quasi vidua. Respice orbitatis et viduitatis meæ lacrymas, quas tibi offero donec redeas. Eia! jam, Domine, eia! appare mihi, et consolatus ero; exhibe præsentiam tuam, et consecutus ero desiderium meum; revela gloriam tuam, et erit perfectum gaudium meum: sitivit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea. Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

O Domine, interim pasce me, interim refocilla me: veniet Redemptor meus, quia bonus est; nec tardabit, quia pius est. Ipsi gloria in sæcula sæculorum. Amen.

XLVI.

PRO GRATIA SEQUENDI CHRISTUM.

Nil laudibus nostris eges,
Sed filios amas, Pater;
Multaque cœlestem prece
Vis provocari gratiam.

Tui profunda consili
Noctis canat silentium;
Tuæ jubar clementiæ
Splendor diei prædicat.

Tantis minor miraculis
Mens obstupet, vox deficit;
Tacere sed totis nequit
Amor medullis æstuans.

Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præsentis ævi mitigas,
Spondes futuri præmia.

Huc vota tendunt cordium;
Infirma sed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da sequi,
Dux ipse Jesu, semitam.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da surgere;
Terrena da contemnere;
Amare da cœlestia.

Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphata nece,
Ad astra secum dux vocat;
Compar tibi laus, Spiritus.
Amen.

XLVII.

ORATIO MULTUM DEVOTA AD FILIUM.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui in cruce expansis manibus, propter mortalium omnium redemptionem, hausisti calicem passionis, mihi hodie præbere digneris auxilium. Ecce pauper venio ad te divitem, miser ad misericordem: ne recedam vacuus vel contemptus. Esuriens incipio, ne desinam de te jejunus; famelicus accedo, ne recedam impastus.

Dulcissime Jesu, confiteor adversum me injustitiam meam. Ecce, Domine, quia in peccatis fui conceptus et natus, tu me abluisti et sanctificasti, et ego postea me majoribus sordidavi peccatis. Fui enim in necessariis natus, postea in spontaneis volutatus.

Sed tu, Domine, miserationis non immemor, tulisti me de tabernaculis peccatorum, et inspirasti mihi ut sequerer te cum generatione quærentium faciem tuam, ambulantium semitam rectam. Et ego tot beneficiorum ingratus, multa commisi illicita, multa perpetravi nefanda; et ubi peccata emendare debui, peccata peccatis addidi; quibus vexatur, et affligitur, et laceratur infelix anima mea.

Ecce, Domine, iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravatæ sunt super me. Et nisi tu, cui proprium est misereri semper et parcere, dexteram tuæ majestatis supponas, mergi cogor miserabiliter in profundum. Attende, Domine Deus, et eripe animam meam, salvum me fac propter misericordiam tuam. Miserere filii tui, et non avertas faciem tuam a me; qui,

pro me redimendo, non avertisti faciem tuam ab increpantibus in te. Fateor quia peccavi, et pœnitentia non sufficit ad satisfactionem; sed certum est quod misericordia tua superat omnem offensionem. Noli, quæso, piissime Domine, scribere adversum me amaritudines meas, ut intres in judicium cum servo tuo; sed secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.

Tu, Domine, non vis mortem peccatorum, nec lætaris in perditione morientium: imo, ut mortui viverent, tu mortuus es; et mors tua peccatorum mortem occidit, et ipsi te moriente vixerunt. Obsecro Domine, ut ego, te vivente, non moriar. Mitte manum tuam de alto, et libera me de manu inimicorum meorum. Ecce, sub tuæ misericordiæ umbra protectus, ad thronum gloriæ veniam postulans curro, clamans et pulsans, donec miserearis mihi. Ergo, Jesu, exsurge in adjutorium mihi, et dic animæ meæ: "Salus tua Ego sum." Multum, Domine, de tua bonitate præsumo, quoniam tu ipse doces petere, quærere, et pulsare; et ideo tuo sermone admonitus, peto, quæro, et pulso.

Et tu, Domine, qui jubes petere, fac accipere; consulis quærere, da et invenire; doces pulsare, aperi pulsanti: et confirma me infirmum, restaura me perditum, suscita me mortuum; et omnes sensus meos, cogitatus, et actus dirigere et gubernare digneris, ut de cætero tibi serviam, tibi vivam, tibique me tradam. Scio, Domine mi, quia ex hoc quod me fecisti, debeo tibi meipsum; et quia me redemisti, et pro me homo factus es, deberem tibi plus quam me. Ecce nec plus habeo, nec quod habeo dare tibi possum sine te; sed accipe me tu, et trahe me ad te; ut sicut tuus sum conditione et redemptione, tuus sim imitatione et dilectione in sæcula. Amen.

XLVIII.

PRO LIBERATIONE A PECCATORUM VINCULIS ET PROFECTU SPIRITUALI.

PATER omnipotens, per Filii tui charitatem postulo, educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo; libera me a vinculis peccatorum, per coæternum tibi unicum Natum; meque, cui propria merita lethalem minantur sententiam, pretiosa ad dexteram tuam consedentis prolis interpellatione, restaura placatus ad vitam.

Domine, perfice gressus meos in semitis tuis. Fac me odio habere omnem viam iniquitatis; viam iniquitatis amove a me; facque me propitius viam veritatis eligere et currere viam mandatorum tuorum, ut ei qui non horruit mea carne vestiri valeam spiritu uniri in æternum. Amen.

XLIX.

PRO BENEPLACITO DEI PERFICIENDO.

ORO te, bone Jesu, per antiquas misericordias tuas, infunde cordi meo gratiam tuam, ut quod tibi adversum est, mihi molestum sit; et beneplacitum tuum sit mihi indeficiens desiderium. Tædeat me gaudere sine te, et delectet me tristari pro te; sit mihi nomen tuum refocillatio, et memoria tua mea consolatio; sit bonum mihi lex oris tui super millia auri et argenti; sit obedire mihi amabile, resistere exsecrabile. Rogo te, spes mea, per omnes pietates tuas, ut propitieris omnibus iniquitatibus meis. Adaperi aures meas mandatis tuis; et ne declinet, flagito per nomen sanctum tuum, in malitiam cor meum: sed amor tuus occupet me totum et possideat me totum in æternum; quia es tu, cum Patre et Spiritu sancto, Deus solus benedictus in sæcula sæculorum. Amen.

L.

AD SPIRITUM SANCTUM.

O PARACLETE sancte, mœrentium clementissima consolatio, Spiritus alme, jam cordis mei penetralibus potenti illabere virtute; et tenebrosa quæque latibula lætifica, tuique roris abundantia fecunda. Interioris hominis arcana succende sancti fervoris igne; mentis et corporis universa depasce, et pota tuæ voluptatis torrente. Judica me, et doce me, quia Deus meus es tu, facere voluntatem tuam.

Credo quemcunque inhabitaveris, in eo Patris ac pariter Filii domicilium. Beatus, qui te merebitur hospitem habere, quoniam per te Pater et Filius apud eum facient mansionem. Veni ergo, jam veni, benignissime dolentis animæ consolator, in tribulationibus adjutor: veni, mundator sceleris; veni, fortitudo fragilium, relevator labentium; veni, doctor humilium, destructor superborum; veni, orphanorum pius pater, viduarum dulcis judex; veni, spes pauperum, refocillator deficientium; veni, sidus navigantium, portus naufragantium; veni, O omnium viventium decus singulare, morientium unica salus; veni, sanctissime Spiritus, veni, et miserere mei; et propitius, secundum multitudinem miserationum tuarum, da salutis exitum, da perenne gaudium. Amen.

LI.

ORATIO PŒNITENTIS AD CHRISTUM DEVOTISSIMA.

DOMINE Jesu Christe, cum universitate dolentium, vere pœnitentium, et te in veritate quærentium, confiteor tibi omnia peccata mea, mala commissa et bona omissa vel non pure facta, sicut tu ea melius nosti; et dies perditos vitæ meæ, in quibus te offendi et laudem tuam minui, et a te summo bono cecidi, et proximum in casum traxi. Suscipe ergo, Domine, de mea misera vita residuum annorum meorum; pro his vero quos perdidi, quibus perdite vixi, cor contritum et humiliatum, Deus, ne despicias. Dies mei declinaverunt et perierunt sine fructu: impossibile est ut eos revocem; sed fontem inexhaustum misericordiæ tuæ circa me exsiccari ne permittas, qui misereris omnium et nihil odisti eorum quæ fecisti. Tuum est, Domine, remittere peccata; miserere mei, dum tempus est gratiæ; et dum tempus est emendationis, da mereri gloriam benedictionis; ne in die consummationis me feriat verbum maledictionis.

Fac me, quæso, Domine, assueta mala relinquere; et quæ tibi placent deinceps, te adjuvante, peragere. Rogo te, propter temetipsum ignosce omnibus peccatis, negligentiis, et ignorantiis meis; et ne perdas me cum omnibus iniquitatibus meis; neque in finem iratus reserves mala mea. Recordare, Domine Jesu, quia tibi proprium

est misereri semper et parcere; neminem perdere, sed salvare. Nam Pater misit te in mundum, ut vitam habeamus per te, ut sis propitiatio nostra, et advocatus noster. Quod enim nos debuimus, tu solvisti; quod nos peccavimus, tu luisti; quod nos negleximus, tu supplesti. Proficiat ergo nunc, Domine, et in extremis meis plenaria satisfactio, mors amarissima tua, et pretium inæstimabile fusi sanguinis tui, ad promerendam gratiam, quam non mereor; et ad obtinendam in futuro requiem et gloriam. Imperfectum meum, Domine Jesu, oculi tui viderunt; sed tu, pie, ne permittas me deleri de libro vitæ; sed da mihi portionem in terra viventium. Domine, conserva me opus tuæ pietatis, ne incassum circa ipsum laboraveris; neve infructuosa sit in me sanguinis tui effusio. Tu, qui es purificationem faciens peccatorum, præsta ut, emundatis per te peccatorum sordibus, illustrataque mentis facie, cognoscam te; teque agnoscens in directione, jugiter ad te tendam; ut felici tandem exitu ad te merear beatus pervenire, Jesu Christe, Deus; qui, cum Patre et Spiritu sancto, vivis in sæcula sæculorum. Amen.

LII.

HYMNUS DE AMORE JESU.

Jesu dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia;
Sed super mel et omnia
Ejus dulcis præsentia.

Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Jesus Dei Filius.

Jesu, spes pœnitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere,
Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

S. Bernardus.

O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ,
Te quærunt piæ lacrymæ,
Te clamor mentis intimæ.

Tu fons misericordiæ,
Tu veræ lumen patriæ,
Pelle nubem tristitiæ,
Dans nobis lucem gloriæ.

Sis, Jesu, nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium;
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

LIII.

IN VIGILIA NATALIS DOMINI.

DOMINUS in hoc proximo cras visitare nos, et nobiscum esse, dignetur. Ut si quis forte in tentatione qualibet detinetur,—ipso miserante, qui prædicare venit clausis apertionem,—cras egrediatur. Magna etiam Dei misericordia ad beatam egressionem e vita, et ad clarum illud cras resurrectionis, ita nos perducat; ut denique, cum gaudio salutari suscipiamus coronam; ipso præstante, qui, cum Patre et Spiritu sancto, vivit et regnat Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LIV.

PRO CONSUMMATIONE FELICI PER CRUCEM.

UTINAM abeat ille malignus a nobis, Eo vincente, qui et in se et in discipulis triumphavit! Faciat ipse; ut mereamur et nos in nostra qualicunque cruce, quam pro ipsius nomine tulimus, feliciter consummari; qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

LV.

DE TRIBUS INIMICIS HOMINIS.

ADJUVA me, Domine Deus meus, quoniam inimici mei animam meam circumdederunt, corpus scilicet, mundus, et diabolus. A corpore fugere non possum, nec ipsum a me fugare; circumferre illud necesse est, quoniam alligatum est mihi; perimere non licet, sustentare cogor. Mundus circumcingit et obsidet me per quinque portas, videlicet per quinque corporis sensus. Porro diabolus, quem videre nequeo, et ideo minus ab eo cavere possum, tetendit arcum suum et paravit sagittas suas ut vulneret me repente. Narravit ut absconderet laqueos suos, et dixit: "Quis videbit eos?" Laqueum posuit in auro et argento et in omnibus, quibus abutimur cum illis male delectamur et illaqueamur. Hei mihi! quia undique bella mihi video; undique tela volant, undique tentamenta, undique pericula. Quocunque me vertam, nulla securitas est; et quæ mulcent, et quæ tristant vel molestant, omnia timeo: esuries et refectio, vigiliæ et somnus, labor et quies, pugnant contra me.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, et ab his qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me. Ego vero, qui usque ad hunc diem contra me vixi, jam jam

per tuam gratiam mihi vivere incipiam. Te ergo humili ac simplici corde precor, ut peccata mea benigne remittas; ut tua dilectio me non deserat, sed mecum sit, me adjuvet, et me defendat ab omni periculo animæ et corporis; ut hic ad tuum placitum vivendo tibi semper serviam, te incessanter diligam; et tandem ad dilectionem tuam sempiternam perveniam, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LVI.

ORATIO RHYTHMICA DE CRUCE CHRISTI.

SALVE mundi salutare,
Salve, salve, Jesu care!
Cruci tuæ me aptari
Vellem, tibi me æquari;
  Da mihi tui copiam.
Ac si præsens sis, accedo,
Immo te præsentem credo;
O quam mundum hic te cerno!
Ecce tibi me prosterno,
  Sis facilis ad veniam.

Quid sum tibi responsurus
Actu vilis, corde durus?
Quid rependam amatori,
Qui elegit pro me mori
  Ne dupla morte morerer?
Dulcis Jesu, pie Deus!
Ad te clamo, licet reus;
Præbe mihi te benignum,
Ne repellas me indignum
  De tuis sanctis pedibus.

Quidquid est in me confractum,
Dissipatum aut distractum,
Dulcis Jesu, totum sana;
Tu restaura, tu complana,
  Tam pio medicamine.

S. Bernardus.

Te in tua cruce quæro,
Prout queo, corde mero;
Me sanabis hic, ut spero;
Sana me, et salvus ero,
  In tuo lavans sanguine.

Coram cruce procumbentem,
Tuos pedes complectentem,
Jesu bone, me ne spernas,
Sed de cruce sancta cernas
  Compassionis gratia.
In hac cruce stans directe
Vide me, O mi dilecte;
Ad te totum me converte;
"Esto sanus," dic aperte,
  "Dimitto tibi omnia."

Quum me mori est necesse,
Noli mihi tunc deesse;
In tremenda mortis hora
Veni, Jesu, absque mora,
  Tuere me et libera.
Cum me jubes emigrare,
Jesu care, tunc appare;
O amator amplectende,
Temetipsum tunc ostende
  In cruce salutifera.

Amen.

LVII.

ORATIO ANTE STUDIA.

CREATOR ineffabilis, Domine meus, et Deus meus, qui de thesauris tuæ sapientiæ angelorum choros condidisti, et eos super cœlum empyreum miro ordine collocasti, atque elegantissime partes universi distribuisti: tu, inquam, qui verus fons luminis et sapientiæ diceris, atque supereminens principium, infundere digneris super intellectus mei tenebras tuæ radium charitatis, duplices a me removens tenebras, peccatum scilicet et ignorantiam. Tu qui linguas infantium facis disertas, linguam meam erudias, atque in labiis meis gratiam tuæ benedictionis infundas.

Da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem, interpretandi subtilitatem, addiscendi facilitatem, et loquendi gratiam copiosam : ingressum instruas, progressum dirigas, egressum compleas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

LVIII.

PRO DEI ADJUTORIO SPIRITUALI.

O PIISSIME Domine, adjuvare me digneris, et delere tua maxima misericordia omnia peccata mea; segregare mentem meam a desideriis terrenis, elevare illam ad divitiarum cœlestium desiderium. Adjuva me misericordissime Domine, indultor amoris; et dirige me, ut te super omnia diligam, et tua infinita beneficia recognoscam, mente teneam, et pro ipsis gratias tibi agam: et, in fine, vitam mihi misericorditer concede beatam, ut tuo amore fruar in sæcula sæculorum; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

LIX.

PRO OMNI GRATIA ET VIRTUTE IMPETRANDA, ORATIO S. THOMÆ AQUINATIS, QUAM IS QUOTIDIE FLEXIS GENIBUS RECITASSE DICITUR.

CONCEDE mihi, quæso, omnipotens et misericors Deus, quæ tibi placita sunt diligenter et ardenter concupiscere, prudenter investigare, veraciter agnoscere, et perfecte adimplere. Ad laudem et gloriam nominis tui ordina statum meum: et quod a me requiris ut faciam, tribue ut sciam, possim, et velim; et da exequi ut oportet, et expedit saluti animæ meæ. Via mihi, quæso, ad te sit tuta, recta, et consummata, non deficiens inter prospera vel adversa, ut in illis non extollar, et in istis non deprimar, ut in prosperis gratias tibi referam, et in adversis servem patientiam.

Da mihi omnia in charitate facere; et actiones meas peragere non ex consuetudine, sed ad te eas referre cum devotione. Frequenter et ferventer da mihi, Jesu Domine, cor meum ad te dirigere; et defectionem meam, cum emendationis proposito, dolendo pensare.

Fac me, Deus meus, humilem sine fictione, veracem sine duplicitate, te timentem sine desperatione, in te sperantem sine præsumptione, castum sine corruptione, proximum diligere sine simulatione, patientem sine murmuratione. Da mihi, dulcissime Jesu, cor pervigil, quod nulla

abs te abducat curiosa agitatio: da immobile, quod nulla deorsum trahat indigna affectio: da invictum, quod nulla fatiget tribulatio: da liberum, quod nulla sibi vendicet violenta delectatio: et da rectum, quod nulla seorsum obliquet sinistra intentio.

Largire mihi, dulcissime Deus meus, intellectum te cognoscentem, diligentiam te quærentem, sapientiam te invenientem, conversationem tibi placentem, perseverantiam te fiducialiter expectantem. Denique, da mihi Domine, tuis pœnis configi per pœnitentiam, tuis beneficiis in via uti, et gaudiis tuis in cœlesti patria frui, per gratiam. Amen.

LX.

PRO GRATIA BENE VITAM AGENDI.

RERUM Creator omnium,
Nostros labores adjuva ;
Ut casta Christi nomine
Nos vita dignos arguat.

Tu nempe sanctus et potens,
Placere das solus tibi ;
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

Cingunt iter pericula,
Tu lubricos firma pedes ;
Et certiore fervidi
Pergemus ad metam gradu.

O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies ;
Ubi voluptatis sacro
Torrente potabis tuos !

Te mens, O alma Trinitas,
Anhelat ardens, te sitit ;
Nobis redemptis gratia
Æterna redde præmia. Amen.

LXI.

CONTRA VANAS COGITATIONES.

O DOMINE quid intus patior, dum mente cœlestia tracto, et mox carnalium turba occurrit oranti! Confiteor enim vere, quia valde distracte me habere consuevi. Deus meus, ne elongeris a me, neque declines in ira a servo tuo.

Recollige sensus meos ad te: fac me oblivisci omnium mundanorum: da cito abjicere, et contemnere phantasmata vitiorum.

Succurre mihi æterna veritas, Christe, ut nulla me moveat vanitas.

Adveni cœlestis suavitas, et fugiat a facie tua omnis impuritas.

Ignosce quoque mihi, et misericorditer indulge, quoties præter te aliud in oratione revolvo. Amen.

LXII.

CONFESSIO PROPRIÆ INFIRMITATIS ET ORATIO.

CONFITEBOR adversum me injustitiam meam; confitebor tibi, Domine Jesu, infirmitatem meam.

Sæpe parva res est, quæ me dejicit et contristat.

Propono me fortiter acturum: sed cum modica tentatio venerit, magna mihi angustia fit.

Valde vilis quandoque res est, unde gravis tentatio provenit.

Et dum puto me aliquantulum tutum, cum non sentio, invenio me nonnunquam pene devictum ex levi flatu.

Vide ergo, Domine, humilitatem meam, et fragilitatem tibi undique notam.

Miserere, et eripe me de luto, ut non infigar, ne permaneam dejectus usquequaque.

Fortissime Deus, zelator animarum fidelium, respicias servi tui laborem et dolorem, assistasque illi in omnibus ad quæcunque perrexerit.

Robora me cœlesti fortitudine, ne vetus homo prævaleat dominari. Amen.

LXIII.

PRO DEBITA RECORDATIONE BENEFICIORUM DEI.

APERI, Domine Deus, cor meum in lege tua, et in præceptis tuis doce me ambulare.

Da mihi intelligere voluntatem tuam, et cum magna reverentia ac diligenti consideratione beneficia tua, tam in generali quam in speciali, memorari : ut digne tibi ex hinc valeam gratias referre.

Verum scio et confiteor, nec pro minimo puncto me posse debitas gratiarum laudes persolvere.

Minor ego sum omnibus bonis mihi præstitis ; et cum tuam nobilitatem attendo, deficit præ magnitudine spiritus meus.

Omnia quæ in anima habemus et corpore, et quæcunque exterius vel interius, naturaliter vel supernaturaliter possidemus, tua sunt beneficia ; et te beneficum, pium, ac bonum commendant, a quo bona cuncta accepimus per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LXIV.

PRO PURGATIONE CORDIS, ET CŒLESTI SAPIENTIA.

CONFIRMA me, Deus, per gratiam sancti Spiritus.

Da virtutem corroborari in interiori homine, et cor meum ab omni inutili sollicitudine et angore evacuare ; nec variis desideriis trahi cujuscunque rei, vilis aut pretiosæ ; sed omnia inspicere sicut transeuntia, et me pariter cum illis transiturum.

Quia nihil permanens sub sole, ubi omnia vanitas et afflictio spiritus. O quam sapiens, qui ita considerat !

Da mihi, Domine, cœlestem sapientiam ; ut discam te super omnia quærere et invenire, super omnia sapere et diligere ; et cætera, secundum ordinem sapientiæ tuæ, prout sunt, intelligere.

Da prudenter declinare blandientem, et patienter ferre adversantem. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

LXV.

HOMINIS AFFLICTI SE DEO RESIGNANTIS ORATIO.

DOMINE Deus, sancte Pater, sis nunc et in æternum benedictus: quia sicut vis, sic factum est; et quod facis, bonum est.

Lætetur in te servus tuus, non in se, nec in aliquo alio: quia tu solus lætitia vera, tu spes mea et corona mea, tu gaudium meum et honor meus, Domine.

Quid habet servus tuus, nisi quod a te accepit, etiam sine merito suo?

Tua sunt omnia, quæ dedisti et quæ fecisti.

Pauper sum, et in laboribus a juventute mea.

Desidero pacis gaudium; pacem filiorum tuorum flagito, qui in lumine consolationis a te pascuntur.

Si das pacem, si gaudium sanctum infundis, erit anima servi tui plena modulatione, et devota in laude tua.

Sed si te subtraxeris, non poterit currere viam mandatorum tuorum; sed magis ad tundendum pectus genua ejus incurvantur: quia non est illi sicut heri et nudiustertius, quando splendebat lucerna tua super caput ejus, et sub umbra alarum tuarum protegebatur a tentationibus irruentibus.

Pater juste, et semper laudande, venit hora ut probetur servus tuus. Pater amande, dignum est, ut hac hora patiatur pro te aliquid servus tuus.

Pater perpetuo venerande, venit hora, ut ad modicum

tempus servus tuus vilipendatur, humilietur, deficiat coram hominibus, et passionibus conteratur et languoribus; ut iterum tecum in aurora novæ lucis resurgat, et in cœlestibus clarificetur.

Pater sancte, tu sic ordinasti, et sic voluisti; et hoc factum est, quod ipse præcepisti: sine consilio et providentia enim tua, et sine causa, nihil fit in terra.

Bonum mihi, Domine, quod humiliasti me; ut discam justificationes tuas, et omnes elationes cordis atque præsumptiones abjiciam. Utile mihi, quod confusio cooperuit faciem meam; ut te, potius quam homines, ad consolandum requiram.

Gratias tibi ago, quia non pepercisti malis meis; sed attrivisti me verberibus amaris, infligens dolores, et immittens angustias foris et intus.

Non est qui me consoletur, ex omnibus quæ sub cœlo sunt, nisi tu, Domine Deus meus, cœlestis medicus animarum; qui percutis et sanas, deducis ad inferos et reducis.

Ecce, Pater dilecte, in manibus tuis sum ego, sub virga correctionis tuæ me inclino. Fac me pium et humilem discipulum, ut ambulem ad omnem nutum tuum.

Fac mecum desideratum beneplacitum tuum; et ne despicias peccaminosam vitam meam, nulli melius nec clarius quam tibi soli notam.

Da mihi, Domine, scire quod sciendum est; hoc amare, quod amandum est; hoc laudare, quod tibi summe placet; hoc reputare, quod tibi pretiosum apparet; hoc vituperare, quod oculis tuis sordescit.

Non me sinas secundum visionem oculorum exteriorum judicare, neque secundum auditum aurium hominum imperitorum sententiare: sed da mihi in judicio vero de

visibilibus et spiritualibus discernere, atque super omnia voluntatem beneplaciti tui semper inquirere et facere, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LXVI.

ORATIO PRO BENEPLACITO DEI PERFICIENDO.

CONCEDE mihi, benignissime Jesu, gratiam tuam, ut mecum sit, et mecum laboret, mecumque usque in finem perseveret.

Da mihi hoc semper desiderare et velle, quod tibi magis acceptum est, et carius placet.

Tua voluntas, mea sit; et mea voluntas tuam semper sequatur, et optime ei concordet.

Sit mihi unum velle et nolle tecum; nec aliud posse velle aut nolle, nisi quod tu vis aut non vis.

Da mihi omnibus mori, quæ in mundo sunt; et propter te amare contemni, et nesciri in hoc sæculo.

Da mihi super omnia desiderata in te requiescere, et cor meum in te pacificare.

Tu vera pax cordis, tu sola requies; extra te dura sunt omnia et inquieta. In te uno, summo, et æterno bono, dormiam et requiescam in sæcula. Amen.

LXVII.

PRO GRATIA INTROEUNDI IN REQUIEM DEI.

O Christe, qui noster poli
Præcursor intras regiam,
Quos hic jacentes respicis,
Sursum voca, sursum rape.

Ad illa fac nos currere,
Amore casto, gaudia,
Terrena quæ mens non capit,
Quæ sola perspicit fides :

Ubi laborum præmium
Dat ipse se suis Deus ;
Et ut beatos expleat,
In omnibus fit omnia.

O quando lucescet tuus
Qui nescit occasum dies !
O quando sancta se dabit,
Quæ nescit hostem patria !

Qui nos ad istam gratia
Ducat potenti gloriam,
Nunc e supernis sedibus
Emitte nobis Spiritum.

Fons sanctitatis, O Deus,
Æterna sanctorum quies,
Te laudet omnis spiritus
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

LXVIII.

GRATIARUM ACTIO, ET PRO PERSEVERANTIA PETITIO.

BENEDICO te, Pater cœlestis, Pater Domini mei Jesu Christi, quia mei pauperis dignatus es recordari.

O Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, gratias tibi, qui me indignum omni consolatione quandoque tua recreas consolatione.

Benedico te semper et glorifico, cum unigenito Filio tuo et Spiritu sancto Paraclito, in sæcula sæculorum.

Eia Domine Deus, amator sancte meus, cum tu veneris in cor meum, exultabunt omnia interiora mea.

Tu es gloria mea et exultatio cordis mei.

Tu spes mea et refugium meum in die tribulationis meæ.

Sed quia debilis sum in amore, et imperfectus in virtute; ideo necesse habeo a te confortari et consolari: propterea visita me sæpius, et instrue disciplinis sanctis.

Libera me a passionibus malis, et sana cor meum ab omnibus affectionibus inordinatis; ut, intus sanatus et bene purgatus, aptus efficiar ad amandum, fortis ad patiendum, stabilis ad perseverandum in mandatis tuis, et in dilectione tua, Deus, adusque finem. Amen.

LXIX.

MEDITATIO QUOD DULCE EST SERVIRE DEO.

O FONS amoris perpetui, Deus, quid dicam de te? Quomodo potero tui oblivisci, qui mei dignatus es recordari, etiam postquam contabui et perii? Fecisti, ultra omnem spem, misericordiam cum servo tuo, et ultra omne meritum, gratiam et amicitiam exhibuisti.

Quid retribuam tibi pro gratia ista?

Nunquid magnum est, ut tibi serviam, cui omnis creatura servire tenetur?

Non magnum mihi videri debet servire tibi; sed hoc potius magnum mihi et mirandum apparet, quod tam pauperem et indignum dignaris in servum recipere, et dilectis servis tuis adunare.

Ecce omnia tua sunt, quæ habeo, et unde tibi servio. Veruntamen vice versa, tu magis mihi servis, quam ego tibi.

Ecce, cœlum et terra, quæ in ministerium hominis creasti, præsto sunt, et faciunt quotidie quæcunque mandasti. Et hoc parum est; quin etiam angelos in ministerium hominis ordinasti. Transcendit autem hæc omnia, quia Tu ipse homini servire dignatus es, et teipsum daturum ei promisisti.

Quid dabo tibi pro omnibus istis millibus bonis? Utinam possem tibi servire cunctis diebus vitæ meæ! Utinam vel uno die dignum servitium exhibere sufficerem!

Vere tu es dignus omni servitio, omni honore, et laude æterna. Vere Dominus meus es, et ego pauper servus tuus; qui totis viribus teneor tibi servire, nec unquam in laudibus tuis debeo fastidire.

Sic volo, sic desidero; et quidquid mihi deest, tu, Domine, digneris supplere. Amen.

LXX.

INSTANTE TRIBULATIONE ORATIO.

SIT nomen tuum, Domine, benedictum in sæcula; qui voluisti hanc tentationem et tribulationem venire super me.

Non possum eam effugere; sed necesse habeo ad te confugere, ut me adjuves, et in bonum mihi convertas.

Domine, modo sum in tribulatione; et non est cordi meo bene, sed multum vexor a præsenti passione.

Et nunc, Pater dilecte, quid dicam? Deprehensus sum inter angustias. Salvifica me ex hora hac.

Sed propterea veni in hanc horam, ut tu clarificeris, cum fuero valde humiliatus, et per te liberatus.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me; nam ego pauper quid agere possum, et quo ibo sine te?

Da patientiam etiam hac vice; et adjuva me, Deus meus, per dilectum Filium tuum; et non timebo quantumcunque gravatus fuero.

Et nunc inter hæc quid dicam? Domine, fiat voluntas tua: Ego bene merui tribulari, et gravari.

Oportet utique ut sustineam, donec transeat tempestas, et melius fiat.

Potens est autem omnipotens manus tua, etiam hanc tentationem a me auferre, et ejus impetum mitigare, ne penitus succumbam; quemadmodum et prius sæpius egisti mecum, Deus meus, misericordia mea.

Et quanto mihi difficilius, tanto tibi facilior est hæc mutatio dexteræ excelsi. Amen.

LXXI.

ADVERSUS TENTATIONES, ET PRO DIVINA CONSOLATIONE.

O DEUS meus, dulcedo ineffabilis, verte mihi in veram consolationem omnem consolationem carnalem et falsam, ab æternorum amore me abstrahentem; et ad se, intuitu cujusdam boni delectabilis præsentis, male allicientem.

Non me vincat, Deus meus, non vincat caro et sanguis; non me decipiat mundus, et brevis gloria ejus; non me supplantet diabolus, et astutia illius.

Da mihi fortitudinem resistendi, patientiam tolerandi, constantiam perseverandi.

Da, pro omnibus mundi consolationibus, suavissimam spiritus tui unctionem; et pro carnali amore, tui nominis infunde amorem. Per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LXXII.

PRO SANCTIFICATIONE.

O DEUS meus, lux perpetua, cuncta creata transcendens lumina, fulgura coruscationem de sublimi penetrantem omnia cordis mei intima.

Purifica, lætifica, et vivifica spiritum meum, cum suis potentiis, ad inhærendum tibi.

O quando veniet hæc beata et desiderabilis hora, ut tua me saties præsentia, et sis mihi omnia in omnibus?

Adhuc (proh dolor!) vivit in me vetus homo; non est totus crucifixus; non est perfecte mortuus.

Adhuc concupiscit fortiter contra spiritum, bella movet intestina, nec regnum animæ patitur esse quietum.

Sed tu, Deus, qui dominaris potestati maris, et motum fluctuum ejus mitigas, exurge, adjuva me.

Dissipa gentes quæ bella volunt; contere eas in virtute tua.

Ostende, quæso, magnalia tua, et glorificetur dextera tua; quia non est spes alia nec refugium mihi, nisi in te, Deus, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LXXIII.

CONTRA COGITATIONES MALAS.

DOMINE Deus meus, ne elongeris a me; Deus meus, in auxilium meum respice; quoniam insurrexerunt in me variæ cogitationes, et timores magni, affligentes animam meam.

Quomodo pertransibo illæsus? quomodo perfringam eas?

Fac, Domine, ut fugiant a facie tua omnes iniquæ cogitationes.

Hæc spes et unica consolatio mea, ad te in omni tribulatione confugere, tibi confidere, ex intimo invocare, et patienter consolationem tuam expectare, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

LXXIV.

PRO ILLUMINATIONE MENTIS.

CLARIFICA me, Jesu bone, claritate interni luminis; et educ de habitaculo cordis mei tenebras universas.

Emitte lucem tuam et veritatem, ut luceant super terram; quia terra sum inanis et vacua, donec illumines me.

Effunde gratiam desuper; perfunde cor meum rore cœlesti; ministra devotionis aquas, ad irrigandam faciem terræ, ad producendum fructum bonum et optimum.

Eleva mentem pressam mole peccatorum, et ad cœlestia totum desiderium meum suspende; ut, gustata suavitate supernæ felicitatis, pigeat de terrenis cogitare.

Rape me, et eripe ab omni creaturarum indurabili consolatione; quia nulla res creata appetitum meum valet plenarie quietare et consolari.

Junge me tibi inseparabili dilectionis vinculo; quoniam tu solus sufficis amanti, et absque te frivola sunt universa. Amen.

LXXV.

PRO SANCTIFICATIONE ET SALUTE.

DOMINE, in te sperare fortissimum solatium servorum tuorum.

Ad te sunt oculi mei, in te confido, Deus meus, misericordiarum Pater.

Benedic et sanctifica animam meam benedictione cœlesti, ut fiat habitatio sancta tua, et sedes æternæ gloriæ tuæ; nihilque in templo tuæ dignitatis inveniatur, quod oculos tuæ Majestatis offendat.

Secundum magnitudinem bonitatis tuæ, et multitudinem miserationum tuarum in Christo, respice in me; et exaudi orationem pauperis servi tui, longe exulantis in regione umbræ mortis.

Protege et conserva animam servuli tui inter tot discrimina vitæ corruptibilis; ac comitante gratia tua, Domine, dirige per viam pacis, ad patriam perpetuæ claritatis. Amen.

LXXVI.

PRO DONO SPIRITUS SANCTI.

Nobis Olympo redditus
Qui, Christe, sedes præparas,
Nos exules in patriam
Trahas amoris nexibus.

Bonis abundans omnibus,
Ingens eris merces, Deus :
Quam longa pro pœna brevi
Tuos manebunt gaudia !

Tunc ore nudo, qualis es,
Quantusque, te videbimus ;
Amabimus te jugiter ;
Te jugiter laudabimus.

Si quos amas, non deseris,
Nostræ salutis obsidem
Mittas ab altis sedibus,
Qui nos adoptet, Spiritum.

Venture Judex sæculi,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

LXXVII.

AD EXCITANDAM IN ANIMA COMPUNCTIONEM.

O UNIGENITE Fili Dei, Domine mi, magna et ineffabilia sunt beneficia quæ a te percepi: tu me de pulvere terræ assumpsisti, et animam meam de nihilo ad imaginem et similitudinem tuam creasti, gloriæque tuæ capacem fecisti. Tu mihi intellectum, memoriam, voluntatem, liberum arbitrium, cum omnibus membris ac sensibus dedisti; ut te cognoscerem, et amarem. Tu me, post tot peccata, usque in præsentem diem patienter sustinuisti. Et super hæc omnia, placuit tibi pro me incarnari, et inter homines conversari, pro me affligi et tribulari, illudi, blasphemari, et ad mortem damnari. Hoc modo, Domine, et tantis laboribus et doloribus me redemisti; et tamen ego vilissimus peccator, tot beneficiis ingratus, denuo te peccatis meis percussi, et in crucem egi. Quomodo omnibus beneficiis a te acceptis usus sum? Tu me suscepisti pro filio tuo, et ego factus sum servus peccati; tu me armasti ut generosum militem, et ego defeci, et ad inimicos tuos transfugi. Nihilominus, Domine, cum tot et tanta pro me passus sis, præcepisti mihi ne desperarem, nec tibi diffiderem. Converto igitur me totum ad tuam misericordiam; et supplico tibi, da mihi gratiam, qua possim meipsum emendare, et sic in posterum tibi placeam tibique serviam, ut nunquam rursum a te separer; sed tibi semper adhæream, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LXXVII. A.

ORATIO QUA PETITUR REMISSIO PECCATORUM.

O PATER omnipotens, æterne Deus; totus pius, totus misericors; ecce ego peccator miserrimus, ante pedes tuos humi prostratus jacens, confiteor maxima plurimaque peccata quibus te, benignissime Pater, offendi. Agnosco magnam ingratitudinem meam, quod tam parvipendi infinita inæstimabiliaque beneficia tua, mihi hactenus collata. Tantum mihi amorem tantamque benignitatem exhibuisti, et tam longo tempore me expectasti; ut conversus ad te pœnitentiam agerem, et in profundam abyssum non ruerem, prout peccata mea meruerant: imo me sæpe ad justitiam sectandam invitasti; et, ut sequi te possem, gratiam tuam mihi obtulisti.

Mi suavissime Domine, quoties stetisti ante januam cordis mei, et multifariis tuis inspirationibus pulsasti, cupiens a me tibi aperiri! quoties tuis beneficiis me provocasti! quoties me tribulationibus et calamitatibus impulisti! Nihilominus te repuli, tibi restiti, tibi dorsum obverti: tu tamen pro infinita tua misericordia atque patientia me sustinuisti. Fateor, Domine, juste et pro meritis meis me in profundum inferni deturbare potuisses: sed pro tua clementia iræ tuæ impetum cohibuisti, quam tamen tot modis in me provocaveram.

Confiteor tibi, Domine, ex toto corde, et ex tota anima mea, peccatorem me maximum esse: nihilominus de tua

bonitate confido. Etenim peccata mea licet plurima sint, tuæ tamen miserationes numerari non possunt. O Pater amantissime, si vis, potes me mundare: sana me, Domine, et sanabor. Memor esto verborum tuorum, quæ dulciora sunt super omne mel et favum, quibus peccatori nullum esse potest majus solatium: ais enim per os Prophetæ: "Tu fornicata es cum amatoribus multis; tamen revertere ad me, et Ego suscipiam te."

Quare, O pie Pater, huic tuæ promissioni inhærens, convertor ad te: non aliter atque me solum hoc verbo ad tuam misericordiam invitasses. Scio, Domine, et fateor me creaturam esse miserrimam: ego enim sum filius prodigus, qui recessi a te patre luminum, a quo omne mihi bonum proveniebat: ego tanquam ovis perdita longissime a tuo grege aberravi; gratiam, quam tu mihi liberaliter impartieras, turpiter dissipavi. Dereliqui te fontem aquæ vivæ, fodi mihi cisternas; et bibi aquas turbidas, plenas amaris consolationibus, et quæ brevi tempore exsiccantur. Omnes enim consolationes, omnesque hujus mundi voluptates instar fumi evanescunt.

Dereliqui te panem vitæ, glandesque ac siliquas a porcis conculcatas comedi; passiones et affectus animi inordinatos, brutosque appetitus meos secutus. Recessi a te summo bono, secutusque sum terrena et transitoria, quæ me perdiderunt. Nunc autem, Pater mi, tibi supplico respectu meritorum unigeniti Filii tui, ne memineris injuriarum quibus ego tuam majestatem affeci.

Et tu summi Patris Fili, Domine et Salvator, miserere mei. Omnes meas iniquitates, quibus te irritavi, in infinitam tuam bonitatem et clementiam projicio: me totum tibi reddo, tuæque gratiæ commendo. Tu enim

es spes mea, tu es auxilium et fortitudo mea. Quantum me turbant et confundunt mea peccata ; tantum me exhilarant et consolantur tua bonitas, infinitaque passionis tuæ merita.

Peccata mea, licet per se pondere sint gravia et numero infinita, in comparatione tamen tuarum miserationum quasi levia sunt, et pauca. Hac fretus fiducia ad te venio, tibi confiteor, sperans quod me non perdes ; quem ad tuam imaginem et similitudinem creasti, et cujus amore te nostræ naturæ fecisti participem. Spero me a te condemnatum non iri ; quem tot laboribus et doloribus tanquam incomparabili pretio tu redemisti, Qui vivis et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LXXVIII.

CONFESSIO PECCATORUM, ET ORATIO DEVOTISSIMA.

QUID retribuam tibi, Domine, pro omnibus quæ retribuisti mihi? Qua gratitudinis significatione tanta tua beneficia compensabo? quid tibi pro tam insigni tua misericordia reddam? Heu quam inique meritis tam liberalis et pii benefactoris respondi? Semper ingratusfui beneficiis, semper inobediens fui tuis mandatis, semper inspirationibus tuis animum clausi; culpam culpæ, et peccatum peccato addidi.

Confiteor, Domine, quod non sum dignus vocari tuus filius, etsi ego te Patrem meum agnoscam: tu enim vere Pater meus es, tu spes mea, tu fons misericordiæ, qui non repellis peccatores ad te confugientes; sed recipis, lavas, et reficis illos. Ecce igitur, adjutor mi, vide quomodo ego pauperrimus ad te venio, nihil aliud afferens, quam ingentem meorum peccatorum sarcinam.

Ante pedes tuæ pietatis me prosterno, humiliter misericordiam flagitans; ignosce quæso mihi, O firma spes mea, et salva me pro tua infinita clementia.

O dulcis Jesu, in remissionem meorum peccatorum offero tibi immensam charitatem tuam; qua tu, Deus infinitæ Majestatis, motus, non dedignatus es pro me

incarnari, homo fieri, et in hoc mundo in multis tribulationibus, pressuris, angustiis, et persecutionibus versari, et mori. Atque rogo infinitam tuam bonitatem, ut per merita tua mihi condones omnia peccata; pœnam simul cum culpa remittas; animam meam ab omnibus peccatorum reliquiis purifices, et tandem ad vitam æternam perducas. Amen.

LXXVIII. A.

AD SPIRITUM SANCTUM.

Veni summe consolator,
Spes salutis, vitæ dator,
  Adsit tua gratia!
Dulcis ardor, ros divine,
Bonitatis germen binæ
  Eadem substantia.

Ab utroque derivatus,
Et a neutro separatus,
Ad utrumque colligatus
  Sempiterno fœdere;
Ros et vapor utriusque,
Donet Pater Filiusque
Quod effluas ad nos usque
  Largifluo munere.

Ignis vive, vivax unda,
Munda sinus et fecunda;
  Subministra gratiam;
Charitatis tactos igne,
Nosmet tibi fac benigne
  Sanctitatis hostiam.

Patris, Nati, pium Flamen,
Vitiorum medicamen,
Fessis esto sublevamen,
  Mœstis consolatio.

Adamus de S. Victore.

Vox non sono designata,
Vox subtilis, vox privata,
Vox beatis inspirata,
O vox dulcis, O vox grata,
    Sona nostris mentibus!

Lux depellens falsitatem,
Lux inducens veritatem,
Vitam atque sanitatem
Et æternam claritatem
    Nobis confer omnibus.
                Amen.

LXXIX.

PRO VENIA, SANCTIFICATIONE, ET LÆTA RESURRECTIONE.

O DOMINE, qui dignatus es me, sancta hac die et hora, levare animam meam et laudare te, et offerre debitam tibi gloriam; ipse, Domine, ab anima mea suscipe spirituale hoc sacrificium; illudque recipiens ad te, in spirituale tuum altare, digneris mittere in me gratiam sancti Spiritus tui.

Visita me in bonitate tua; ignosce mihi peccatum omne, tam voluntarium quam involuntarium; libera me ab æternis suppliciis, et hujus mundi omnibus ærumnis; transmuta cogitationes meas in pietatem; sanctifica spiritum, animum, et corpus meum; da mihi adorare et placere tibi in pietate et sanctitate vitæ, usque ad extremum vitæ terminum; et denique, concede bonum et sanctum vitæ finem, lætam et gloriosam resurrectionem; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

LXXIX. A.

ORATIO NE IMPARATOS MORS NOS INVENIAT, ET ACTIO LAUDIS.

DOMINE, qui in die qua non speramus et hora qua nescimus venturum te ad judicium prædixisti; fac nos omni die omnique hora paratos esse, ut adventum tuum præstolemur; stabili gratia tua cor nostrum; et, qui vesperum das diei finem (quo vitæ vesperum nobis in memoriam redigas), da semper cogitare, ut diem, sic vitam transvolare; et mane nobiscum, Domine, quia advesperascit, et inclinata est jam dies vitæ nostræ.

O Deus, qui enutristi nos a juventute nostra; attolle super nos lumen vultus tui, et aperi os meum ad benedicendum nomen tuum. Sed peccantem me, Domine, et prorsus indignum, magis deceret coram te jacere prostratum, ac cum fletu et gemitu peccatorum veniam postulare; quam te ore polluto laudare. De ingenti tamen bonitate tua confido; O suscipe laudes quas decantare desidero indignus peccator, certe indignus, sed utinam devotus et tibi acceptus. Tibi gratias ago, te adoro, laudo, benedico, teque glorifico; nam dignus es, Domine Deus, accipere laudes et gratias, in sæcula sæculorum. Amen.

LXXX.

COMMENDATIO AD DEUM.

ESTO, Domine, intra me, ut me confortes; extra me, ut me custodias; supra me, ut me protegas; infra me, ut me sustentes; ante me, ut me deducas; pone me, ut me revoces; circumcirca me, ut me undique communias. Amen.

LXXXI.

PRECATIUNCULA.

SIT semper mihi, Domine, manus tua potens in protectionem; verax tuum verbum in eruditionem; gratia vivifici tui Spiritus in consolationem adusque finem; et, denique, misericordia tua in Christo in salutem sempiternam. Amen.

LXXXII.

PRO LIBERATIONE A MALO, ET PERSEVERANTIA IN DEI SERVITIO.

DOMINE Jesu Christe, in cujus ditione cuncta sunt posita, et non est qui possit resistere voluntati tuæ; qui dignatus es nasci, mori, et resurgere; per mysterium sacratissimi corporis tui et effusionem pretiosissimi sanguinis tui miserere nobis, sicut tu scis necessarium esse animabus et corporibus nostris. Libera nos a Diaboli tentatione, et ab omnibus quibus nos angustiatos esse cognoscis; nosque in servitio tuo corrobora, et usque in finem conserva: veram emendationem, spatiumque veræ pœnitentiæ nobis tribue, et remissionem omnium peccatorum; et fac nos fratres, sorores, amicos, et inimicos diligere, et cum omnibus sanctis tuis in regno tuo sine fine gaudere; qui cum Deo Patre, et Spiritu sancto, vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LXXXIII.

PRO FELICI EXITU EX HAC VITA.

MISERICORDISSIME Domine Jesu, quo fugiam ego, homo moriturus et ex hoc sæculo migraturus, nisi ad te, Deus meus? Tu erue animam meam, ut non pereat, in hora illa tremenda. Præsta mihi, obsecro,—secundum multitudinem miserationum tuarum, et per illum amoris æstum et ardorem, quo ipse, qui vita es, mori pro me voluisti,—ut mortis corporalis agonem semper præ oculis habeam: et hoc agam modo vivens, quod moriens optarem me egisse: utque nulla in re tantum operæ ac studii ponam, quam ut mihi ipsi spiritualiter moriar, et cunctas sensuum meorum mortificem passiones: sicque tecum, post hanc vitam, felix ac beatus vivam in æternum. Amen.

LXXXIV.

HYMNUS VESPERTINUS.

O SATOR rerum, reparator ævi,
Christe, rex regum, metuende censor,
Ad preces nostras pariterque laudes
Aspice gratis.

Noctis incursu tibi vota laudum
Pangimus, præsta tibi sint ut apta,
Nosque concentu refove perennis
Luminis auctor.

Tu Dei Patris, Patre teste, proles
Cum sis, sanctorum decus angelorum,
Tu salus mundi, via, vita, veritas
Crederis esse.

Gloria, virtus sit tibi, Creator,
Cuncta qui solus retinens gubernas,
In throno regni sine fine regnans
Trinus et unus.
Amen.

LXXXV.

PRO LIBERATIONE A CAPTIVITATE PECCATI.

CLEMENTISSIME Jesu, quis ego sum, ut tu Deus omnipotens, pro me, qui non misericordiam sed justitiam, non salutem sed damnationem merueram, teipsum ad passionem et mortem offerres? Unde hoc mihi peccatori? Pro hac tua immensa charitate, et mansuetudine, pro tua tristitia, et agonia, pro tuis vinculis, injuriis, et contumeliis, te adoro, te laudo, te benedico, tibi gratias ago, benignissime Jesu.

En, inter quot pericula versor: quot vitiis, et concupiscentiis subjaceo: qua peccandi consuetudine, quasi captivus, teneor: quanta corruptione interioris hominis, ut vinctus, trahor. Respice me, Domine, et virtute tua omnium hostium meorum vires prosterne. Da, ut me flagellari a te piissimo Patre non modo non querar, sed adversa omnia de manu tua hilariter suscipiam. Da, ut digne defleam, quod hactenus tuæ erga me misericordiæ et charitati tam ingratus extiti. Libera me, denique, ab omni captivitate peccati; et vinculis mandatorum tuorum, indissolubili nexu amoris, me tibi constringe: ut te super omnia cogitem, et concupiscam, ad te suspirem, in te solo requiescam. Amen.

LXXXVI.

PRO PURIFICATIONE ET VITA ÆTERNA EX AMORE DEI.

O FONS veri amoris et immensæ dulcedinis, Deus, ego miserabilis peccator, oneratus magno pondere peccatorum, magnam sitim patior; quia a te, fonte vivo, nimium sum elongatus. Respicere ergo me digneris misericorditer, et deducere me ad te, fontem amoris et dilectionis; ut hauriam aquam amoris tui, illam bibam, illa recreer, illius suavitatem et saporem degustem, ex illa lavetur et mundetur anima mea ab omni macula peccati; ut, mundata ab omni inquinamento, tibi placeat et tibi serviat, ac tecum vivat per amorem in infinita sæculorum sæcula. Amen.

LXXXVII.

ORATIO, QUA GRATIAS AGIMUS PRO OMNIBUS BENEFICIIS DEI.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, vita mea, omne bonum meum, et universa felicitas mea, ego terræ pulvis, et miser vermiculus, sto ante faciem tuam, te laudare, tibique gratias agere gestiens. Hoc digne non possum, nec quod tibi offeram habeo pro innumera misericordiarum et beneficiorum multitudine, quæ mihi homini vilissimo tam liberaliter ad hanc usque horam contulisti, et adhuc confers: ineffabili tamen tua charitate summam animi mei ingratitudinem vincas et superes. Desidero, benignissime Domine, (tu fac, ut quod desidero impleam) ut indissolubili vinculo amoris tibi colliger; ut neque mors, neque vita possit me a te separare: et quidquid sum et possum, quæcunque intra me et extra me sunt, te colant, quærant, sitiant, et tibi serviant, et placeant perpetuo et perfectissime; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

LXXXVIII.

PRO CHRISTI AUXILIO AD EJUS VOLUNTATEM ADIMPLENDAM.

O AMANTISSIME Domine Jesu Christe, unde omnis defluit amor, ego sceleratissimus peccator semper frigidus fui, et amore multipliciter elongatus; singularis fui et sequestratus, ac sine delectatione degens; adeo quod frequenter etiam vixi cum odio et simultate. Adjuvare ergo me digneris per tuum dulcissimum amorem, et accendere cor meum, ut amem et diligam quæ amare et diligere debeo. Adjuvet me, clementissime Domine, amor tuus, remittendo quæ inique egi; ut te timendo et efficaciter diligendo, tibi placita agam feliciter et adimpleam, iniqua autem toto corde et opere respuam; ut ad regnum perpetuo te amantium perveniam sempiternum. Amen.

LXXXIX.

CONFESSIO HUMILIS ET DEPRECATIO.

O JESU dilectissime, ego miser et infelix peccator, ante te judicem Patrem tamen meum, sto, tot criminum reus, tot peccatis obnoxius.

O dulcis Jesu, ne avertas faciem tuam a me; sed infinita misericordia tua me perfunde, et respice me oculis tuæ pietatis, quibus respexisti Mariam Magdalenam in convivio, Petrum in Pontificis atrio, et latronem in crucis patibulo. Da mihi veram cognitionem meorum peccatorum, da justum dolorem; me in Paradisum tuæ gratiæ recipe, me tuo fervente sanguine lava, et pretiosa tua morte me vivifica. Ignosce mihi, et aufer a me quidquid cor meum male possidet; quia tu ipse dixisti, "Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum."

Qua propter oro te, O redemptor animæ meæ, trahe me ad te, et ab occultis meis munda me. O lux vera, illumina tenebras mentis meæ. O ignis consumens, exure in me omnia peccata et vitia mea; veni, et visita infirmam animam meam, munda conscientiam meam, et in ea gratum tibi fac habitaculum. O dilectissime Domine, pro me in arbore crucis extense, e peccatorum meorum sordibus me trahe; qui morte tua mortem devicisti, et pretioso sanguine tuo omnia totius generis humani peccata expiasti. Heu quid tibi retribuam pro omnibus quæ retribuisti mihi? Modicum illud quod habeo, id totum tibi offero; spiritum

scilicet meum, ut in eo quiescas; animam meam, ut te diligat; corpus meum, ut tibi serviat.

Fac me participem, Domine Jesu, illius thesauri pretiosi, quo me redemisti: aperi meritorum tuorum ærarium, et solve universum debitum meum: fac me talem in hoc sæculo, qualem habere vis in futuro; ubi tu regnas cum Patre et Spiritusancto, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

XC.

ORATIO DEVOTISSIMA AD JESUM.

O BONE et piissime Jesu, secundum magnam misericordiam tuam, miserere mei.

O clementissime Jesu, te deprecor, per illum sanguinem pretiosum, quem pro peccatoribus effundere voluisti; ut abluas omnes iniquitates meas, et in me respicias miserum et indignum, humiliter veniam petentem, et nomen sanctum tuum invocantem.

O bone Jesu, ne perdat me iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua: O dulcis Jesu, recognosce quod tuum est in me, et absterge quod alienum est: O benignissime Jesu, miserere mei dum tempus est miserendi, ne damnes me in tempore judicandi.

Domine Jesu, salus in te credentium, solatium ad te confugientium, dulcis remissio omnium peccatorum, infunde in me gratiam, sapientiam, charitatem, castitatem, et humilitatem; ut possim te perfecte diligere, te laudare, te perfrui, tibi servire, et in te gloriari in æternum. Amen.

XCI.

PRECATIO UT VOLUNTATI DEI NOSTRA OPTIME CONCORDET, ET PRO BEATITUDINE SEMPITERNA.

MISERICORDISSIME Jesu, qui peracta redemptione nostra, ad inferos descendens, patres captivos inenarrabili gaudio refecisti; me miserum, innumerisque vitiis et peccatis obnoxium, respicere dignare: ut a veteri conversatione resurgens, in novitate vitæ ambulare, et quæ sursum sunt sapere, incipiam.

Vilescant mihi, obsecro, per gratiam tuam omnia terrena: sordeant, præter te, universa. Quod tibi adversum est, mihi sit molestum: et beneplacitum tuum, sit meum desiderium. Tædeat me gaudere sine te: et delectet contristari pro te. Sit bonum mihi lex oris tui, super millia auri, et argenti.

Transfige animam meam, dulcis Jesu, et spiritum meum sagittis charitatis tuæ: ut te solum esuriam, te solum sitiam, tibi jugiter placere studeam: denique, te miserante, ascendam post te in locum tabernaculi tui, ad locum pascuæ optatissimæ juxta fontes æternorum gaudiorum; ubi torrente voluptatis tuæ potabuntur electi tui; ubi abysso divitiarum gloriæ tuæ absorbebuntur; ubi te Deum sine fine videbunt, sine fastidio amabunt, sine fatigatione laudabunt, in sæcula sæculorum. Amen.

XCII.

HYMNUS IN AFFLICTIONE.

Ultricibus nos undique
Dum saucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœrentibus solatium?

Mundus facessat: nil opis
Favore præstat futili;
Fallacibus quin asperat
Alitque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen;
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiant medela vulnerum.

At impetus libidinum
Ferocientes comprime;
Hæc vera nos vexant mala,
Sanare quæ solus potes.

Quid ergo cessas? ingruunt
Intus forisque prælia;
Hostine præda mens erit
Christi redempta sanguine?

Audis precantes ; anxiæ
Spes blanda jam menti redit ;
O Christe, tetros mors tua
Mortis pavores discutit.

Sit Trinitati gloria ;
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet, ut clementiæ
Rursum recordetur suæ.
Amen.

XCIII.

PRO LIBERATIONE AB ADVERSIS MUNDI ET PRO BEATITUDINE SEMPITERNA.

SANCTE Deus, verax et clemens, longanimis et multæ misericordiæ, respice ex prompto habitaculo tuo, et exaudi nos supplicibus verbis te orantes.

Libera nos, Domine, ab omni tentatione diaboli et hominum, et ne tuum auxilium a nobis avertas. Nosque ne gravius corripias, quam vires nostræ ferant; non enim superandis adversis nos sufficimus; sed tu, Domine, potens es servare nos, et eripere a calamitatibus et adversis. Libera nos, Deus, pro tua bonitate, ab omnibus malis, angustiis, ac molestiis hujus mundi. Impartire nobis gratiam Spiritus sancti tui; conserva nos inculpabiles in fide; et deduc nos in perfectam adoptionem et redemptionem, et in futuras illas beatorum æternas fruitiones; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

Thesaurus.

XCIV.

ORATIO IN AFFLICTIONE VEL QUOCUNQUE GRAVI PERICULO.

O DULCISSIME Domine Jesu Christe, verus Deus, qui de sinu summi Patris omnipotentis missus es in mundum peccata relaxare, afflictos redimere, in carcere positos solvere, dispersos congregare, peregrinos in suam patriam reducere,

contritis corde misereri, dolentes et lugentes consolari: dignare, Domine, absolvere et liberare me famulum tuum in afflictione et tribulatione, in qua positus sum; et pacem, et gratiam tuam super me ostendere, et brachium tuum extendere.

Et sicut liberasti Adam de profundo puteo inferni, pretiosissimo sanguine tuo; et Abraham de manibus Chaldæorum; et Petrum de mari; et Paulum de vinculis: ita me famulum tuum, dulcissime Domine, Fili Dei vivi, liberare digneris de omnibus inimicis meis, et succurrere in adjutorium meum.

Rogo etiam te, redemptor Domine Jesu Christe, ut per cuncta beneficia tua, et etiam pro cunctis beneficiis tuis mihi famulo tuo collatis: quia tu me fecisti ex nihilo, tu produxisti me, tu ad fidem sanctam tuam perduxisti me, et contra diaboli tentationem me præmunivisti, vitam æternam promittendo:—propter ista, et alia omnia quæ oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit; rogo te, dulcissime Jesu, ut ab omnibus periculis animæ et corporis pro tua pietate et misericordia me nunc et semper liberare digneris. Et post hujus vitæ cursum, ad te Deum vivum et verum me perducito, Domine; qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

XCV.

IN TRIBULATIONE.

MISERERE, Domine, miserere, pie, miserere mihi miserrimo peccatori indigna agenti et digna patienti, assidue peccanti et tua flagella quotidie sustinenti. Si penso malum quotidie quod feci, non est tantum quod patior: gravius est quod commisi, levius est quod tolero. Justus es, Domine, et rectum judicium tuum; omnia judicia tua justa sunt et vera. Rectus tu es, Domine, Deus noster, et non est ulla iniquitas in te. Non enim injuste neque crudeliter affligis nos peccatores, omnipotens et misericors Domine; qui, cum non essemus, potenter fecisti nos; et cum perditi fuissemus culpa nostra, pietate et bonitate tua in Christo mirabiliter reparasti nos.

Scio et certus sum quod vita nostra non temerariis motibus agitur, sed a te Domino Deo nostro disponitur et gubernatur: unde tibi cura est de omnibus, præcipue de servis tuis, qui totam spem suam posuerunt in sola misericordia tua. Idcirco obsecro et suppliciter rogo, ut non facias mihi secundum peccata mea quibus iram merui, sed secundum magnam misericordiam tuam quæ superat etiam peccata totius mundi. Tu, Domine, qui exterius flagella irrogas; da semper interius indeficientem patientiam, ita ut laus tua non recedat de ore meo. Miserere mei, Domine, miserere mei, et adjuva me; sicut tu nosti quod mihi est necesse in corpore et in anima; scis enim omnia, potes omnia, qui vivis in sæcula. Amen.

XCVI.

PRECATIO ÆGROTI SE DEO RESIGNANTIS.

DOMINE Jesu Christe, credo quod Deus meus et redemptor meus es tu; et firmiter in ea fide protestor me velle vivere et mori. Doleo ex animo, quod te bonitatem summam offenderim; peto humiliter mihi condonari per sanguinem et vitam tuam, quam pro mea salute profudisti, quidquid contra te Creatorem et Redemptorem meum, tam per commissionem quam per omissionem, perpetravi. Et si quid vel oblitus sum, vel non cognosco, quod offenderit majestatem tuam, de eo illuminari cupio et pœnitere; et de omnibus veniam peto, cum firmissimo proposito ab iis deinceps abstinendi. Omnibus qui me offenderunt, ex corde et libenter offensas omnes propter te dimitto; et si quem ego offendi, precor etiam mihi veniam dari. Spero in divina tua misericordia, et in hoc sanguine quem pro me effudisti tanta cum charitate; quod me, licet indignum, salvum facies, et adimplebis me lætitia cum vultu tuo; et ut id facias, per sanctam passionem, et mortem tuam deprecor. In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum: resigno voluntatem meam, et subjicio illam tuæ sanctissimæ voluntati, ut de vita et morte mea facias secundum beneplacitum tuum; tantum effice et dona, ut ego toto corde et tota mente te diligam, laudem, et benedicam in æternum. Amen.

XCVII.

AD S. SPIRITUM.

Amor Patris Filiique,
Par amborum, et utrique
    Compar et consimilis;
Cuncta reples, cuncta foves,
Astra regis, cœlum moves,
    Permanens immobilis.

Te docente nil obscurum,
Te præsente nil impurum;
    Sub tua præsentia
Gloriatur mens jucunda;
Per te læta, per te munda,
    Gaudet conscientia.

O juvamen oppressorum,
O solamen miserorum,
    Pauperum refugium!
Da contemptum terrenorum,
Ad amorem supernorum
    Trahe desiderium.

Consolator et fundator,
Habitator et amator
    Cordium humilium ;
Pelle mala, terge sordes,
Et discordes fac concordes,
    Et affer præsidium.

Tu, qui quondam visitasti,
Docuisti, confirmâsti
    Timentes discipulos;
Visitare nos digneris ;
Nos, si placet, consoleris,
    Et credentes populos,
        In æternum.
            Amen.

XCVIII.

ORATIO QUA ASPIRAMUS AD BEATITUDINEM SEMPITERNAM.

DOMINE, quando dies illa erit, in qua veniam et apparebo ante faciem Dei mei! O quam beata est vita illa,—Deus meus, sancta Trinitas,—expers omnis doloris, anxietatis, timoris, tristitiæ, fastidii, mutationis. O quam felix est dies illa, qua anima Deum timens, post tot fluctuum in vita calamitosa jactationes et tempestates, portum illum securissimum æternorum gaudiorum attingit. Quam vere dicit Apostolus sanctus, quod "nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus illis, qui diligunt illum."

Largire mihi, clementissime Deus, ut vel a longe aliquatenus gustem immensam illam et inæstimabilem gloriam, qua electi tui in æternum gaudent. Desicca, et adure in me, Domine, omnes inordinatas concupiscentias igne amoris tui: ut vilescant et desipiant mihi omnia terrena, ad cœlestem beatitudinem comparata. Dummodo levis, et expeditus a terrenis omnibus, requiescam tandem, et consequar propositum mihi a te bravium, in montibus æternis: ubi tu sis, Domine, Deus cordis mei, corona mea, gaudium meum, et pars mea in æternum. Amen.

XCIX.

PRO LIBERATIONE AB AMORE PERVERSO ET PERSEVERANTIA IN CHARITATE DEI.

O MISERICORDISSIME Domine Jesu Christe, casti conditor amoris, qui me de nihilo creasti, et tuo pretiosissimo sanguine redemisti; tuam misericordiam supplex imploro et efflagito, ut cor meum fragile longe facias ab amore perverso et carnali.

Erue me a tanto periculo, defende me a tam miserabili casu, protege me a tanta circumventione inimici, libera me a tanto laqueo perditionis. Da mihi, misericordissime Domine, fortitudinem resistendi; eleva mentem et cor meum, ut te amem et timeam, tibi placeam et serviam; te verum Deum corde, ore, et opere confitear et agnoscam; et a tua infinita misericordia me non repellas. Fac me perseverare in bonis et tibi acceptis operibus: ut in præsenti sic vivam, et semper ad ulteriora procedam; ut in fine hujus transitoriæ vitæ meæ, vitam inveniam in amore tuo sempiternam. Amen.

C.

CONFESSIO DELICTORUM ET PETITIO PRO EFFICACI GRATIA.

O MISERICORDISSIME Domine Jesu Christe, ego iniquissimus peccator dignus sum, et dignum me sentio, odio, non amore tuo; pœna, non gloria: quia, licet cognoverim ex tua immensa pietate tuam dilectionem et amorem dulcissimum; tamen, his oblivioni quodammodo traditis, gratias tibi non rependi, nec meipsum disposui ut tuam dilectionem in me ampliori gratia augeres. Sed te ad iracundiam et vindictam provocavi, ob miserabilem vitam meam; quam diversis vitiis et peccatis contaminavi. Succurre mihi, Domine Jesu; et sic me misericorditer dispone, ut amor tuus dulcissimus reformetur in me; per quem hic vivendo in gratia tua, in fine amore tuo perfruar sempiterno. Amen.

CI.

PRO CHRISTI ADJUTORIO AD VIAM VITÆ PERCURRENDAM.

O MITISSIME Domine Jesu Christe, ego sum ille perversissimus peccator, qui, te posthabendo, in transitoriis et caducis amorem posui; et illa, quæ diu conservare non poteram, tota mente dilexi. Adjuva me, piissime Domine Jesu, et dirige cor meum, ut te diligam, mundana contemnens; ea tanquam inutilia et noxia penitus derelinquam; peccata odio habeam, de præteritis doleam, et a futuris præcaveam. Adjuva me, Domine, ignis et lux amoris; et accende et illumina cor meum durum et rebelle ad amorem tuum; quo opera tibi placita, corde puro et humili, exerceam: ut tua gratia præveniente, assistente, et subsequente, sic in præsenti vita vivam; ut, illa finita, ad te gloriose amandum, misericorditer vitam obtineam sempiternam. Amen.

CII.

PRO VENIA ET GRATIA.

O DOMINE Jesu Christe, qui solus amari dignissimus es, quid faciam ego iniquissimus peccator? Quem amatorem potero invenire qui me diligat; cum nullum dilexerim quantum me ipsum, et in peccatis innumerabilibus vixerim? Quis me liberabit a ventura ira, et a laqueo infernali? Meipsum juvare non possum; sed ad tuam immensam pietatem recurro, O Deus; qui errantes reducis, qui misericors es et miserator, et neminem vis perire, sed salvas sperantes in te. Succurre ergo mihi; et da veniam de peccatis, et gratiam, ut diligam te toto corde; nec a tua dilectione unquam recedere valeam, sed ipsam conservem nunc, et in vitam sempiternam. Amen.

CIII.

PRO GRATIA DILECTIONIS, ET OBEDIENTIÆ.

O PIISSIME Domine Jesu Christe, misericors et juste, non ponderes peccata mea ad vindictam, sed mihi ea condonare digneris: desque mihi gratiam tuam; ut, oriatur in me vera dilectio, et per observationem mandatorum tuorum conservetur. Scio, clementissime Domine, me nullo modo aliter tibi placere posse, nisi per dilectionem; sed ad illam habendam me non satis dispono, inclinationes meas ad vitia et peccata nimium indulgeo, in illis permaneo, in illis delector, in illis prostratus jaceo. Respicere ergo me dignare, Domine, animarum purgator; dele iniquitatem meam maximam, et inclina cor meum pravum et perversum ad te diligendum. Non recedam a te, neque a tua benignissima voluntate: sed quidquid præcipis faciam, quidquid prohibes evitem, totis viribus, cogitatione, locutione, et opere; ut, te donante, dilectionem tuam obtineam sempiternam. Amen.

CIV.

DE GAUDIIS PARADISI.

Ad perennis vitæ fontem mens sitivit arida;
Claustra carnis præsto frangi clausa quærit anima;
Gliscit, ambit, eluctatur exul frui patria.

Dum pressuris ac ærumnis se gemit obnoxiam,
Quam amisit, dum deliquit, contemplatur gloriam;
Præsens malum auget boni perditi memoriam.

Sed Sancti . . . .
Post triumphum coronati mutue conjubilant,
Et prostrati pugnas hostis jam securi numerant.

Mutabilibus exuti repetunt originem,
Et præsentem veritatis contemplantur speciem,
Hinc vitalem vivi fontis hauriunt dulcedinem. . . .

Felix cœli quæ præsentem Regem cernit anima,
Et sub sede spectat altâ orbis volvi machinam,
Solem, lunam, et globosa cum planetis sidera.

Christe, palma bellatorum, hoc in municipium
Introduc me post solutum militare cingulum,
Fac consortem donativi beatorum civium.

Præbe vires inexhausto laboranti prælio,
Nec quietem post procinctum deneges emerito,
Teque merear potiri sine fine præmio.
Amen.

ORATIONES PRO SINGULIS VIRTUTIBUS IMPETRANDIS ACCOMMODATÆ.

CV.

AD IMPETRANDAM SAPIENTIAM.

FRAGILITATEM nostram, quæsumus, Domine, propitius respice, et saporem nobis æternæ sapientiæ benignus infunde; ut ejus dulcedine melliflua prægustata, omnia terrena valeamus despicere, et tibi summo bono ardenti desiderio jugiter adhærere. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CVI.

AD SANCTUM DEI TIMOREM.

DA nobis quæsumus, Domine, sapientiæ tuæ initium, veræ justitiæ fundamentum, virtutum omnium custodiam et propugnaculum, sanctum timorem tuum; ut et debilitati nostræ timentes, et judicia tua pertimescentes, quidquid nos a te tuaque gratia divellere potest fugiamus, vitamque nostram summa sollicitudine et circumspectione componamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CVII.

AD HUMILITATEM.

DEUS, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti, illumque veræ humilitatis magistrum nobis esse voluisti: insere, quæsumus, cordibus nostris tantæ virtutis amorem; ut omnem vanam nostri complacentiam, omnem mentis tumorem, omnem propriæ gloriæ appetitum et superbiam despicientes, et tua gratia vere humiles facti, in æterna gloria exaltari mereamur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CVIII.

AD OBEDIENTIAM.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, cui cœli, terra, mare, et omnes creaturæ obediunt; quique, obedientiæ exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, ac tibi usque ad mortem crucis obedire voluisti: concede quæsumus nobis supplicantibus simplicem ac perfectam erga te obedientiam; ut omni loco et tempore, tam in arduis asperisque rebus, quam facilibus et jucundis, tuis dictis acquiescamus; velleque ac nolle nostrum cum omni resignatione submittamus; ac tandem ad promissa obedientibus præmia feliciter pertingamus. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CIX.

AD PATIENTIAM.

DEUS, qui Unigeniti tui patientia antiqui hosti contrivisti superbiam; da nobis, quæsumus, quæ idem pie pro nobis pertulit digne recolere, sicque exemplo ejus nobis adversantia patienter tolerare; per eundem Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CX.

AD PATIENTIAM.

DOMINE Jesu Christe, patientiæ speculum et auctor omnium bonorum, obsecro ut mihi infundas gratiam patientiæ; qua, quæ Christianum hominem officiumque meum decent, summa constantia perficiam; injurias omnes illatas fortiter perferam, neque prorsus ad ullas adversitates commovear sed æquabili sim animo, tam in contrariis quam in rebus secundis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti, in sæcula. Amen.

CXI.

AD SOBRIETATEM.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui per continentiam salutarem et corporibus mederis et mentibus; majestatem tuam supplices exoramus, ut omnia voluptuaria et superflua resecantes, devotio nos sancta lætificet; quatenus terrenis affectibus mitigatis, facilius cœlestia capiamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CXII.

AD MODESTIAM.

DEUS et Creator noster, qui omnia in numero pondere et mensura creasti; tempera ab inutilibus cogitationibus cor nostrum, affectus animæ moderare, refræna linguam, appetitiones cohibe, internum externumque hominem compone: ut nostra modestia te Patrem, et quem misisti Jesum Christum, ac Paracletum Spiritum glorificet; cui gloria et honor in sæcula. Amen.

CXIII.

AD CASTITATEM.

DEUS, innocentiæ restitutor et amator, qui mundis corde puritateque nitentibus animis tui visionem repromittis; da nobis quæsumus mundum ac purum castitatis spiritum, ut resurrectionis gaudium, in angelorum sanctorumque omnium societate, tandem consequamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

Breviarium Parisiense.

CXIII. A.

AD CASTITATEM.

O FONS puritatis, Jesu Domine,
Me immundum munda tuo sanguine;
Cujus sacer amnis salvum facere
Totum quit ab omni mundum scelere.

Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro, fiat illud quod tam sitio;
Ut, te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

CXIV.

AD MANSUETUDINEM.

DOMINE Jesu Christe, præclarum omnium virtutum exemplar, qui summam semper omnibus mansuetudinem præbuisti; rogo humillime, ut veram mihi largiaris mansuetudinem; qua sedato animo mea omnia peragam, modesteque me apud alios habeam, atque mansuete cum omnibus verser, sive benigne sive durius mecum agant. Qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spiritu sancto Deus, in omnia sæcula. Amen.

CXV.

AD MANSUETUDINEM.

DEUS, qui sedes ducum superborum destruis, et sedere facis mites pro eis; da nobis illam mansuetudinem, quam nobis Filius tuus unigenitus verbis ostendit et factis; ut nulla in corde nostro amaritudo, nulla in verbis impatientia, nulla in operibus vindicta resideat; sed inter injurias, et hujus vitæ incursus, pacifice et quiete tibi servire valeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CXVI.

AD BENIGNITATEM.

DOMINE Jesu Christe, qui summa semper benignitate erga tuos usus fuisti; precor te, ut etiam benignitatem mihi conferas, qua cum omnibus prout convenit verser, animi summa dulcedine cum illis agam: nec adversantibus sim asper; verum amabilem benignitatem omnibus exhibeam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spiritu sancto Deus, in sæcula benedictus. Amen.

CXVII.

AD PERSEVERANTIAM.

DEUS, qui justificas impium, et non vis mortem peccatorum; majestatem tuam suppliciter deprecamur, ut nos famulos tuos de tua misericordia confidentes, cœlesti semper protegas auxilio, et assidua protectione conserves: ut tibi jugiter famulemur, nullisque tentationibus a te separemur; sed constanti virtutum exercitio, ad tua promissa currentes, cœlestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CXVIII.

ORATIO QUÆ RECITARI SUBINDE POTEST A QUOVIS SODALITATIS ADMINISTRATORE.

OMNIPOTENS et misericors Deus, de cujus munere venit, ut tibi a fidelibus tuis digne et laudabiliter serviatur; largire mihi indigno famulo tuo, ut omnes affectiones et cogitationes meas in te dirigam. Illumina cor meum gratia Spiritus sancti; intelligentiam, memoriam, et eloquium ignitum dona, ut omni repulsa negligentia, officium meum bene prosequi, fructum efficaciter consequi, in cunctis tibi placere, et per omnia digne laudare merear; quatenus et ego, et sodales mei (quorum aliqua mihi cura concredita), in virtutibus ita proficiamus, ut ego cum illis, et ipsi mecum, destinata æterna præmia simul percipere mereamur: meritis et intercessione unigeniti Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, cui laus, honor, et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Drexelius.

CXIX.

PRO VOLUNTATE DEI PERFICIENDA.

MI Deus, sanctissimæ voluntati tuæ me totum perfectissime tradam, et adstringam ; paratus omnia et agere et pati, vivere vel mori, prout tu volueris. In gravissimis etiam ærumnis, summo mihi solatio sit rectissima voluntas tua.

Nunc ergo mihi hanc unicam et vivendi et moriendi regulam da statuere :—“ Fiat voluntas Domini, fiat, fiat.” Amen.

Thesaurus.

CXX.

ORATIO PRO LOCO, AC SALUTARI VITÆ STATU.

O DOMINE Deus æterne, qui cuncta gubernas, disponis, et moderaris, invoco paternam pietatem tuam ; et peto ut locum ac statum talem mihi provideas, ubi congruenter ad tuam gloriam, et ad meam salutem tibi valeam famulari. Per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

PARS II.

Preces Eucharisticæ.

Preces Eucharisticæ.

Jacobus de Benedictis.

CXXI.

HYMNUS DEVOTISSIMUS AD PATREM ET FILIUM DE PASSIONE CHRISTI.

STABAT mater dolorosa
Juxta crucem lacrymosa,
    Dum pendebat Filius;
Cujus animam gementem,
Contristatam, et dolentem,
    Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
    Mater Unigeniti!
Quæ mœrebat, et dolebat,
Et tremebat, cum videbat
    Nati pœnas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Christi matrem si videret
In tanto supplicio?
Quis posset non contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suæ gentis,
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum;
Vidit suum dulcem Natum
Morientem, desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia Pater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut vere lugeam;
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut tibi complaceam.

Sancte Pater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide;
Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pro me pœnas accipe.

Fac me vere corde flere,
Crucifixo condolere,
    Donec ego vixero;
Juxta crucem Christi stare,
Et libenter sociare
    In planctu, desidero.

Tu præclare Jesu, Deus,
Es Salvator solus meus,
    Fac me tecum plangere;
Fac,—ut portem tuam mortem,—
Tuæ passionis sortem
    Et plagas recolere.

Fac me cruce custodiri,
Tua morte præmuniri,
    Confoveri gratia:
Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur
    Paradisi gloria.
        Amen.

CXXII.

IN USUM SACERDOTUM.

DEUS, qui, dissimulatis humanæ fragilitatis peccatis, sacerdotii dignitatem concedis indignis; et non solum peccata dimittis, verum etiam ipsos peccatores justificare dignaris; cujus est muneris ut non existentia sumant exordia, exorta nutrimentum, nutrita fructum, fructuosa perseverandi auxilium: qui me non existentem creasti, creatum fidei firmitate ditasti, fidelem quamvis peccatis squalentem sacerdotii dignitate donasti; tuam omnipotentiam supplex exposco, ut me a præteritis peccatis emacules, in mundi hujus cursu bonis operibus corrobores, et in perseverantiæ soliditate confirmes. Sicque me facias tuis altaribus deservire; ut ad eorum, qui tibi placuerunt, sacerdotum consortium valeam pervenire. Et per Eum tibi sit acceptabile meum votum, qui se tibi obtulit in sacrificium; qui est omnium Opifex, et solus sine peccati macula Pontifex, Jesus Christus Dominus noster. Amen.

Drexelius.

CXXIII.

PROFESSIO FIDUCIÆ IN CHRISTO.

DOMINE Jesu Christe, Creator ac Redemptor, pœnitet me ex toto corde quod offenderim te, Dominum meum et Deum meum; quem amare super omnia desidero: et propono firmiter gratia tua amplius non peccare, omnesque peccandi occasiones devitare. In satisfactionem peccatorum meorum offero passionem tuam: et confido in bonitate et misericordia tua infinita; quod, per merita pretiosi sanguinis ac mortis tuæ, mihi remissurus sis omnia delicta mea; et gratiam uberem largiturus, quâ vitam sancte instituere, tibique perfecte usque in finem servire, valeam. Qui, cum Patre sanctoque Spiritu, vivis ac regnas, Deus in sæcula benedictus. Amen.

Thesaurus.

CXXIV.

ORATIO ANTE OFFICIUM.

APERI, Domine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum; munda cor meum ab omnibus vanis, perversis, et alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma; ut digne, attente, et devote, hoc officium recitare valeam, et exaudiri merear ante conspectum divinæ majestatis tuæ. Per Christum Jesum Dominum nostrum. Amen.

CXXV.

CONTRA COGITATIONES MALAS.

DOMINE Deus, Pater Domini et Dei ac Servatoris nostri Jesu Christi, sanctifica animas nostras, corpora, et spiritus. Omnem malam et indecentem cogitationem a nobis aufer, omnem turpem cupiditatem, omnem invidiam ac superbiam et hypocrisim, omne mendacium et vitium, omnem dolum et hujus vitæ distractionem, omnem avaritiam et vanam gloriam, desidiam omnem, omnem iram, iracundiam, et injuriarum recordationem, commotionem omnem carnis et spiritus alienam a voluntate sanctitatis tuæ. Et dignare, Domine benigne, ut nos puro corde, animo contrito, et labiis sanctificatis, nunc et semper invocemus te sanctum Deum. Amen.

CXXVI.

IN PASSIONE DOMINI.

Rex Christe, factor omnium,
Redemptor et credentium,
Placare votis supplicum
Te laudibus colentium.

Cujus benigna gratia,
Crucis per alma vulnera,
Virtute solvit ardua
Primi parentis vincula.

Qui es Creator siderum
Tegmen subisti carneum,
Dignatus hanc vilissimam
Pati doloris formulam.

Ligatus es, ut solveres
Mundi ruentis compages;
Per probra tergens crimina,
Quæ mundus auxit plurima.

Cruci Redemptor figeris,
Terram sed omnem concutis;
Tradis potentem spiritum,
Nigrescit atque sæculum.

Nunc in paternæ gloriæ
Victor resplendens culmine,
Cum spiritus munimine
Defende nos, Rex optime.

Amen.

CXXVII.

ANTE SUSCEPTIONEM.

DOMINE, qui visitasti nos in misericordia et commiseratione; et nobis abjectis peccatoribus concessisti, ut accederemus ad sanctum altare tuum; respice in me servum tuum inutilem, et dele misericorditer delicta mea. Pura redde labia mea, et cor meum, ab omni inquinatione carnis et spiritus; et averte a me omnem cogitationem turpem et insipientem. Recipe me, tua bonitate accedentem ad sanctum altare tuum; et placeat tibi, ut hæc quæ offerimus dona accepta tibi sint. Infirmitatibus meis condones, et non me projicias a facie tua; sed miserere mei, secundum magnam misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Domine, operiar protectione unigeniti Filii tui, et illuminatione Spiritus tui sanctissimi: et ne ut servus peccati reprobus fiam; sed ut servus tuus gratiam et misericordiam inveniam coram te, omnibus viribus prædite Domine, nunc et in futuro sæculo. Amen.

CXXVIII.

ANTE SUSCEPTIONEM.

DOMINE Deus, qui nos creasti et in hanc vitam protulisti, qui nobis viam ad salutem ostendisti, admitte nos accedentes ad sanctum altare tuum. O Deus, respice in nos; et ad nostrum hoc rationabile obsequium intuere; idque accipe: et fac ut nos abjecti et peccatores, et indigni servi tui, mercedem accipiamus fidelium; gratiamque inveniamus et misericordiam, in die illa tremenda retributionis tuæ justæ et bonæ, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

CXXIX.

ANTE SUSCEPTIONEM.

EMITTE, O Deus, tuam bonam gratiam; et sanctifica animas nostras, corpora, spiritusque. Converte cogitationes nostras ad pietatem; ut in pura conscientia tibi offeramus sacrificium laudis, per misericordiam et benignitatem unigeniti Filii tui; cum Quo benedictus es, cum sancto bono et vivificatore Spiritu tuo, nunc et semper. Amen.

CXXX.

ANTE SUSCEPTIONEM AD ALTARE.

DOMINE Deus noster, panis cœlestis, vita universi, peccavi in cœlum et coram te; et non sum dignus particeps fieri tuorum mysteriorum. Sed tu, misericors Deus, fac gratia tua, ut citra condemnationem particeps fiam sancti corporis et pretiosi sanguinis tui, in remissionem peccatorum meorum et vitam æternam. Amen.

CXXXI.

POST SUSCEPTIONEM.

DEUS Pater, qui, propter multam et ineffabilem benignitatem, condescendisti infirmitati servorum tuorum, et dignatus es nos mensæ hujus cœlestis participes facere; ne condemnes nos peccatores, ob perceptionem mysteriorum immaculatorum. Sed observa nos, Domine, benigne in sanctificatione Spiritus tui; ut, sancti effecti, assequamur partem et hæreditatem in lumine vultus tui, cum omnibus sanctis qui tibi ab æterno accepti fuerunt; per misericordiam Filii tui Jesu, Dei ac servatoris nostri, cum quo benedictus es cum sancto Spiritu in sæcula. Amen.

CXXXII.

ANTE COMMUNIONEM.

AUFER a nobis, quæsumus, Domine, cunctas iniquitates nostras, et spiritum superbiæ et elationis cui resistis. Et reple nos spiritu timoris tui; et da nobis cor contritum et humiliatum, quod non spernis; ut ad sancta sanctorum, gratia tua, puris mereamur mentibus introire. Per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

CXXXIII.

ANTE SUSCEPTIONEM.

DOMINE Deus meus, da mihi corpus et sanguinem Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, ita sumere; ut per illum merear remissionem omnium peccatorum accipere, et tuo sancto Spiritu repleri; qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CXXXIV.

AD COMMUNIONEM.

NOBIS peccatoribus et indignis famulis tuis, Domine, in multitudine tuæ miserationis sperantibus, portionem aliquam et societatem largiri digneris cum sanctis apostolis tuis et martyribus. Quibuscum nos socia, quæsumus, non actiones considerans, sed remissionem peccatorum et veniam donans; per Jesum Christum Dominum nostrum, per quem omnia bona semper præbes et præstas nobis. Amen.

Adam de S. Victore.

CXXXV.

AD COMMUNIONEM.

JESU victor, Jesu vita,
Jesu vitæ via trita,
Cujus morte mors sopita,
Ad paschalem nos invita
　　Mensam cum fiducia.
Vive panis, vivax unda,
Vera vitis et fœcunda,
Tu nos pasce, tu nos munda,
Ut a morte nos secunda
　　Tua salvet gratia. Amen.

CXXXVI.

AD ALTARE.

PERCEPTIO corporis tui, Domine Jesu Christe, quod ego indignus sumere præsumo, non mihi proveniat in judicium et condemnationem: sed pro tua pietate prosit mihi ad tutamentum mentis et corporis, et ad medelam percipiendam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti, Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

CXXXVII.

POST COMMUNIONEM.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, acceptabilis sit tibi oblatio nostra.

Libera nos, quæsumus, Domine, ab omnibus malis præteritis, præsentibus, et futuris; et da propitius pacem in diebus nostris: ut ope misericordiæ tuæ adjuti, et a peccato simus semper liberi, et ab omni perturbatione securi; per Dominum nostrum Jesum Christum; qui tecum vivit et regnat, in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

CXXXVIII.

CONSUMMATIO MISSÆ.

GRATIAS tibi agimus, sancte Pater, omnipotens æterne Deus; qui nos corporis et sanguinis Christi, Filii tui, communione satiasti. Tuamque misericordiam, Domine, humiliter postulamus; ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam; sit ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra mundi pericula firmamentum. Hæc communio, Domine, nos purget a crimine, et cœlestis gaudii tribuat esse participes; per Christum Dominum nostrum. Amen.

S. Augustinus.

CXXXIX.

POST COMMUNIONEM.

OFFERENTES tibi, Domine, hostiam jubilationis pro delictis nostris, misericordiam tuam exposcimus; ut placabili pietate petitionibus nostris aurem accommodes, votum nostrum pia dignatione acceptes, et tribulationes cordis nostri multiplici miseratione lætifices. Et gaudium, quod in oratione lingua nostra enarrare non sufficit sed mens devota desiderat, Tu, qui cordis cogitationes agnoscis et renum scrutator es, benigne largiri digneris; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CXL.

ORATIO RHYTHMICA DE EUCHARISTIA.

Ecce panis angelorum,
Factus cibus viatorum,
Vere panis filiorum
    Non mittendus canibus :
In figuris præsignatur,
Cum Isaac immolatur,
Agnus Paschæ deputatur,
    Datur manna patribus.

Sumunt boni, sumunt mali,
Sorte tamen inæquali
    Vitæ vel interitus ;
Mors est malis, vita bonis ;
Vide paris sumptionis
    Quam sit dispar exitus.

Bone pastor, panis vere,
Jesu, nostri miserere ;
Tu nos pasce, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
    In terra viventium :
Tu qui cuncta scis et vales,
Qui nos pascis hic mortales,
Tu nos ibi commensales,
Cohæredes, et sodales
    Fac sanctorum civium.
        Amen.

CXLI.

POST COMMUNIONEM.

GRATIAS tibi ago, Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus; qui me peccatorem et indignum famulum tuum, nullis meis meritis sed sola dignatione misericordiæ tuæ, satiare dignatus es pretioso corpore et sanguine Filii tui, Domini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta communio non sit mihi reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, et scutum bonæ voluntatis; sit vitiorum meorum evacuatio, charitatis et obedientiæ augmentatio; sit contra insidias inimicorum spiritualium defensio, motuum carnalium quietatio, in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummatio. Et precor te, Domine, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris; ubi Tu, cum Filio et Spiritu sancto, sanctis tuis es lux vera, satietas plena, et felicitas perfecta et sempiterna; per Jesum Christum servatorem nostrum. Amen.

Cf. cxxxvi. et cxxxviii.

CXLII.

ORATIONES ANTE COMMUNIONEM.

a.

DOMINE, omnia tua sunt, quæ in cœlo sunt, et in terra.

Desidero meipsum tibi in spontaneam oblationem offerre, et tuus perpetuo permanere.

Domine, in simplicitate cordis mei offero meipsum tibi hodie in servum sempiternum, in obsequium et in sacrificium laudis perpetuæ.

Suscipe me, cum hac sancta oblatione tui pretiosi corporis; quam tibi hodie in præsentia angelorum, invisibiliter assistentium, offero: ut sit pro me et pro cuncto populo tuo in salutem.

2. DOMINE, offero tibi omnia peccata et delicta mea, quæ commisi coram te et sanctis angelis tuis, a die quo primum peccare potui usque ad horam hanc, super placabili altari tuo: ut tu omnia pariter incendas et comburas igne charitatis tuæ, et deleas universas maculas peccatorum meorum; et conscientiam meam ab omni delicto emundes; et restituas mihi gratiam tuam, quam peccando amisi, omnia mihi plene indulgendo, et in osculum pacis me misericorditer assumendo.

3. QUID possum agere pro peccatis meis, nisi humiliter ea confitendo et lamentando, et tuam propitiationem incessanter deprecando?

Deprecor te, exaudi me propitius, ubi adsto coram te, Deus meus.

Omnia peccata mea mihi maxime displicent; nolo ea unquam amplius perpetrare: sed pro eis doleo, et gratia tua dolebo quamdiu vixero, paratus pœnitentiam agere, et pro posse satisfacere.

Dimitte mihi, Deus, dimitte mihi peccata mea, propter nomen sanctum tuum: salva animam meam, quam pretioso sanguine tuo redemisti.

Ecce committo me misericordiæ tuæ, resigno me manibus tuis.

Age mecum secundum bonitatem tuam, non secundum meam malitiam et iniquitatem.

4. OFFERO etiam tibi omnia bona mea, quamvis valde pauca et imperfecta; ut tu ea emendes et sanctifices, ut ea grata habeas, et accepta tibi facias, et semper ad meliora trahas: nec non ad beatum ac laudabilem finem me, pigrum et inutilem homuncionem, perducas.

5. OFFERO quoque tibi omnia pia desideria devotorum, necessitates parentum, amicorum, fratrum, sororum, omniumque charorum meorum, et eorum qui mihi vel aliis propter amorem tuum benefecerunt, et eorum qui orationes pro se dici a me desideraverunt; sive in carne adhuc vivant, sive jam sæculo defuncti sint:

Ut omnes sibi auxilium gratiæ tuæ, opem consolationis, protectionem a periculis, liberationem ab ærumnis

advenire sentiant; et ut, ab omnibus malis erepti, gratias tibi magnificas læti persolvant.

6. OFFERO etiam tibi preces pro illis specialiter; qui me in aliquo læserunt, contristaverunt, aut vituperaverunt, vel aliquod damnum vel gravamen intulerunt:

Pro his quoque omnibus; quos aliquando ego contristavi, conturbavi, gravavi, et scandalizavi; verbis, factis, scienter vel ignoranter:

Ut nobis omnibus pariter indulgeas peccata nostra, et mutuas offensiones.

Aufer, Domine, a cordibus nostris omnem suspicionem, indignationem, iram, et disceptationem; et quidquid potest charitatem lædere, et fraternam dilectionem minuere.

Miserere, miserere Domine, nobis misericordiam tuam poscentibus; da gratiam indigentibus; et fac nos tales existere, ut gratia tua perfruamur, et ad vitam proficiamus æternam. Amen.

CXLIII.

ORATIONES ANTE COMMUNIONEM.

β.

DOMINE Deus meus, præveni servum tuum in benedictionibus dulcedinis tuæ, ut ad tuum magnificum sacramentum digne ac devote merear accedere.

Excita cor meum in te, et a gravi torpore exue me. Visita me in salutari tuo, ad gustandam in spiritu suavitatem tuam; quæ in hoc sacramento, tanquam in fonte, plenarie latet.

Illumina quoque oculos meos, ad intuendum tantum mysterium; et ad credendum illud indubitata fide me robora.

Est enim operatio tua, non humana potentia; tua sacra institutio, non hominis adinventio.

Non enim ad hæc capienda et intelligenda, aliquis idoneus per se reperitur; quæ angelicam etiam subtilitatem transcendunt.

Quid ergo ego peccator indignus, terra et cinis, de tam alto sacro secreto potero investigare et capere?

2. DOMINE, in simplicitate cordis mei, in bona firma fide, et in tua jussione, ad te cum spe ac reverentia desidero accedere; et vere credere, quia tu præsens es hic in sacramento, Deus et homo.

Te ergo, Domine, suscipiam, et meipsum tibi in charitate uniam. Unde tuam precor clementiam, et specialem ad hoc imploro mihi donari gratiam.

Quis enim ad fontem suavitatis humiliter accedens, non modicum suavitatis inde reportat?

Aut quis juxta copiosum ignem stans, non parum caloris inde percipit?

Et Tu fons es semper plenus et superabundans, ignis jugiter ardens et nunquam deficiens.

3. Unde si mihi non licet haurire de plenitudine fontis, nec usque ad satietatem potare; apponam tamen os meum ad foramen cœlestis fistulæ; ut saltem modicam inde guttulam capiam, ad refocillandam sitim meam, et non penitus exarescam.

Et si necdum totus cœlestis, et tam ignitus ut Cherubim et Seraphim, esse possum; conabor tamen devotioni insistere, et cor meum præparare; ut vel modicam divini incendii flammam, ex humili sumptione vivifici sacramenti, conquiram.

Quidquid autem mihi deest, Jesu bone, Salvator sanctissime, tu pro me supple benigne ac gratiose; qui omnes ad te dignatus es vocare, dicens:—"Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos."

4. Ego quidem laboro in sudore vultus mei, dolore cordis torqueor, peccatis oneror, tentationibus inquietor, multis malis passionibus implicor et premor; et non est qui adjuvet, non est qui liberet, et salvum faciat, nisi tu, Domine Deus Salvator meus; cui committo me et

omnia mea, ut me custodias, et perducas in vitam æternam.

Suscipe me, Domine, in laudem et gloriam nominis tui; qui corpus tuum et sanguinem in cibum et potum mihi parasti.

Præsta, Deus salutaris meus, ut cum frequentatione mysterii tui crescat meæ devotionis affectus. Amen.

CXLIII. A.

HYMNUS DE CHARITATE CHRISTI.

O MI DEUS, amor meus!
Tune pro me pateris?
Proque indigno, crucis ligno,
Jesu mi, suffigeris?
Pro latrone, Jesu bone,
Tu in crucem tolleris?
Pro peccatis meis gratis,
Vita mea, moreris?

Non sum tanti, Jesu, quanti
Amor tuus æstimat;
Heu! cur ego vitam dego,
Si cor te non redamat?
Benedictus sit invictus
Amor vincens omnia,
Amor fortis tela mortis
Reputans ut somnia.

Iste fecit et refecit
Amor, Jesu, perditum;
O insignis amor, ignis,
Cor accende frigidum!
O fac vere cor ardere,
Fac me te diligere;
Da conjungi, da defungi
Tecum, Jesu, et vivere! Amen.

Daniel, Thesaur. Hymn.

CXLIV.

ORATIONES ANTE COMMUNIONEM.

γ.

SUPER bonitate tua, et magna misericordia tua, Domine, confisus; accedo æger ad Salvatorem, esuriens et sitiens ad fontem vitæ, egenus ad Regem cœli, servus ad Dominum, creatura ad Creatorem, desolatus ad meum pium consolatorem.

Sed unde hoc mihi, ut venias ad me? Quis ego sum, ut præstes mihi teipsum?

Quomodo audet peccator coram te apparere? et Tu quomodo dignaris ad peccatorem venire?

Tu nosti servum tuum; et scis quia nil boni in se habet, unde hoc illi præstes.

Confiteor igitur vilitatem meam, agnosco tuam bonitatem, laudo pietatem, et gratias ago propter nimiam charitatem.

Tu enim, Domine universorum, qui nullius habes indigentiam, voluisti per Sacramentum tuum habitare in nobis.

Conserva cor meum et corpus immaculatum: ut læta et pura conscientia sæpius tua valeam celebrare mysteria; et ad meam perpetuam accipere salutem, quæ ad tuum præcipue honorem, et memoriale perenne, sanxisti et instituisti.

Lætare anima mea, et gratias age Deo pro tam nobili

munere et solatio singulari, in hac lacrymarum valle tibi relicto.

Gratias ergo tibi, Jesu bone, pastor æterne, qui nos pauperes et exules dignatus es pretioso corpore et sanguine tuo reficere; et ad hæc mysteria percipienda, etiam proprii oris tui alloquio invitare, dicendo :—"Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et Ego reficiam vos." Amen.

CXLV.

ORATIONES ANTE COMMUNIONEM.

δ.

O DULCISSIME atque amantissime Domine, quem nunc devote desidero suscipere, tu scis infirmitatem meam, et necessitatem quam patior; in quantis malis et vitiis jaceo; quam sæpe sum gravatus, tentatus, turbatus, et inquinatus; et quam pauper sum in virtutibus. Pro remedio ad te venio, pro consolatione et sublevamine te deprecor. Ad omnia scientem loquor, cui manifesta sunt omnia interiora mea, et qui solus potes me perfecte consolari et adjuvare.

Ecce, sto ante te, Domine, pauper et nudus, gratiam postulans, et misericordiam implorans.

Refice esurientem mendicum tuum, accende frigiditatem meam igne amoris tui, illumina cæcitatem meam claritate præsentiæ tuæ.

Erige cor meum ad te in cœlum, et ne dimittas me vagari super terram; neque patiaris me jejunum et aridum a te recedere; sed operare mecum misericorditer, sicut sæpius operatus es cum sanctis tuis mirabiliter.

Tu mihi dulcescas, Domine, usque in sæculum; quia tu solus cibus et potus meus, amor meus et gaudium meum, dulcedo mea et totum bonum meum. Amen.

CXLVI.

ORATIONES ANTE COMMUNIONEM.

ε.

ECCE, ego ad te venio, Domine, ut bene mihi sit ex munere tuo; et lætificer in convivio sancto tuo, quod parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Ecce, in te est totum, quod desiderare possum et debeo; tu salus mea et redemptio, spes et fortitudo, decus et gloria.

Lætifica ergo hodie animam servi tui; quoniam ad te, Domine Jesu, animam meam levavi.

Desidero te nunc devote ac reverenter suscipere; cupio te in domum meam inducere, quatenus cum Zachæo merear a te benedici, ac inter filios Abrahæ computari.

Trade te mihi, et sufficit; nam præter te, nulla consolatio valet. Sine te esse nequeo; et sine visitatione tua vivere non valeo.

Ideoque oportet me frequenter ad te accedere; et te in remedium salutis meæ recipere: ne forte deficiam in via, si fuero cœlesti fraudatus alimonia.

Sic enim tu, misericordissime Jesu, prædicans populis, et varios curans languores, aliquando dixisti:—"Nolo eos jejunos dimittere in domum suam, ne deficiant in via."

Age igitur hoc mecum modo, Domine, qui te pro fidelium consolatione in Sacramento reliquisti: Tu es enim suavis refectio animæ.

O mira circa nos tuæ pietatis dignatio; quod tu, Domine Deus, Creator et vivificator omnium spirituum, ad pauperculam dignaris venire animam; et cum tota Divinitate tua ac humanitate, ejus impinguare esuriem!

O felix mens, et beata anima, quæ te Dominum Deum suum meretur devote suscipere, et in tui susceptione spirituali gaudio repleri! Amen.

CXLVII.

ORATIONES ANTE COMMUNIONEM.

ζ.

ESTO mihi propitius, Jesu bone, dulcis et benigne: et concede pauperi mendico tuo, vel modicum de cordiali affectu amoris tui in sacra communione sentire; ut fides mea magis convalescat; spes in bonitate tua proficiat; et charitas semel perfecte accensa, et cœleste manna experta, nunquam deficiat.

Potens est misericordia tua etiam gratiam desideratam mihi præstare; et in spiritu ardoris, cum dies beneplaciti tui venerit, me clementissime visitare.

Etenim, licet tanto desiderio specialium devotorum tuorum non ardeo; tamen de gratia tua, illius magni inflammati desiderii desiderium habeo; orans et desiderans, omnium talium fervidorum amatorum tuorum participem me fieri, ac eorum sancto consortio annumerari. Amen.

CXLVIII.

ORATIO RHYTHMICA AD PARACLETUM.

VENI sancte Spiritus,
Et emitte cœlitus
    Lucis tuæ radium;
Veni Pater pauperum,
Veni dator munerum,
    Veni lumen cordium.

Consolator optime,
Dulcis hospes animæ,
    Dulce refrigerium;
In labore requies,
In æstu temperies,
    In fletu solatium.

O lux beatissima,
Reple cordis intima
    Tuorum fidelium:
Sine tuo numine
Nihil est in homine,
    Nihil est innoxium.

Lava quod est sordidum,
Riga quod est aridum,
　　Sana quod est saucium;
Flecte quod est rigidum,
Fove quod est frigidum,
　　Rege quod est devium.

Da tuis fidelibus,
In te confidentibus,
　　Sacrum septenarium;
Da virtutis meritum,
Da salutis exitum,
　　Da perenne gaudium.
　　　　　　　　Amen.

CXLIX.

ORATIO ANTE COMMUNIONEM.

O DULCISSIME et amantissime Jesu, vita animæ meæ; ecce coram te meam cum gemitu ignaviam cordis accuso, tepiditatem deploro, sterilitatem pronuncio. Tu mihi tam prope adfuisti; et ego tam longe a te recessi. O melliflue Jesu, quam tepide te panem angelorum, te mel in ore et jubilum in corde, suscepi!

O quam tepide me ad te recipiendum disposui; quam cito me a te ad alia vana converti; quam cito te expuli! Sic fui omni sensu Divinitatis tuæ vacuus, ac si Deus meus præsens non fuisses. Heu, quoties tam indevote, et tam distracto corde, in præsentia Divinissima tua, steti! Flens igitur doleo, quod hucusque ad hoc mysterium intellectum habui tam excæcatum, et affectum tam induratum; eo quod ponderanda non ponderavi, et me ad tantam gratiam non melius humiliavi. Parce ergo mihi, dulcissime Jesu: parce tepiditati, et negligentiæ meæ; et da, ut cum frequentatione mysterii tui, crescat in me devotionis affectus. Accende cor meum hujus Sacramenti desiderio: et fac ut quando et quoties tuæ Majestati placuerit (maxime autem hora vitæ meæ extrema) ea humilitate ac reverentia, ea puritate et charitate, ea devotione et intentione, qua tu instituisti et sumi voluisti, id sumam; et merear ipsius sumptione contra omnes hostium insidias præmuniri, contra omnes adversitates confortari, in gratia tua confirmari, et amore tibi inseparabili uniri in sæcula sæculorum. Amen.

CL.

AD COMMUNIONEM.

PULCHERRIME Jesu Christe, rogo te, per effusionem pretiosi sanguinis tui quo redempti sumus, da mihi cordis contritionem; præcipue dum preces et orationes tibi offero, dum tibi psalmodiam decanto, dum mysterium nostræ redemptionis recolo, dum sacris altaribus licet indignus assisto in commemorationem tuæ charitatis, mortis, et passionis pro salute nostra.

Confirmetur mens mea inter tanta mysteria dulcedine præsentiæ tuæ, Christe; sentiat te sibi adesse, et lætetur coram te, ignis qui semper luces, amor qui semper ardes. Bone Jesu, lumen æternum et indeficiens, panis vitæ qui nos reficis, resplende mihi, accende me, illumina et sanctifica vas tuum; de malitia evacua, imple de gratia, et plenum conserva; ut ad salutem animæ meæ manducem cibum carnis tuæ, vivam de te, vivam per te, perveniam ad te, et repausem in te in æternum. Amen.

CLI.

ORATIO POST COMMUNIONEM.

SUMME Sacerdos, et vere Pontifex, Jesu Christe, tibi humani generis redemptori pro salute imprimis mea supplico; ut quoniam me ab initio in tua fide et potestate posuisti, nullam partem neque animi neque corporis vacuam tua tutela relinquas, et omnem infestissimum hostium impetum a me propulses.

Oro etiam, Domine, pro universa sancta Ecclesia Catholica, cunctisque in te credentibus, qui tuo amori suum studium consecrarunt.

Præsta Domine, Rex æterne, tibi Deo dicatis continentiam, virginibus castitatem, conjugatis sanctimoniam, pœnitentibus indulgentiam, viduis et orphanis tutelam, pauperibus auxilium, peregrinantibus reditum, lugentibus consolationem: optimis, ut in bonitate semper consistant; bonis et mediocribus, ut meliores fiant; prave agentibus et delinquentibus, ut cito se ad meliorem frugem corrigant.

Oro te, bone Jesu, ignosce omnibus iniquitatibus meis; et quidquid negligentiæ, quidquid delicti, circa hoc tremendum Eucharistiæ sacramentum admisi, id dele charitate, qua te nobis donasti: et concede mihi gratiam, ut te diligam corde et opere; nec ab amore tuo separer, sed in ipso permaneam in perpetuum. Amen.

CLII.

GRATIARUM ACTIO POST COMMUNIONEM.

QUID est homo, O dulcissime Jesu, quod sic memor es ejus? Quid retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti mihi? Effice Domine, ut te unum diligam, te sitiam, te esuriam: fac me in te crescere, et digne gaudere de te. Cur non, dulcissime Jesu, accendor in te, vulneror a te, ut te in omnibus cupiam et quæram? Dignare, O amantissime Jesu, eam mihi largiri gratiam, qua possim tuum beneficium ut decet conservare.

Da mihi, obsecro, fortitudinis petram ad vincendas omnes imperfectiones, et ferendas omnes adversitates quæ pro tuo nomine et mea salute mihi sustinendæ sunt. Da mihi linteum castitatis, et puritatis. Dona myrrham mortificationis, ut hujus divinissimi Sacramenti gratia delibutus, a criminibus purus et integer, atque a tentationum impetu incolumis servari queam; nec alicujus mortiferæ perturbationis veneno facile infici, et corrumpi; sed potius vitam, virtutum odore tibi gratissimam, ducam.

Tu, Domine, quoniam paterno amore dilexisti me, da mihi cor filiale quo tui dulcissimi nominis memoria delecter, te honorem, te amem, tibi obediam, tibi in

omnibus confidam, ad te confugiam, nec unquam a te repulsum patiar. Nec in morte a te, nec in vita valeam separari.

Mane mecum, O Domine Jesu, quoniam lux ecce declinat, et nox appropinquat; nox mortis, mundi, tribulationis. Non enim te dimittam, donec benedixeris mihi; sed te unum diligam, de te cogitem, tecum sim, in te maneam, tibi soli vivam, in æternum. Amen.

CLIII.

HYMNUS DE TRANSFIGURATIONE.

O NATA lux de lumine,
Jesu redemptor sæculi,
Dignare clemens supplicum
Laudes precesque sumere.

Qui carne quondam contegi
Dignatus es pro perditis,
Nos membra confer effici
Tui beati corporis.

Præ sole vultu flammeus,
Ut nix amictu candidus,
Tu monte dignis testibus
Apparuisti Conditor.

Concede nobis, quæsumus,
Almis micare moribus,
Ut ad polorum gaudia
Tua vehamur gratia.

Laudes tibi nos pangimus
Æterne regum rex, Deus;
Qui trinus et unus Deus,
Per cuncta regnas sæcula.
Amen.

CLIV.

INVOCATIO DEI OMNIPOTENTIS, AD MORUM ET VITÆ REPARATIONEM.

DOMINE Deus meus, da cordi meo te desiderare, quærere, invenire, amare; amando mala mea redimere, redempta non iterare: da, Domine Deus meus, cordi meo pœnitentiam, manibus eleemosynæ largitatem. Rex meus, exstingue in me desideria carnis, et accende ignem tui amoris. Redemptor mei, expelle a me spiritum superbiæ, et concede propitius thesaurum humilitatis tuæ. Salvator mei, amove a me furorem iræ, et indulge mihi benignus scutum patientiæ. Creator mei, evelle a me animi rancorem, et largire mihi mitis mentis dulcedinem. Da mihi, clementissime Pater, solidam fidem, spem congruam, charitatem continuam.

2. Rector mei, averte a me vanitatem, mentis inconstantiam, cordis vagationem, divitiarum cupidinem, inanis gloriæ appetitum, hypocrisis malum, blasphemiæ mortem. Reseca in me, Factor mei, temeritatem, iniquitatem, pertinaciam, inquietudinem, pigritiam, mentis hebetudinem, cordis cæcitatem, boni inobedientiam, consilii repugnantiam, linguæ effrenationem, pauperum prædam, impotentum violentiam, subditorum negligentiam, circa domesticos severitatem, adversus familiares impietatem, erga proximos duritiam.

3. Deus meus, misericordia mea, oro te per dilectum Filium tuum, da mihi misericordiæ opera, pietatis studia: compati afflictis, consulere erroneis, succurrere miseris, subvenire egenis, consolari mœstos, relevare oppressos, dimittere debitoribus, parcere in me peccantibus, odientes me diligere, pro malis bona reddere, neminem despicere, bonos imitari, malos cavere, virtutes amplecti, vitia rejicere: in adversis patientiam, in prosperis continentiam, terrena calcare, cœlestia sitire; et, in fine, cœlesti gaudio perfrui in æternum. Amen.

Thesaurus.

CLV.

AD FINEM SACRI.

DOMINE Jesu Christe, qui ascendens in cœlum, omnium animos avocasti ad cœlestia, et nobis maximam spem illa consequendi dedisti: nunc benedic animis nostris; ut non ad captandam vitæ hujus vanissimam jucunditatem, sed ad regni perennis beatitudinem consectandam eamus, et ad cœlestia desideranda, et quærenda. Corpore revertamur ad nostra; mente vero tibi uni omnium conditori consociati, nunquam a te divelli nos ac distrahi patiamur. Denique præsta, ut extremo judicii die, in illa bonorum multitudine, læti sub aspectum tuum venire possimus. Qui vivis et regnas Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

CLV. A.

HYMNUS AD CHRISTUM.

SALUTIS humanæ Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis redempti conditor,
Et casta lux amantium :

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina !
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres !

Perrumpis infernum chaos,
Vinctis catenas detrahis ;
Victor triumpho nobili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Tu dux ad astra, et semita,
Sis meta nostris cordibus,
Sis lacrymarum gaudium,
Sis dulce vitæ præmium.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Cf. xiv.

PARS III.

Intercessiones.

Intercessiones.

Beatus Paulus.

CLVI.

PRO BENEFACTORIBUS.

Δῴη αὐτοῖς ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἀμήν.

Litania Anglicana.

CLVII.

PRO PARENTIBUS ET PETENTIBUS.

NE memineris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum; neque vindictam sumas de peccatis nostris: parce nobis, Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretiosissimo sanguine tuo, et ne in æternum irascaris nobis. Parce nobis, Domine. Amen.

CLVIII.

PRO COGNATIS ET DILECTIS.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων τὰς ψυχὰς τῶν δ.υλῶν σοῦ . . . Σωτὲρ ἀνάπαυσον· φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακάριαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Liturgia S. Jacobi; Andrewes.

CLIX.

ORATIO PRO BEATITUDINE AMICORUM ET FELICI VITÆ EXITU.

MEMENTO Domine, Deus noster, spirituum eorum, quorum memoriam agimus . . .; fac eos requiescere in regione viventium, in regno tuo, et deliciis Paradisi; unde exulat dolor, tristitia, et gemitus; ubi præsidet lumen vultus tui, et perpetuo refulget. Nobis etiam exitus vitæ nostræ Christianos, tibi acceptos, et peccati pudoris ac (si tibi videbitur) doloris expertes, in pace dirige, Domine, Domine; colligens nos sub pedes electorum tuorum, quando voles, et quomodo voles: per Filium tuum unigenitum, Dominum, Deum, ac Servatorem nostrum, Jesum Christum. Amen.

CLX.

PRO PARENTIBUS SUIS DEFUNCTIS.

O SI cognoscant se homines homines; et qui gloriatur, in Domino glorietur.

Ego itaque, laus mea et vita mea, Deus cordis mei, sepositis paulisper bonis matris meæ actibus, pro quibus tibi gaudens gratias ago; nunc pro peccatis ejus deprecor te: exaudi me, per medicinam vulnerum nostrorum, quæ pependit in ligno; et sedens ad dexteram tuam, te interpellat pro nobis.

Scio, misericorditer operatam; et ex corde dimisisse debita debitoribus suis: dimitte illi et tu debita sua, quæ contraxit per tot annos post aquam salutis. Dimitte, Domine, dimitte obsecro; et ne intres cum ea in judicium. Superexaltet misericordia judicium; quoniam eloquia tua vera sunt, et promisisti misericordiam misericordibus. Quod ut essent, tu dedisti eis; qui misereberis cui misertus eris, et misericordiam præstabis cui misericors fueris. Et credo jam feceris, quod te rogo; sed voluntaria oris mei adproba, Domine.

Quis ei, in quo vincimus, refundet innocentem sanguinem? Quis ei restituet pretium, quo nos emit; ut nos auferat ei? Ad cujus pretii nostri sacramentum ligavit ancilla tua animam suam, vinculo fidei; nemo a protectione tua disrumpat eam. Non se interponat, nec vi

nec insidiis, leo et draco: neque enim respondebit illa, nihil se debere; ne convincatur, et obtineatur ab accusatore callido: sed respondebit, dimissa debita sua ab eo, cui nemo reddet, quod pro nobis non debens reddidit.

Sit ergo in pace, Domine Deus meus, Monica famula tua cum Patricio quondam ejus conjuge (per quorum carnem introduxisti me in hanc vitam) in æterna Jerusalem, cui suspirat peregrinatio populi tui; per Jesum Christum Salvatorem nostrum. Amen.

CLXI.

HYMNUS MATUTINUS
FILIÆ SUÆ ABRÆ IPSO PEREGRINANTE MISSUS.

Lucis largitor optime,
Cujus sereno lumine,
Post lapsa noctis tempora,
Dies refusus panditur:

Tu verus mundi lucifer;
Lux Ipse totus et dies,
Interna nostri pectoris
Illuminans præcordia.

Adesto rerum conditor,
Paternæ lucis gloria;
Cujus admota gratia,
Nostra patescunt corpora:

Tuoque plena spiritu,
Secum Deum gestantia,
Ne rapientis perfidi
Diris patescant fraudibus.

Ut inter actus sæculi
Vitæ quos usus exigit,
Omni carentes crimine,
Tuis vivamus legibus.

Probrosas mentis castitas
Carnis vincat libidines,
Sanctumque puri corporis
Delubrum servet Spiritus.

Hæc spes precantis animæ,
Hæc sunt votiva munera,
Ut matutina nobis sit
Lux in noctis custodiam.

Gloria tibi, Domine,
Gloria Unigenito,
Cum Spiritu paraclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

CLXII.

PRO PATRE, MATRE, OMNI PARENTELA, ET CUNCTIS BENEFACTORIBUS.

DOMINATOR, Domine Deus omnipotens, qui mirabiliter cuncta condidisti, et tua dispositione omnia creasti; quique præcepisti dilectionem et amorem circa patrem matremque exhibere: exaudi me, misericors Deus, clamantem ad te pro genitore meo et genetrice mea, quorum utrumque ex tua providentia mihi humillimo præparare dignatus es; et pro omni parentela mihi ex consanguinitate conjuncta, tam vivis quam et defunctis.

Domine, Deus universorum, protegas eos, atque ab omni malo defendas, et in via salutis eos disponas, et peccata dimittas; ut, carne exutos, cœlesti participatione dignos eos efficias. Exaudi me etiam, clementissime Deus, supplicantem ad te pro animabus famulorum famularumque tuarum illorum et illarum, qui nobis sua largiti sunt beneficia; ut eis tuam misericordiam impendas, et in loco tibi placentium eos collocare digneris, Servator mundi; qui, cum Deo Patre et Spiritu sancto, vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CLXIII.

PRO FRATRIBUS MORIENTIBUS.

ANIMÆ morientium fratrum nostrorum in bonis demorentur; et accipiant benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo. Exultent in conspectu Dei, et delectentur in lætitia.

Domine, da eis protectionem salutis tuæ; et emitte lucem tuam et veritatem tuam, ut ipsa eos deducant in montem sanctum tuum et in tabernacula tua. Et inhabitent in tabernaculis tuis et in domo tua, sub velamento alarum tuarum, in longitudine dierum etiam in æternum. Amen.

CLXIV.

PRO AMICIS ET COGNITIS.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque quos tuos fide et opere futuros esse præ-noscis: te suppliciter exoro; ut omnes pro quibus effundere preces decrevi,—quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit,—pietatis tuæ clementiâ, delictorum suorum veniam consequantur; per Dominum nostrum Jesum Christum. Amen.

CLXV.

PRO OMNIBUS CHRISTIANIS HOMINIBUS.

DA, Domine Jesu Christe, sacerdotibus concordiam, regibus et principibus juste judicantibus tranquillitatem et pacem. Oro etiam, Domine, pro universa sancta Ecclesia catholica, pro viris et feminis, pro religiosis et sæcularibus, pro omnibus rectoribus Christianorum, cunctisque in te credentibus qui pro amore tui sancto laborant; ut perseverantiam boni operis obtineant. Præsta, Domine, Rex æterne, virginibus castitatem, Deo dicatis continentiam, conjugatis sanctimoniam, pœnitentibus indulgentiam, viduis et orphanis sustentationem, pauperibus protectionem, peregrinantibus reditum, lugentibus consolationem, navigantibus in portum venire salutis, optimis ut in bonitate semper consistant, bonis et mediocribus ut meliores fiant, prave agentibus et delinquentibus (ut mihi misero) ut cito se corrigant.

O dulcissime et misericordissime Domine, Jesu Christe, Fili Dei vivi, Redemptor mundi, inter omnes et per omnia me miserum peccatorem confiteor. Sed tu, clementissime Pater et summe, qui omnium misereris, non me patiaris a tua misericordia fieri alienum: et tu, Domine, Rex regum, qui inducias vivendi præstas, corrigendi mihi devotionem tribue: excita in me mentem quæ te requirat, te desideret, te semper præ omnibus amet, te timeat, tuamque voluntatem faciat.

Præcipue te, Domine, sancte Pater, deprecor, qui es benedictus et gloriosus per omnia sæcula; ut omnes qui mei memoriam faciunt in suis orationibus, et qui indignis orationibus meis se commendaverunt, et qui mihi aliquod charitatis officium et pietatis studium impenderunt, et illos qui consanguinitate ac cognationis affectu sunt mihi propinqui (tam et illos qui nunc consistunt in corpore, quam et illos qui teguntur funere), misericorditer gubernare digneris, ne pereant.

Omnibus etiam Christianis vivis adjutorium præstare digneris, et defunctis fidelibus absolutionem et requiem sempiternam. Nec non et illud magnopere supplico, Domine, qui es A et Ω; ut, cum extrema dies mea finisque vitæ meæ advenerit, tu mihi sis misericors judex et perpetuus defensor, et in societatem angelorum omniumque sanctorum in paradiso tuo me perseverare facias; Qui es benedictus in sæcula sæculorum. Amen.

Cf. cli.

CLXVI.

DE FELICI SANCTORUM EXITU.

Corde puro, mente munda,
Moduletur vox jucunda
  Lucis hujus gaudia;
Lux est grata, lux insignis,
In qua digna Deo dignis
  Conferuntur præmia.

Tanquam aurum in fornace,
  Mundus exit spiritus;
Locus ejus fit in pace,
  Quam non turbat gemitus.

Nullus enim ibi luctus,
  Nullus timor hostium;
Sed laborum dulcis fructus,
  Et perenne gaudium.

Jesu mitis et præclare,
Quos hic vides laborare,
  Nostris juva luctibus;
Ut amarum mundi mare
Sic possimus transmeare,
  Ne mergamur fluctibus.

Sed finito vitæ statu,
Ex hoc rapti incolatu
    Ad cœli palacia;
Te, O Christe, videamus,
Cum beatis gaudeamus
    In cœlesti gloria.
        Amen.

Clichtovæus, Elucid. Eccles. lib. iv.

CLXVII.

ORATIO PRO GRATIA, PACE, ET LÆTA RESURRECTIONE.

O SACRA, sempiterna, beata Trinitas, semper laudabilis, semper tamen ineffabilis, Deus qui vivorum dominaris simul et mortuorum: cujus sumus nos, quos præsens adhuc sæculum in carne retinet; cujus et illi sunt, quos futurum exutos corpore jam suscepit;—da vivis misericordiam et gratiam, defunctis requiem et lucem perpetuam; da Ecclesiæ veritatem et pacem; nobis peccatoribus pœnitentiam et veniam, finem bonum et lætam resurrectionem. Amen.

Cf. clxiv.

CLXVIII.

SUBMISSIO SUI.

O DOMINE Jesu! Da quod jubes, et jube quod vis. Facias animam meam paratam in adventum tuum; veni quando vis. Des mihi ad minimum sufficientem, si placet, pacatissimam patientiam; et veni quomodo vis, O Tu, qui salus es omnium sperantium in te. Et insuper interpone, obsecro, O Domine Jesu, mortem, crucem, passionem, meritum, et sanguinem tuum, inter judicium tuum et animam meam, nunc et semper, et præcipue in hora mortis meæ. Quæ mors (obnixe precor) nunquam inveniat me imparatum; nunquam ita adveniendo sæviat, quin ut retineam fidem, spem, et charitatem, memoriam, et intellectum sanum, usque ad extremum halitum.

Esto mihi, Domine, in Deum protectorem: des Ecclesiæ tuæ pacem et concordiam; mihi peccatori misericordiam et veniam, gratiam in hac vita et gloriam in futura. Ita, ita venias, O Domine Jesu; et miserere mei. Amen.

CLXIX.

MEDITATIO VETUSTA ET VENUSTA DE NOVISSIMO JUDICIO.

DIES iræ, dies illa,
Crucis expandens vexilla,
Solvet sæclum in favilla.

Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
Per sepulcra regionum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit et natura,
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.

Judex ergo cum sedebit,
Quidquid latet apparebit,
Nil inultum remanebit.

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Cum vix justus sit securus.

Rex tremendæ majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, Fons pietatis.

Recordare, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.

Quærens me sedisti lassus,
Redemisti crucem passus;
Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
Donum fac remissionis,
Ante diem rationis.

Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus,
Supplicanti parce, Deus.

Peccatricem absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.

Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu bonus fac benigne
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hœdis me sequestra,
Statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis;

Consors ut beatitatis
Vivam cum justificatis,
In ævum æternitatis.

Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis,
Gere curam mei finis.

Lacrymosa dies illa,
Qua resurget ex favilla,
Tanquam ignis ex scintilla,

Judicandus homo reus:
Nobis ergo parce Deus.

Pie Jesu Domine,
Dona nobis requiem.

Amen.

CLXX.

DIE VEL VITA VESPERASCENTE HYMNUS
SÆCULO SECUNDO VEL CERTE TERTIO COMPOSITUS.

✠

ΦΩΣ · ΙΛΑΡΟΝ · ΑΓΙΑΣ · ΔΟΞΗΣ · ΑΘΑΝΑΤΟΥ ·
ΠΑΤΡΟΣ ·
ΟΥΡΑΝΙΟΥ · ΑΓΙΟΥ · ΜΑΚΑΡΟΣ ·
ΙΗΣΟΥ · ΧΡΙΣΤΕ ·
ΕΛΘΟΝΤΕΣ · ΕΠΙ · ΤΟΥ · ΗΛΙΟΥ · ΔΥΣΙΝ ·
ΙΔΟΝΤΕΣ · ΦΩΣ · ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ·
ΥΜΝΟΥΜΕΝ · ΠΑΤΕΡΑ · ΚΑΙ · ΥΙΟΝ · ΚΑΙ · ΑΓΙΟΝ ·
ΠΝΕΥΜΑ · ΘΕΟΥ ·
ΑΞΙΟΣ · ΕΙ · ΕΝ · ΠΑΣΙ · ΚΑΙΡΟΙΣ · ΥΜΝΕΙΣΘΑΙ ·
ΦΩΝΑΙΣ · ΟΣΙΑΙΣ ·
ΥΙΕ · ΘΕΟΥ · ΖΩΗΝ · Ο · ΔΙΔΟΥΣ ·
ΔΙΟ · Ο · ΚΟΣΜΟΣ · ΣΕ · ΔΟΞΑΖΕΙ ·
ΑΜΗΝ.

Index Auctorum.

Index Auctorum.

Index Hymnorum.

Index Hymnorum.

FINIS.

LONDINI : GILBERT ET RIVINGTON, IMPRESSORES, ST. JOHN'S SQUARE.